Η ΠΟΛΗ ΖΕΙ
WWW.IPOLIZEI.GR

Η.Π.Ζ.
STREET PRESS
121//07-25

ΑΝΤΗΧΗΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ
Σε βιβλία, ταινίες και θεατρικά έργα

ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ
Προτάσεις Εκδοτικών για το καλοκαίρι

ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ
Η ήρεμη δύναμη των Κυκλάδων

ΦΤΟΥ ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
Περιοδικό ποικίλης ύλης

THE
KRAKEN
COCKTAIL BAR

Άγιος Σάββας (Χώρα), Κύθνος
Ig: the_krakenbar // T.: 698 13 50 719
www.thekraken.gr

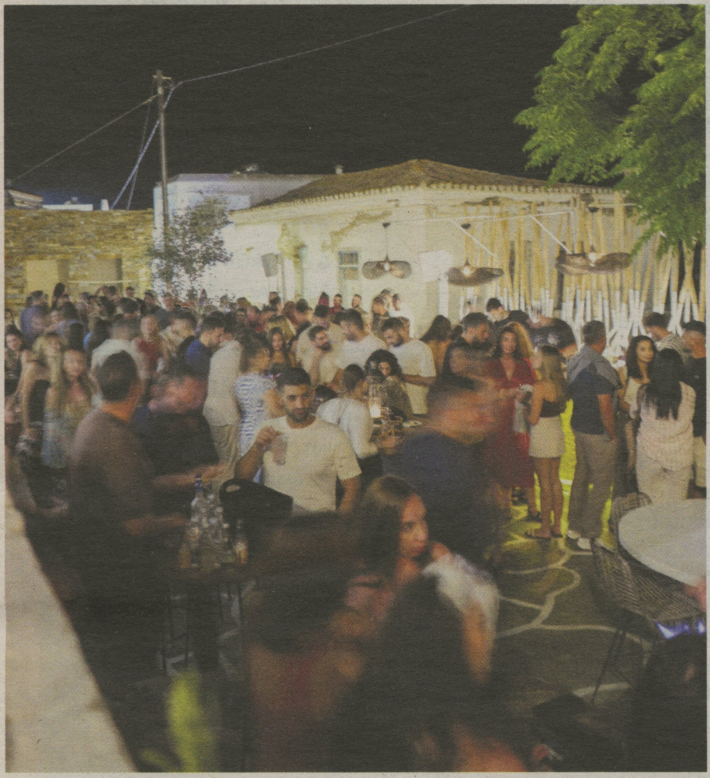
Αλχημείες στο ποτήρι

Μέσα στα λιθόστρωτα σοκάκια της Κύθνου, σε απόλυτη αρμονία με το κυκλαδίτικο περιβάλλον του, το The Kraken –πρωτότυπο, προσεγμένο, ατμοσφαιρικό κι ανεπιτήδευτα εντυπωσιακό– μας περιμένει για να μας δροσίσει με τα πραγματικά ευφάνταστα signature cocktails του (και να μας χορτάσει με τις πεντανόστιμες πίτσες του, φυσικά)!

Από την πρώτη ματιά ξεχωρίζει: έχει χαρακτήρα, έχει τη δική του πλακόστρωτη πλατεία, λευκό χτιστό μπαρ, την πιο upbeat διάθεση του νησιού κι ένα μαγικό lab στον πάνω όροφο (όπου γίνονται ζυμώσεις, ανθρακώσεις, φιλτραρίσματα). Εδώ ετοιμάζονται τα δροσερά cocktails (σε ένα μενού που καλύπτει κάθε γούστο) που έχουν κάνει το The Kraken γνωστό και εκτός έδρας!

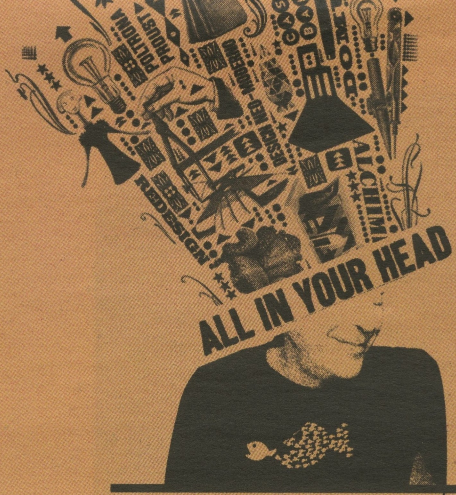
Όλα τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τη χαμογελαστή κι έμπειρη ομάδα, τους ήχους των afro beats και τα νέα μονοποικιλιακά κρασιά που προστέθηκαν φέτος στον κατάλογο, το κάνουν μία από τις πιο αυθεντικές, ποιοτικές και fun εμπειρίες του νησιού.

*Δοκιμάστε οπωσδήποτε το Best seller, με τσίπουρο Rocks 'n' Grapes, κυδώνι και τριμμένη τόνκα ή το Amber Spark, με τζιν, σπιτική σόδα από πράσινο μήλο και αγγούρι –ναι, φτιάχνουν και τις σόδες τους– και σιρόπι ροδάκινο.

Συντακτική Ομάδα
Ηλέκτρα Τζώρτσου
Στεργιάνα Τζέγκα
Άντα Κουγιά
Χρύσανθος Ξάνθης

Σε αυτό το τεύχος
ΕΓΡΑΨΑΝ ΕΠΙΣΗΣ:
Κατερίνα
Μιχαέλα
Γαβριέλλα Κασάπη
Ντία Πανολάσκου
Παντελής Αμπαζής
Άγγελος Παπαδημητρίου
Αντώνης Δρακόπουλος
Λέανδρος Σλάβης
Μάκης Διόγος
Θανάσης Βέμπος
Γεωργία Δρακάκη
Αγγελική Δημάκη
Αντώνης Τσιώνης
Θανάσης Καρανίκας

Ατελιέ:
Μυρτώ Στέλιου
Υρώ Πιτσικάλη

Υπεύθυνος web & social:
Θανάσης Καρανίκας

Διορθώσεις
& Συντακτική επιμέλεια:
Ισμήνη Στέλιου

Διαφήμιση:
Νικολέττα Βήκου
Χριστίνα Αγγελακοπούλου
Γαβριέλλα Κασάπη
Θοδωρής Διαμαντόπουλος

Front desk:
Χριστίνα Ρουντζούνη

www.ipolizei.gr

Ενημερωθείτε για την προβολή σας στο site μας.

Πληροφορίες: 697 69 68 916

info@ipolizei.gr

για διαφήμιση και οικονομικές προτάσεις, για φωτογραφίες, κείμενα, κριτικές

121//07-25

Η τρίτη κατάσταση

Αδυνατώ να σκεφτώ κάτι ανάλαφρο, δροσερό και καλοκαιρινό.

Μιλώ με πολύ κόσμο, ετερόκλητο, αντιθετικό μεταξύ του, διαφοροποιημένο ηλικιακά-κοινωνικά-ιδεολογικά. Αλλά και οι άνθρωποι του περιοδικού, ειδικά οι του εμπορικού, μιλούν με ένα ακόμα μεγαλύτερο πλήθος, το ίδιο ή και περισσότερα ετερόκλητο, και μας μεταφέρουν αυτό το υπέροχο και «ασυνάρτητο» ψηφιδωτό. Αυτό το ψηφιδωτό που πλάθεται και πλάθει, που ξεπέφτει και ξεσηκώνεται, που είναι υποκείμενο και συνάμα αντικείμενο. Σε μια τέτοια συζήτηση γεννήθηκε και η ιδέα για αυτό το μικρό κείμενο.

Η **πρώτη κατάσταση**, που δίνει τον τόνο, είναι η διαδικτυακή. Είναι τα σόσιαλ. Είναι τα κατεβατά κειμένων που αναπαράγουν αφηγήματα, επιλεκτικές κρίσεις με μπόλικο δογματισμό και επιθετικότητα. Το χειρότερο είναι οι συζητήσεις και αντιπαραθέσεις στους σχολιασμούς, όπου ο ένας κατατροπώνει τον άλλον, που τον πυροβολεί και που βγάζει όλη την καταπιεσμένη του φύση και ανασφάλεια. Αυτή η κατάσταση είναι μια οικτρή μειοψηφία, που απλά κάνει φασαρία μέσα σε ένα μικρό δυαράκι.

Η **δεύτερη κατάσταση** είναι τα σινάφια. Είναι αυτές οι «κάστες» που οριοθετούνται αντιθετικά με την υπόλοιπη κοινωνία, υποτιμούν τον περίγυρο, αναπτύσσουν χούγια και καμώματα, δικαιώματα και μισητούς εχθρούς. Που δεν αντέχουν τον μέσο όρο, με ένα κάρο ιδεοληψίες στο κεφάλι τους που τις νομίζουν ιδεολογία. Με παντελή άγνοια της ιστορίας και με έναν υπερδιογκωμένο ελιτισμό και ατομισμό. Αυτή η κατάσταση είναι μια ακόμα οικτρή μειοψηφία, που απλά κάνει φασαρία σε ένα μικρό δυαράκι και αυτή, μοιράζοντας ασύστολα ταμπέλες σε όσους δεν συμφωνούν μαζί της. Και οι δύο βλέπουν τον ίσκιο τους και νομίζουν πως είναι το μπόι τους.

Υπάρχει μια **τρίτη κατάσταση**. Πέρα από τα δυαράκια... Αυτό το ψηφιδωτό που περιέγραψα στην αρχή του κειμένου. Διασκορπισμένη, χαμένη, ξεχασμένη από όλους, παρατημένη, που όμως μάχεται όπως μπορεί να κρατηθεί στην επιφάνεια. Να μείνει ζωντανή, ανθρώπινη και ελπιδοφόρα. Δεν έχει ιδεολογία – και καλά κάνει. Δεν έχει σινάφια, ενίοτε τα κοροϊδεύει – και καλά κάνει. Δεν νιώθει το πολίτικαλι κορέκτ – και καλά κάνει. (Γι' αυτό οι σοσιαλμανείς και τα σινάφια την αποφεύγουν όπως ο διάολος το λιβάνι).

Αυτή η ζωντανή μα διασπασμένη κατάσταση, δεν τσιμπάει εύκολα, απορρίπτει και δεν εμπιστεύεται, δεν πολυφαίνεται, και βέβαια δεν γεμίζει το μάτι στις κάθε είδους εξουσίες. Και με ένα τρόπο κρατάει όρθια την κοινωνία. Με μια έννοια είναι η πραγματική ζωή.
Ελπίζω και πιστεύω στις κρίσιμες στιγμές που έρχονται να σώσει την κατάσταση όπως έχει κάνει τόσες φορές στην Ιστορία μας. Γιατί αν περιμένουμε από τους μπαρουτοκαπνισμένους του ίντερνετ και των σιναφιών... σωθήκαμε.
Η πόλη ζει λοιπόν, και εμπνέεται από αυτή την τρίτη κατάσταση.

Ραντεβού τον Σεπτέμβρη!

Υ.Γ.1: Καλωσορίζουμε το νέο μέλος της ομάδας στο Εμπορικό Τμήμα Θεόδωρο Διαμαντόπουλο, εκ Θεσσαλονίκης.

Υ.Γ.2: Ευχαριστώ τη Θεοδώρα Γ. και τον Ανδρέα Μ. για τη συνδρομή τους! Και όλους αυτούς που θυμούνται ακόμα το *Η Πατησίων Ζει*!

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ:

ΕΝΑΝ ΧΡΟΝΟ ΠΡΙΝ...
Ιούλιος 2024

[ΕΚΔΟΣΗ]
Λογότυπο Γραφικές Τέχνες
Θήρας 19, Κυψέλη
Τ.: 210 82 29 040, 210 82 29 604
ISSN: 2623-4068

3 ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Το καλοκαίρι στην Αθήνα είναι αναμφίβολα συνδεδεμένο με τη ζωντάνια και την πολιτιστική άνθηση που φέρνουν τα φεστιβάλ της πόλης. Ξεχωριστή θέση ανάμεσά τους κατέχουν εκείνα που διοργανώνονται από τους Δήμους, όπου άνθρωποι κάθε ηλικίας συναντιούνται, μοιράζονται στιγμές και απολαμβάνουν μουσική, θέατρο και άλλες εκδηλώσεις κάτω από τον αττικό ουρανό. Τα φεστιβάλ αυτά δεν αποτελούν μόνο μια διέξοδο ψυχαγωγίας, αλλά και μια ευκαιρία για σύνδεση, έκφραση και συμμετοχή στη συλλογική πολιτιστική ζωή της Αθήνας.

01

31ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΠΑΠΑΓΟΥ-ΧΟΛΑΡΓΟΥ

Αυτό το πολιτιστικό εγχείρημα ξεκίνησε το 1994, με πρωτοβουλία του τότε Δημάρχου Παπάγου κυρίου Βασιλείου Ξύδη. 31 χρόνια αργότερα το φεστιβάλ Δήμου Παπάγου-Χολαργού συνεχίζει τη δράση του και ανοίγει τις πόρτες του καλωσορίζοντάς μας στο χώρο του.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΠΖ:

Πέμπτη 10/7 -Παρασκευή 11/7, 21:15
Αρχαίο Δράμα
Φιλοκτήτης
Μεταφ.-Σκην.: Γιώργος Κιμούλης

Σάββατο 12/7, 21:00
Ένα οπτικοακουστικό αφιέρωμα
στους Pink Floyd
The Great Gig - A Tribute concert to Pink Floyd

Δευτέρα 14/7 – Τρίτη 15/7, 21:00
Αρχαίο δράμα
Όρνιθες του Αριστοφάνη
Σκην.: Άρης Μπινιάρης.

Τετάρτη 16/7, 21:00
Παιδική παράσταση
Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων
Σκην/σία-διασκευή: Δημήτρης Αδάμης

Πέμπτη 24/7, 21:00
Συναυλία
Εν αρχή ρεμπέτικο
Επιμέλεια ορχήστρας: Π. Καπέλλας,
Καλλιτεχνική επιμέλεια: Ν. Γραίγος
Είσοδος ελεύθερη με πρόσκληση

02

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΡΕΜΑΤΙΑΣ ΝΥΧΤΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ 2025 ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

Το Φεστιβάλ Ρεματιάς μας συντροφεύει σταθερά επί 40 χρόνια και αντηχεί το μήνυμα μιας ανοιχτής σε όλες και όλους γιορτής αλληλεγγύης και συντροφικότητας, με σημείο αναφοράς την τέχνη και τον πολιτισμό. Η διαδρομή αυτή ξεκίνησε το 1984 στο χώρο του Ευριπίδειου Θεάτρου Ρεματιάς, ο οποίος είχε διαμορφωθεί δύο χρόνια νωρίτερα από τον τότε δήμαρχο Χαλανδρίου Νικόλαο Πέρκιζα.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΠΖ:

Τετάρτη 2/7, 21:00
Συναυλία
100 χρόνια Μίκης Θεοδωράκης
Ελεύθερη είσοδος

Τετάρτη 30/7, 21:00
Συναυλία
Travelling
Έλλη Πασπαλά, The Underground Youth Orchestra
Ελεύθερη είσοδος

Παρασκευή 5/9, 20:30
Συναυλία-αφιέρωμα στον Στέλιο Καζαντζίδη
Ελεύθερη είσοδος

Κυριακή 7/9, 20:30
Θεατρικός μονόλογος
18/9
Σκην/σία-δραματουργική επεξεργασία:
Κοραής Δαμάτης
Ελεύθερη είσοδος

Τετάρτη 10/9, 20:30
Συναυλία
30 χρόνια Δημήτρης Μητσοτάκης
Με εισιτήριο

03

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΠΕΤΡΑΣ ΔΗΜΟΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ

Το Φεστιβάλ Πέτρας, απότοκο των «Γιορτών των Βράχων» οι οποίες ξεκίνησαν το 1983, φιλοξενεί επί 25 χρόνια σημαντικές εγχώριες και διεθνείς παραγωγές, ταυτόχρονα στηρίζει την ερασιτεχνική δημιουργία και την τοπική καλλιτεχνική δράση, καθιστώντας την πόλη κοιτίδα πολιτισμού.

ΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΠΖ:

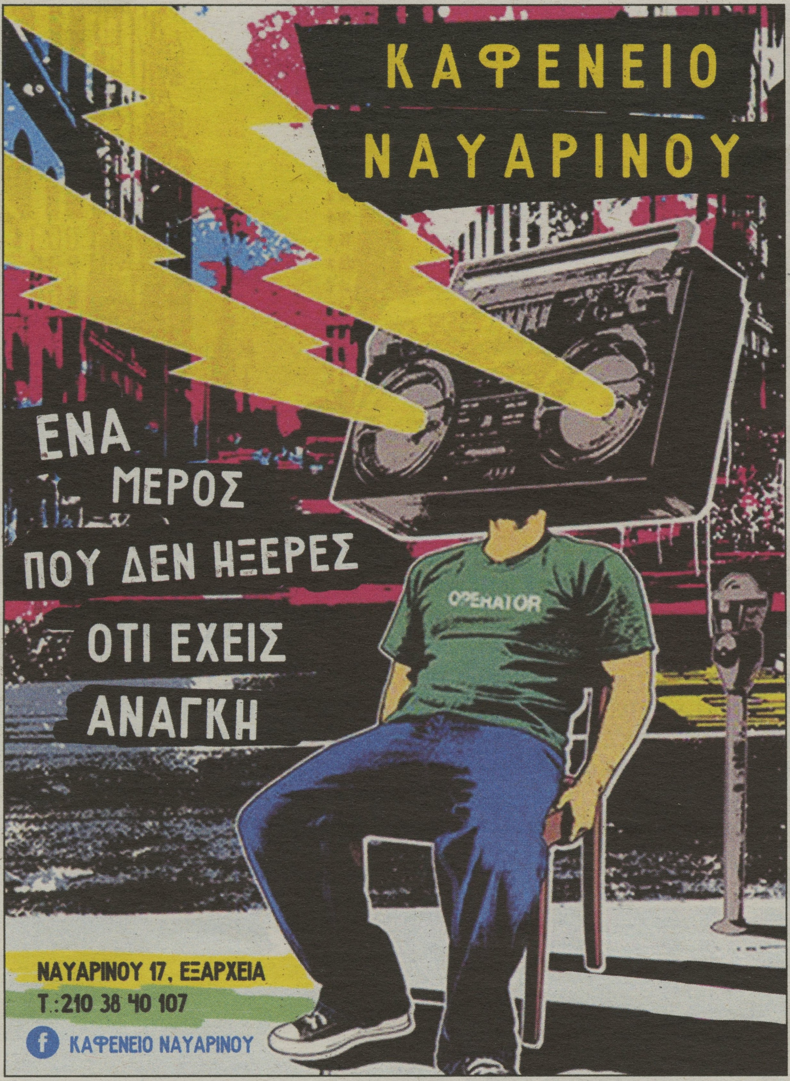
Σάββατο 5/7, 21:00
Συναυλία
Novel 729

Κυριακή 6/7, 21:30
Παράσταση
170 τετραγωνικά
Σκηνοθεσία: Γ. Παλούμπης

Δευτέρα 7/7, 21:30
Stand Up Comedy
Αλέξανδρος Τσουβέλας «ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ»

Τετάρτη 16/7, 21:30
Θεατρική παράσταση
Ο θάνατος του εμποράκου του Άρ. Μίλερ
Σκηνοθεσία: Γ. Ναυούρης

Τετάρτη 3/9, 21:00
Συναυλία
Κοινοί Θνητοί: «Με του κόσμου τους λαούς»

ΚΑΦΕΝΕΙΟ
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ
ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ ΕΧΕΙΣ ΑΝΑΓΚΗ
OPERATOR
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 17, ΕΞΑΡΧΕΙΑ
Τ.:210 38 40 107
ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

Cocktails, special ποτά και μουσικάρες
στον αγαπημένο πεζόδρομο του Παγκρατίου
Παροτ
ΜΠΑΡ
ΤΙΜΟΘΕΟΥ 7, ΠΑΓΚΡΑΤΙ
Τ: 21 0821 1800 | 694 56 85 400
ΠΑΡΟΤ BAR
ΠΑΡΟΤ BAR

ΜΟΥΣΙΚΗ
ΤΕΧΝΟΠΟΛΗ
ΜΑΪΟΣ—
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2025
50+ ΜΟΥΣΙΚΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΙΟ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΗ
ΣΚΗΝΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΘΗΝΑ
CULTURE IS ATHENS
Αναλυτικό πρόγραμμα:
athens-technopolis.gr

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
ΜΑΪΟΣ —
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
2025
Τα βράδια μας
στον λόφο
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΘΗΝΑ
CULTURE IS ATHENS
ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:
cultureisathens.gr

ΚΑΤΙ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΔΩ – Ή ΟΧΙ;

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΕΝΙΕΣ ΜΕ ΤΑΥΤΟΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ; Ή, ΟΠΩΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ Η ΜΕΤΑΝΕΩΤΕΡΙΚΗ ΣΚΕΨΗ, ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΤΟΜΑ ΤΕΛΕΙΩΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΗΘΟΥΝ; ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΑΠΑΝΤΗΘΕΙ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ -ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΒΕΒΑΙΑ- ΔΙΝΟΥΜΕ ΛΟΓΟ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΟ 2. ΑΥΤΟ ΤΟ ΑΓΑΠΗΤΟ 2!

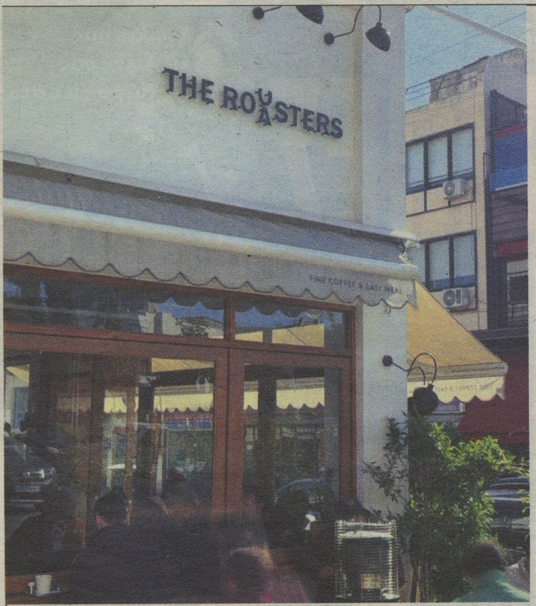
Κατερίνα, 21

Η αλήθεια είναι πως η εικόνα του αριθμού 2 πάνω στη σοκολατένια μου τούρτα με τρομάζει, γιατί ακριβώς δεν συνειδητοποιώ πότε πρόλαβα εγώ να αλλάξω δεκαετία. Μέχρι τώρα έβλεπα ανθρώπους μου να σβήνουν τα κεράκια αυτά, αλλά τώρα είναι σειρά μου και σαν ταινία τρόμου την παρουσιάζω στον εαυτό μου. Μάλλον επειδή νιώθω ακόμα το μικρό κοριτσάκι που ήμουν κάποτε με τα πολύχρωμα ρούχα και κοκαλάκια, που έπραττε χωρίς δεύτερες σκέψεις και χωρίς να παίρνει υπόψη τις συνέπειες που είχαν οι πράξεις. Κατά βάθος, έτσι ακριβώς θέλω να παραμείνω... χωρίς όμως να με βλέπουν και όλοι έτσι. Είναι μία δεκαετία, που ακόμα είναι θολή, μπερδεμένη και αβέβαιη θα έλεγα στο μυαλό μου. Δεν είμαι πλέον ούτε παιδί για να μπορώ να βασιστώ εξολοκλήρου στους άλλους, αλλά δεν είμαι και τόσο ικανή να βασιστώ στα πόδια μου. Υπάρχουν στιγμές που νιώθω σαν να βρίσκομαι στη μέση ενός δρόμου, δίπλα μου περνάνε με ιλιγγιώδη ταχύτητα αμάξια και εγώ παλεύω να μην αφεθώ στον αέρα. Άλλες στιγμές νιώθω σαν να γνωρίζω που βρίσκομαι και προς τα πού βαδίζω και παρατηρώ πως εντέλει όλοι έτσι νιώθουμε, και κάπως καθησυχάζω τον εαυτό μου. Κάτι όμως που παρατηρώ ότι νιώθω έντονα, είναι μία απογοήτευση και ανησυχία σχετικά με τον κόσμο. Η επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων δεν μου φαίνεται τόσο αληθινή, όλοι γνωρίζουν και έχουν μία άποψη για τα πάντα, καθώς και τι είναι σωστό και τι λάθος και έχουν το θάρρος να το κατακρίνουν από την αρχή. Αισθάνομαι πως δεν ανήκω τόσο σε αυτόν τον κόσμο, σε αυτή την εποχή και έχω πιάσει τον εαυτό μου αρκετές φορές να προσπαθώ να ταιριάξω και να δώσω προσοχή σε αυτά που ακούγονται, χωρίς να αφήνω στην άκρη το τι πραγματικά είμαι και τι πιστεύω.

Όλα τώρα φαντάζουν μεγάλα και τρομακτικά στο μικρό μου μυαλό, όμως έχω την ελπίδα μέσα μου πως κάποια στιγμή στο μέλλον θα μπορώ να κάνω έναν απολογισμό και να πω «κοίτα να δεις, φίλε, που τελικά τα κατάφερες...»

Μιχαέλα, 23

Δε ξέρω κατά πόσο μπορώ να μιλήσω για τη ζωή στα 20 κάτι. Δε νιώθω ότι μπορώ να αντιπροσωπεύσω τη «δεκαετία των 20», κυρίως γιατί δε νιώθω ότι βρίσκομαι σε αυτή τη δεκάδα. Τις περισσότερες φορές, νιώθω μικρή, γύρω στα 16-17. Νιώθω πως είμαι ακόμα σχολείο, βγαίνω ανέμελα με τους φίλους μου και η μόνη σοβαρή έγνοια μου είναι άμα θα ακούσω το ξυπνητήρι το πρωί. Υπάρχουν όμως και μέρες, που πολλές φορές γίνονται μήνες, που νιώθω πολύ μεγαλύτερη από ό,τι είμαι. Υπάρχουν μέρες που το ποτήρι της ρουτίνας και των υποχρεώσεων δεν αδειάζει με τίποτα. Ο πάτος του μοιάζει με το βυθό της θάλασσας και το «πρέπει να» γίνεται ένα από τα πολλά ψαράκια σε εκείνον το βυθό. Κάτι που παρατηρώ όμως πιο έντονα, από τότε που μπήκα στη δεκαετία των 20, είναι η ποικίλη γκάμα απόψεων που υπάρχει. Και κυρίως πως όλοι έχουν άποψη για τα ΠΑΝΤΑ. Δε θα σας κουράσω με το τι έχω ακούσει. Γιατί το ρεζουμέ σε όλα είναι το ίδιο: «Έλα μωρέ, εγώ...». Οι άνθρωποι γύρω μου σπιντάρουν να δώσουν μία άποψη, μία συμβουλή, χωρίς να ακούσουν τι λέω, τι πραγματικά περνάω ή τι πραγματικά νιώθω. Τις περισσότερες φορές καθρεφτίζουν πάνω μου μία εικόνα που δεν ταιριάζει με τη μορφή μου. Λες και μιλάς για τρίγωνα και ο άλλους σου λέει για τετράγωνα. Και δε λέω, δεν πιστεύω σε καμία περίπτωση ότι γνωρίζω τα πάντα και ξέρω ανά πάσα στιγμή τι μου γίνεται. Απλώς... καταλήγω πάντα πως πρέπει να τσιλάρουμε λίγο. Είναι σημαντικό, πριν πούμε κάτι, να αφήσουμε τον άλλον να εκφραστεί ελεύθερα πρώτα. Ν' ακούμε όλη την ιστορία. Και αν αυτή ταιριάζει με κάτι που έχουμε νιώσει, περάσει, ακόμα και δει, τότε να μοιραστούμε την πλευρά μας. Καμιά φορά και το «απλώς ακούω» είναι υπεραρκετό!

THE ROOSTERS

Όσο πιο πολλά Κοκόρια λαλούν, τόσο καλύτερος ο καφές

Μπορούν κάποια κοκόρια να κάνουν τον καφέ επιστήμη; Αν μιλάμε για τα **The Roosters**, τότε ναι - και το κάνουν καλά. Το λογοπαίγνιο του brand γίνεται φιλοσοφία, γιατί αυτά τα **κοκόρια** ξέρουν από **καβούρδισμα**. Από το 2021 λαλούν με έναν σκοπό: **να διαδώσουν τον καλό καφέ, από καφε-λάτρεις για καφε-λάτρεις.**

Ξεκίνησαν από το **Περιστέρι** και μέσα σε λίγα χρόνια έστησαν φωλιές σε **Βριλήσσια**, **Αθήνα** και **Τήνο**. Στόχος; Roosters σε όλη την Ελλάδα, και συνεργασία χονδρικής με μαγαζιά που μιλούν την ίδια γλώσσα. Έρχεται και το μεγάλο εργαστήριο στο Περιστέρι, όπου θα γίνεται η μεγάλη συγκέντρωση ανθρώπων και δυνάμεων με **σεμινάρια και συζητήσεις** πάνω στα θέματα του καφέ. Σε κάθε κατάστημα κι ένας barista, όχι απλά υπάλληλος - άξιο Κοκόρι, μέλος μιας ομάδας που **ψάχνει, δοκιμάζει, ταξιδεύει και εξελίσσει**.

Στο ζυμωτήριό τους, παρασκευάζουν καθημερινά τα δικά τους pastry, όπως το εξαιρετικό **cinnamon roll**. Υπάρχουν και οι pastry-εκπλήξεις της ημέρας από την ομάδα. Σε Αθήνα και Τήνο, βρίσκουμε πλέον και **home-made πίτσα**, για να συνοδεύει τα απογευματινά **aperitivos και cocktails**.

Αυτά τα Κοκόρια, εκτός από τον καλό καφέ αγαπάνε και τον **ήλιο**, γνωρίζουν ότι κάνει τον καφέ μας πιο απολαυστικό και τη διάθεσή μας καλύτερη, γι' αυτό και φροντίζουν η «ηλιακή ενέργεια» να φτάνει στα καταστήματά τους.

Προς τους απανταχού **home baristas**: Στα καταστήματα και στο e-shop τους θα βρείτε πολλές επιλογές τόσο σε **ποικιλίες** όσο και σε **είδη καφέ για το σπίτι** - όλα επιλεγμένα έπειτα από επισκέψεις σε φάρμες και ευρωπαϊκά φόρουμ, στα οποία ενημερώνονται για τις εξελίξεις στον κόσμο του καφέ.

25ης Μαρτίου 7, Περιστέρι
Τ.: 210 5724626

Θέτιδος 1 & Ομήρου 2, Βριλήσσια
Τ.: 210 8103416

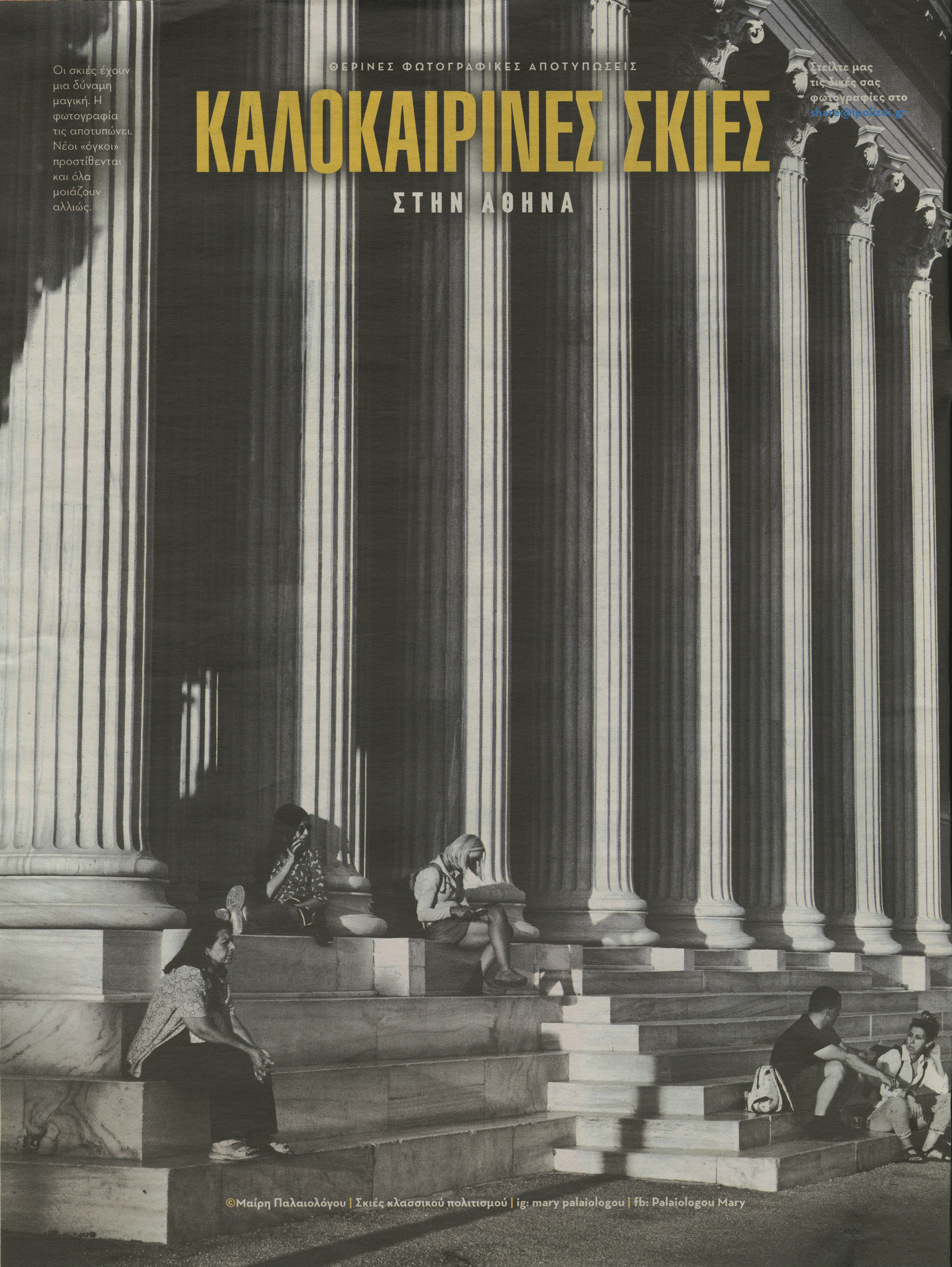
Ίωνος Δραγούμη 58, Αθήνα
Τ.: 210 7220900

Ακτή Γ. Δρόσο, Τήνος 842 00
Τ.: 22833 00733

theroosters.co

The Roosters

www.theroosters.gr

ΘΕΡΙΝΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΣΚΙΕΣ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Οι σκιές έχουν μια δύναμη μαγική. Η φωτογραφία τις αποτυπώνει. Νέοι «όγκοι» προστίθενται και όλα μοιάζουν αλλιώς.

Στείλτε μας τις δικές σας φωτογραφίες στο share@ipolizei.gr

©Μαίρη Παλαιολόγου | Σκιές κλασσικού πολιτισμού | ig: mary palaiologou | fb: Palaiologou Mary

ΤΑ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΙΚΑ

Από το κέντρο του κόσμου

ΠΟΣΟ ΚΑΙΡΟ ΕΧΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΕΙΣ ΕΝΑΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ; Ή ΝΑ ΑΚΟΥΣΕΙΣ ΑΥΤΗΝ ΤΗ ΛΕΞΗ; ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ, ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ, ΚΑΝΟΥΝ ΕΝΑΝ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΧΩΡΙΣ ΣΧΕΔΙΟ. ΑΠΟΤΥΠΩΝΟΥΝ ΣΤΙΓΜΕΣ, ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΓΡΑΦΟΥΝ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΑΣ ΠΑΡΑΣΥΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΤΥΧΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΠΟΛΗΣ.

ΠΕΡΠΑΤΑΕΙ Η ΑΝΤΑ ΚΟΥΓΙΑ

Ο περίπατος δεν είναι πια κυριολεκτικός – εκτός αν έχεις προορισμό που σου επιφυλάσσει είτε δουλειά είτε παρέα. **Η τυχαιότητα έχει χαθεί ανάμεσα σε ψηφιακές και έντυπες ατζέντες και το κυκλοφοριακό πρόβλημα του κέντρου.** Η ώρα 13.00 και από την Τήνου και Δροσοπούλου πρέπει να πάω Αιγίνης και Ζακύνθου. Πάντοτε αυτά τα νησιά -όπως και ο Ιωάννης Δροσόπουλος- υπήρξαν το κέντρο του κόσμου. **Όλα ξεκινάνε από το κέντρο και επηρεάζουν περιφερειακά τα υπόλοιπα.** Σαν τις δονήσεις ενός σεισμού. Υπάρχει το επίκεντρο και η δόνηση απλώνεται περιμετρικά και κυκλικά μέχρι το σημείο που να μην τη νιώθεις. Κάπως έτσι και η Τήνου και Δροσοπούλου γωνία. **Μία αόρατη κλωστή με έδεσε σε ένα καθόλου παραμυθένιο σκηνικό**, τόσο ρεαλιστικό και ζωένιο που σε κάνει να μην μπορείς παρά να ονειρεύεσαι άλλους κόσμους και ζωές, όσο ισορροπείς άτσαλα στην καθημερινότητα.

Η Τήνου έχει πολύ ήλιο προς την άνοδο. Τόσο ήλιο που θέλεις να κόψεις λίγο προς Άη Γιώργη. Μπροστά σου, η εκκλησία. Μεγάλη και παραδοσιακή. Μπαίνω, περισσότερο από περιέργεια παρά πίστη. Περιέργεια για το αν είναι ακόμη η ίδια όπως τότε που η γιαγιά με έπαιρνε μαζί της για ψωμί και καταλήγαμε να ανάβουμε κεριά. **Εγώ το έβλεπα παιχνίδι, εκείνη κάτι σαν ανάταση.** Μήπως υποχρέωση; Θα σας γελάσω. Μυρωδιά λιβανιού, δροσιά και ησυχία. Ναι, όλα ίδια, από τον πολυέλαιο έως τις εικόνες.

Παρεκκλίνω από την Τήνου καί πιάνω την Ιθάκης. **Η Κυψέλης προς τα πάνω σαν παλιά αριστοκράτισσα, φοράει τα ρούχα της δικής της εποχής, έχοντας κάτι λίγο από 21ο αιώνα.** Δεν μπορεί να κάνει κι αλλιώς – πρόκειται για το σώμα μιας ζωής που δεν υποκρίθηκε τίποτα. Λίγο πριν φτάσω στο φούρνο γωνία Τήνου και Κυψέλης με την αιωνόβια πράσινη ταμπέλα, σταματημένα αυτοκίνητα φέρουν το δικό τους κέντρο. Αργυρός που εναλλάσσεται με Άννα Βίσση, Γιάννης Μαρκόπουλος που εναλλάσσεται με Θανάση Παπακωνσταντίνου. Και ειδήσεις. Ειδήσεις αδυσώπητες των ιδωμένων από παλιά εικόνων. Ειδησοκραυγές. Ισραήλ, Ιράν, Παλαιστίνη. Και θυμάσαι το Ιράκ και τη Συρία και όλη την πολύπαθη Μέση Ανατολή που κάποιον θεό περιμένουν να τους δώσει ένα λόγο για αυτή την ανακατωσούρα – **λίγο πριν όλοι θυμηθούν ότι ο θεός λέγεται πετρέλαιο και τίποτα περισσότερο.** Στις αδυσώπητες ειδήσεις τις από παλιά ιδωμένες, οι ιδέες και οι ιδεολογίες έχουν χαθεί. Και γύρω σου άνθρωποι μελαμψοί να σου θυμίζουν ότι η Μέση Ανατολή είναι πιο δίπλα σου από όσο νομίζεις, της λες «καλημέρα» και δεν σου κάνει πια εντύπωση που η Μέση Ανατολή θέλησε να γίνει Μέση Δύση, αλλά δεν την άφησε ο θεός του πετρελαίου. Ο φούρνος μόλις έβγαλε τυρόπιτα και λιγουρεύεσαι λίγο, αλλά η φίλη σου στη Ζακύνθου και Αιγίνης έχει φτιάξει ρύζι και κοτόπουλο για τις γραμμές σας – μην τυχόν χαθεί το κέντρο. Και η Παξών, όπως στρίβεις από την Κυψέλης προς τα πάνω, κάπως εντελώς άσχετα ή λόγω τονισμού σε κάνει να θυμάσαι τον στίχο «στων Ψαρών την ολόμαυρη ράχη, περπατώντας η δόξα μονάχη». Σε ένα εντελώς διαφορετικό κόνσεπτ, αναρωτιέσαι αν ήσουν ποτέ δόξα ή αν κάποτε υπήρξες δοξασμένος από κάποιον κι εσύ δεν το κατάλαβες. Στενή η Παξών, με παρκαρισμένα αυτοκίνητα όλων των χρωμάτων κι όχι ολόμαυρα σαν «των Ψαρών τη ράχη», σε κάνει να αναπολείς το 1996 που ο ήλιος στα Ψαρά ήταν μια γλυκιά συντροφιά κι όχι ένα αδυσώπητο κάψιμο και τα ψάρια ανήκαν στο Αιγαίο και λίγο σε σένα που σου μάθαινε ο πατέρας σου να φτιάχνεις δόλωμα – και τι πράγμα κι αυτό, χθες ήταν η γιορτή του πατέρα που κάποτε δεν ήταν μεγάλη γιορτή γιατί η κοινωνία ήταν αλλιώς. **Μόνο η Κυψέλη έμεινε σχεδόν ίδια, σαν να γέρνει λίγο απλά από το κέντρο της.**

Η Σπετσών προσφέρει μια θαλπωρή με τα δέντρα της λες και η κλιματική κρίση την άφησε αλώβητη. Σχολείο, καφενείο, προπατζίδικο σε ένα σλάλομ ανάμεσα στον 20ό και στον 21ο αιώνα. Φτάνεις στη Ζακύνθου που εδώ δε σκέφτεσαι Μέση Ανατολή αλλά Μέση Δύση, γιατί έχει μανικιούρ και πεντικιούρ και αποτρίχωση και κούρεμα-χτένισμα και καθαριστήριο από αυτά τα παλιά – τότε που είχες να πληρώσεις για να σου φέρουν κολαριστό ένα κουστουμάκι ή ένα φουστανάκι.

Ζακύνθου και Αιγίνης λίγο πριν την πράσινη μαρμάρινη πολυκατοικία, τη στιγμή που εσύ ξεκίνησες από μια κόκκινη μαρμάρινη πολυκατοικία που κάπως εκεί θα τα φέρνει η ζωή να είναι το κέντρο του κόσμου. Και κάπως σαν να μπαίνει ένα σύννεφο μπροστά σου, σαν αυτό που κάνουν τα μάτια όταν τα χτυπάει ο ήλιος ο καυτός. Αυτός ο περίπατος ποτέ δεν έγινε. **Όλα αυτά τα ξέρεις απ' έξω κι ανακατωτά γιατί περνάς με το αυτοκίνητο τρέχοντας να προλάβεις.** Τι ακριβώς; Κανείς δεν έχει απάντηση. Η φίλη σου είναι κάπου στην Ολλανδία μακριά από τον ήλιο τον καυτό, μακριά από το ελληνικό ραδιοφωνο που εσύ ακούς στο γραφείο σου όταν το αικοντίσιον σου καίει το μπράτσο κι αναρωτιέσαι. Ποιο είναι το κέντρο του κόσμου των άλλων; Μήπως οι άλλοι είναι το κέντρο σου τελικά κι όχι οι δρόμοι; Και τι συμβαίνει άραγε όταν έρχεται η στιγμή να παρεκκλίνεις από το κέντρο σου;

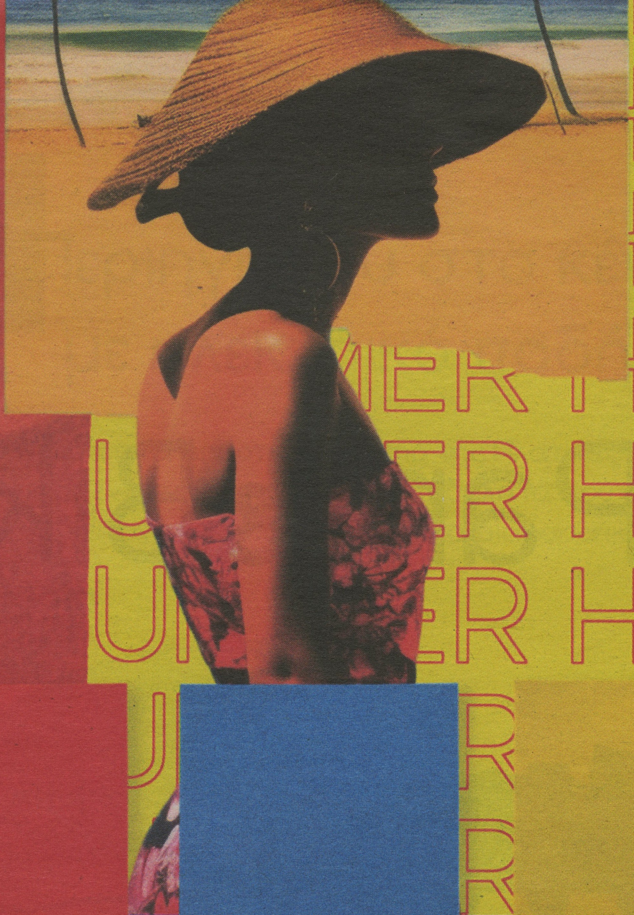
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

DAEM

Athens Park&Bike

mobile app

ΘΕΑΤΡΟ

ΤΑΙΝΙΑ

ΒΙΒΛΙΟ

ΑΝΤΗΧΗΣΕΙΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΕ ΒΙΒΛΙΑ, ΤΑΙΝΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΠΟΧΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΕΜΠΝΕΕΙ. ΜΕ ΤΟ ΕΚΤΥΦΛΩΤΙΚΟ ΤΟΥ ΦΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΖΕΣΤΗ ΠΟΥ ΛΥΓΙΖΕΙ ΤΙΣ ΑΜΥΝΕΣ, ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΚΗΝΙΚΟ, ΣΥΜΒΟΛΟ, ΚΑΤΑΛΥΤΗΣ. ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ, ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΑΛΛΟΤΕ ΩΣ ΟΧΗΜΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ ΩΣ ΠΕΠΛΟ ΣΙΩΠΗΣ. ΜΕΤΑΦΕΡΕΙ ΗΡΩΕΣ ΣΕ ΟΡΙΑΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ, ΦΩΤΙΖΕΙ ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ, ΚΑΛΥΠΤΕΙ ΜΥΣΤΙΚΑ, ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ ΜΕ ΕΝΤΟΝΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΠΟΥ ΕΜΠΝΕΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΝΕΙΠΩΤΟ ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ.

ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΘΕΡΜΗ: ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΟ ΕΡΓΑΛΕΙΟ. Η ΖΕΣΤΗ, Η ΦΥΣΗ, Η ΑΝΕΜΕΛΙΑ Η ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΤΩΝ ΘΕΡΙΝΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΑ ΕΝΤΑΣΗΣ, ΑΠΟΓΥΜΝΩΣΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΝ. ΑΠΟ ΤΟΝ ΝΟΤΟ ΤΩΝ ΗΠΑ ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΡΩΣΙΚΕΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΑΣΗ ΤΗΣ ΙΛΛΥΡΙΑΣ, ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΠΥΡΟΔΟΤΕΙ ΕΡΩΤΙΚΑ ΠΑΘΗ, ΥΠΑΡΞΙΑΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ. ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΞΑΝΑΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΚΛΑΣΙΚΑ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ.

ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ (A MIDSUMMER NIGHT'S DREAM)

ΟΥΙΛΛΙΑΜ ΣΑΙΞΠΗΡ – 1595 Η 1596

ΤΙΤΑΝΙΑ: «Η άνοιξη, το καλοκαίρι,
το γόνιμο φθινόπωρο και ο θυμωμένος χειμώνας αλλάζουν
τις συνηθισμένες φορεσιές τους, και ο αποσβολωμένος κόσμος,
από τη σύγχυσή του, πια δεν ξέρει ποια εποχή είναι ποια».

Το έργο ξεκινά σαν ένα παιχνιδιάρικο ταξίδι, όπου ο Λύσανδρος, η Ερμία, ο Δημήτριος και η Ελένη καταφεύγουν στο μαγικό δάσος της Αθήνας για να ζήσουν τον έρωτα ελεύθερα, μακριά από κοινωνικούς κανόνες. Εκεί, ξεκινά ένα παιχνίδι παρεξηγήσεων και μαγικών παρεμβάσεων, με ξωτικά, δαίμονες και βασιλιάδες να μπλέκονται στις ιστορίες τους. Ο Σαίξπηρ δημιουργεί μια ονειρική Αθήνα όπου η φαντασία οδηγεί σε απρόβλεπτες ανατροπές, αγγίζοντας βαθύτερες επιθυμίες και τον κρυφό ερωτισμό, μέσα από ένα αριστοτεχνικό συνδυασμό κωμωδίας και μαγείας. Κι όλα αυτά στο θερινό ηλιοστάσιο.

Ο ΓΛΑΡΟΣ (THE SEAGULL)

ΑΝΤΟΝ ΤΣΕΧΩΦ – 1895

Νίνα: Το έργο σου είναι πολύ δύσκολο να παιχτεί· δεν υπάρχουν ζωντανοί χαρακτήρες μέσα σ' αυτό.
Τρεπλιέφ: Ζωντανοί χαρακτήρες! Η ζωή πρέπει να παρουσιάζεται όχι όπως είναι, αλλά όπως θα έπρεπε να είναι· όπως τη βλέπουμε στα όνειρα.

Το έργο θεωρείται ορόσημο στη θεατρική καριέρα του Τσέχωφ, καθώς δεν εστιάζει σε έναν κεντρικό ήρωα, αλλά σε μια μικρή κοινωνία προσώπων, όπου η δράση και τα συναισθήματα μοιράζονται ισότιμα. Η πλοκή διαδραματίζεται σε ένα θερινό εξοχικό περιβάλλον, που αναδεικνύει την ανθρώπινη απομόνωση και τα αδιέξοδα. Μέσα στην ηρεμία του τοπίου, οι χαρακτήρες παλεύουν με όνειρα, φόβους και επιθυμίες, αναζητώντας νόημα και διέξοδο στην τέχνη και στην αγάπη. Ο Τσέχωφ παρουσιάζει την ύπαρξη σε μια μεταβατική εποχή, όπου τα συναισθήματα και οι επιθυμίες αποσυντονίζονται, ενώ το καλοκαίρι λειτουργεί ως αντίστιξη μεταξύ ραστώνης και ψυχικής αναταραχής. Στον διάλογο Νίνας-Τρεπλιέφ, ο Τσέχωφ ακροβατεί ανάμεσα στον ρεαλισμό που τον χαρακτηρίζει και στο ονειρικό που επιθυμεί για την τέχνη, χωρίς όμως να μπορεί να το υλοποιήσει πλήρως. Η σύγχρονη εποχή δεν τον άφησε.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΝΙΑ (SUMMER AND SMOKE)

ΤΕΝΕΣΙ ΟΥΙΛΛΙΑΜΣ – 1948

Άλμα: «Το κορίτσι που είπε "όχι" δεν υπάρχει πια, πέθανε το περασμένο καλοκαίρι – πνίγηκε από τον καπνό μιας φωτιάς που καιγόταν μέσα της».

Η φράση αυτή της Άλμα έδωσε και τον τίτλο του έργου - αντιφατικός όπως οι δύο πρωταγωνιστές. Η Άλμα, κόρη του αιδεσιμότατου Ουαϊνμίλερ βιώνει μια έντονη εσωτερική σύγκρουση όταν ερωτεύεται τον γιατρό Τζον Μπιουκάναν. Ο πουριτανισμός της εποχής (το έργο διαδραματίζεται το 1916 κι ας γράφτηκε το 1948) την κάνει να καταπιέζει τις επιθυμίες της, ενώ ο Τζον ζει ελεύθερος, παγιδευμένος όμως στην αλλοτρίωση που φέρνει η άλλη πλευρά των θρησκευτικών και κοινωνικών περιορισμών. Το καλοκαίρι, ως εποχή έντασης και πάθους, λειτουργεί στο έργο ως σύμβολο της εσωτερικής φωτιάς που καίει την Άλμα και οδηγεί στην αναζήτηση της αληθινής της φύσης, της αποδοχής του σώματος και των συναισθημάτων της. Ωστόσο, η μικρή κοινωνία του Νότου και η υποκρισία της εποχής δημιουργούν ασφυκτικό πλαίσιο. Ο Ουίλιαμς παρουσιάζει τον καλοκαιρινό κόσμο όχι ως ανάπαυλα, αλλά ως πεδίο εσωτερικών μαχών και αναπόφευκτων μεταμορφώσεων.

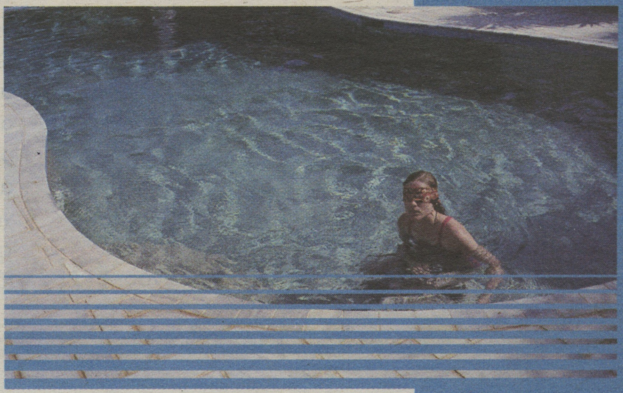
Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΟΘΟΝΗ

Γράφει η Ηλέκτρα Τζώρτσου

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΞΕΝΟΙΑΣΤΟ. ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΡΕΙΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ, ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΠΩΣ Η ΕΠΟΧΗ ΑΥΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΩΣ ΕΡΓΑΛΕΙΟ ΕΝΤΑΣΗΣ, ΑΝΤΙΘΕΣΗΣ, ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ.

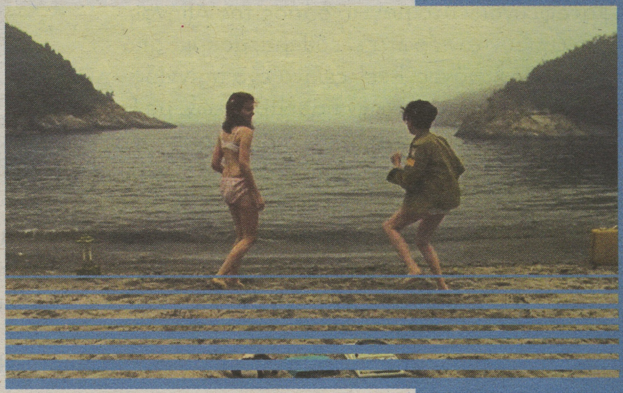
ΚΥΝΟΔΟΝΤΑΣ (2009), ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΝΘΙΜΟΣ

Παρά την κλειστοφοβία, η χρωματική παλέτα της ταινίας είναι καλοκαιρινή. Υπάρχουν μάλιστα και άκρως καλοκαιρινές σκηνές στην πισίνα και στην αυλή του σπιτιού με έναν ήλιο που «καίει» αμήχανα. Η αντίθεση που δημιουργείται ανάμεσα στο σχεδόν αθόρυβα σκληρό περιεχόμενο της ταινίας και στην καλοκαιρινή ατμόσφαιρα που επικρατεί, είναι ακριβώς ο τρόπος ώστε να γίνει ακόμη πιο ισχυρό το πρώτο. Και η αλήθεια είναι ότι ο Λάνθιμος το καταφέρνει εξαιρετικά.

MOONRISE KINGDOM (2012), WES ANDERSON

Στη συγκεκριμένη σκηνή, ο Sam και η Suzy, που έχουν φύγει μαζί, φτάνουν σε μια ερημική παραλία. Εκεί στήνουν σκηνή, αλλάζουν ρούχα, χορεύουν, φιλιούνται για πρώτη φορά. Ονειρική εικόνα καλοκαιριού, αθώα, περίεργη και βαθιά συναισθηματική ατμόσφαιρα, με στιλιζαρισμένο ρομάντζο, όπως πολύ καλά ξέρει να στήνει ο Wes Anderson. Αποτυπώνει τέλεια το καλοκαίρι της φυγής, του πρώτου έρωτα, και της ανάγκης για αυτονομία – ακόμα και για δύο παιδιά.

THE FLORIDA PROJECT (2017), SEAN BAKER

Διαδραματίζεται εξ ολοκλήρου κατά τη διάρκεια των καλοκαιρινών μηνών στο Ορλάντο της Φλόριντα. Παρακολουθούμε ένα ζωντανό αν και δύσκολο καλοκαίρι, όπως το βιώνουν παιδιά που μεγαλώνουν στο περιθώριο της κοινωνίας. Οι σκηνές με το παγωτό είναι από τις πιο χαρακτηριστικές της ταινίας. Τα παιδιά βρίσκουν διάφορους τρόπους για να καταφέρουν να απολαύσουν τον βασιλιά των καλοκαιρινών γλυκών, το παγωτό, πολλές φορές ζητώντας λεφτά από τουρίστες και περαστικούς. Η δύσκολη οικονομική κατάσταση την οποία βιώνουν, μετατρέπεται σε παιχνίδι και η γλυκόπικρη γεύση η οποία καταφέρνει να αποδώσει ο Sean Baker είναι αδιαπραγμάτευτη.

Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΟΘΟΝΗ Η ΣΚΙΑ ΤΟ

ΤΡΙΑ ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΙΟΥΝΤΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

ΣΙΓΟΥΡΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ ΓΙΑ ΔΙΑΒΑΣΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΔΙΑΛΕΓΩ ΒΙΒΛΙΑ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΕΠΟΧΕΣ, ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΙΚΑ (ΟΠΩΣ ΑΥΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ) ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΦΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΦΙΞΕΙ ΟΙ ΖΕΣΤΕΣ. ΤΑΞΙΔΙΑΡΙΚΑ (ΜΕ ΑΛΛΟ ΤΡΟΠΟ ΤΟ ΚΑΘΕΝΑ) ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΑ ΑΠΟ ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΠΕΝΕΣ (ΜΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΕΙΔΥΛΛΙΑ BY THE SEA, ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΤΕΤΟΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ). ΒΟΥΤΗΞΤΕ ΜΕ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΕΥΘΥΝΗ.

«ΩΚΕΑΝΟΣ»,

ΤΟΥ ΑΛΕΣΑΝΤΡΟ ΜΠΑΡΙΚΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Ο μαγικός ρεαλισμός του Μπαρίκο είναι ο μαγικότερος και θαλασσινότερος και ερωτικότερος! Όχι αμιγώς καλοκαιρινό, αλλά σίγουρα θαλασσινό όσο κανένα. Ο Μπαρίκο γράφει για τη σκληράδα, την ομορφιά, την έλξη που μας προκαλεί η απέραντη μπλε θεότητα. Αυτό το βιβλίο το διαβάζεις και ακούς κύματα.
Πριν από πολλά χρόνια στις όχθες ενός ωκεανού έφτασε ένας άντρας. Τον είχε οδηγήσει εκεί μια υπόσχεση. Το πανδοχείο όπου σταμάτησε λεγόταν Αλμάγιερ.

Αγαπημένο απόσπασμα:
«- Ξέρετε κάτι; Νόμιζα ότι οι ναύαρχοι βρίσκονται στη θάλασσα...
- Κι εγώ νόμιζα ότι οι ιερείς βρίσκονται στις εκκλησίες.
- Ω, όπως ξέρετε ο Θεός είναι πανταχού παρών...
- Και η θάλασσα, πάτερ Πλους, και η θάλασσα...
Έφυγε και δεν άφησε βαλίτσα πίσω του αυτή τη φορά.»

Αγαπημένη ατάκα: «Θα σώσετε την κόρη μου με τη θάλασσα;»

«Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΟΣ»,

ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΣΤΙΑ

Μια γυναίκα στα τέλη της δεκαετίας του '80, η Ρέα Φραντζή, αποφασίζει να χωρίσει μετά από πέντε χρόνια γάμου και πηγαίνει μόνη της σε ένα ελληνικό νησί. Ένα από τα πιο καλοκαιρινά βιβλία που θα πέσουν ποτέ στα χέρια σας. Ένα βιβλίο για την αγωνία των ανθρώπων να βρουν μια βαθύτερη σύνδεση με τον εαυτό τους και τον κόσμο γύρω τους.

Αγαπημένο απόσπασμα: «Η άσπρη εκκλησία τρυπάει τον γαλάζιο ουρανό, για πρώτη φορά βλέπει ζωντανή μπροστά στα μάτια της την ελληνική σημαία. Κάτω από τη σημαία παρελαύνει πάνοπλος ο ξανθός κόσμος, πηγαίνει να ψηθεί, πηγαίνει για μπάνιο, τρέχει να ξεκουραστεί. Κανείς δεν προσέχει τη σημαία που στέκει αόρατη, μόνο μια γυναίκα που μόλις χώρισε είναι σε θέση να την αντιληφθεί, βγάζει τα μαύρα γυαλιά και ο ήλιος την τυφλώνει.»

Αγαπημένη ατάκα: «Υπάρχει μόνο ένα νησί για τον καθένα, πρέπει να το βρει, να μείνει εκεί.»

«ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ Η ΠΑΡΘΕΝΟΣ ΜΑΡΙΑ ΚΑΠΝΙΖΟΝΤΑΣ ΚΡΥΦΑ ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ»,

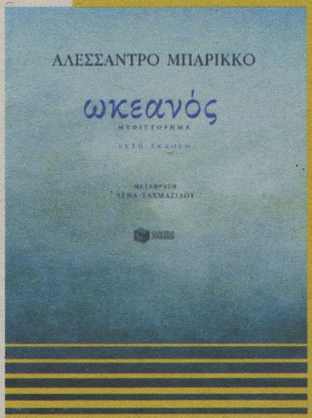
ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ Κ*

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

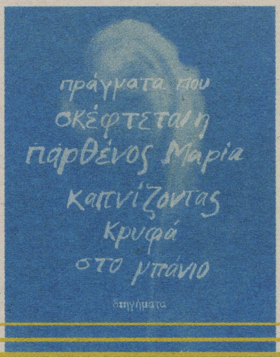
Κυνικό, ειρωνικό και σκληρό και ταυτόχρονα τόσο μα τόσο ευαίσθητο. Μια συλλογή είκοσι ιστοριών για γυναίκες -ή μάλλον «για καλές μαθήτριες σκυμμένες πάνω από μία λάθος εξίσωση»- και τους ρόλους που καλούνται να παίξουν. Ένα βιβλίο που φέρνει ταραχή. Που δεν σ' αφήνει να αναπνεύσεις βαθιά. Δεν είναι όλα τα καλοκαιρινά βιβλία για χαλάρωση δίπλα στο κύμα, άλλωστε. Κάποια είναι για να μας κρατάνε ξύπνιους απ' το λήθαργο και τη ραστώνη.

Αγαπημένο απόσπασμα: «Η μητρότητα είναι στη φύση των θηλυκών. Η φύση κάνει τα θηλυκά επιθετικά όταν κυοφορούν. Υπάρχουν γάτες που σκοτώνουν όταν είναι έγκυες, όπως και λέαινες, καθώς και καγκουρίνες. Οι θηλυκοί άνθρωποι δεν σκοτώνουν στη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους. Η εγκυμοσύνη κάνει τις γυναίκες Παρθένες Μαρίες. Κάποιες Παρθένες Μαρίες σηκώνονται τα βράδια, κλειδώνονται στο μπάνιο και στρίβουν ένα τσιγάρο για να μην σκοτώσουν κάνεναν άνθρωπο.
Ενώ καπνίζουν, σκέφτονται:»

Αγαπημένη ατάκα: «Γιατί ακόμα περιμένεις να γίνεις κάποιος και κάθε χρόνο αυτό αναβάλλεται.»

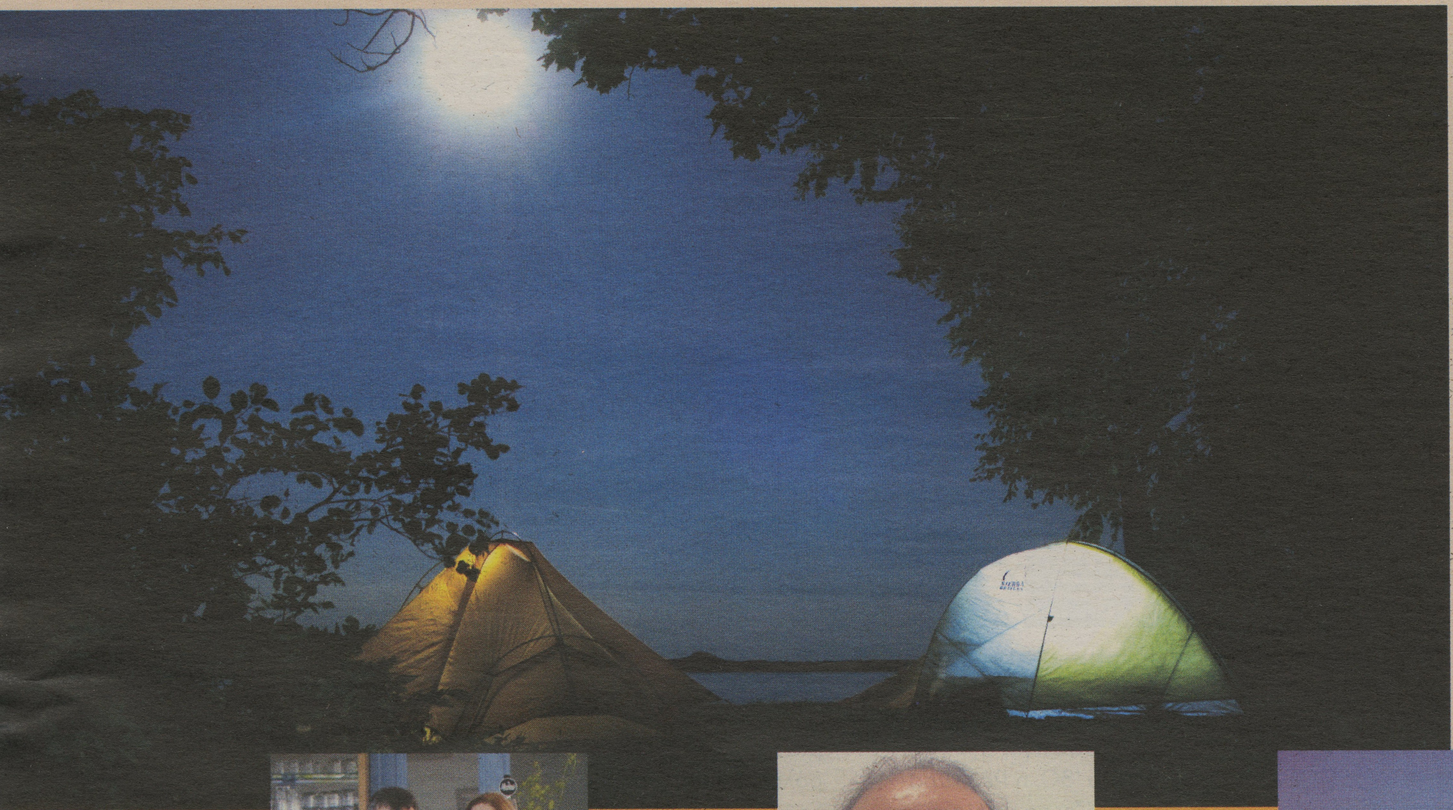

Όσοι έχουν πάει σε camping, ξέρουν. Υπάρχει ένας αλλιώτικος ρυθμός. Ανάμεσα σε σκηνές, αιώρες και σκιές πεύκων, ξαναγυρνάμε για λίγο στη χαρά της απλότητας, στις αυθόρμητες νέες συντροφιές, στα αληθινά ηλιοβασιλέματα και στις έναστρες νύχτες. Το camping, εκτός από οικονομικός τρόπος διακοπών, είναι και στάση ζωής. Πόσο συχνά έχουμε την ευκαιρία να ηρεμήσουμε και να συνδεθούμε με τη φύση; Τα campings είναι τα μικρά μας καταφύγια. Με τόσο λίγα, γεμίζουμε τόσο πολύ. Πάμε να θυμηθούμε την ατόφια χαρά της κατασκηνωτικής ζωής και να οργανωθούμε για την φετινή μας άδεια, όση κι αν είναι!

Η συναρπαστική απλότητα των campings

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΗ

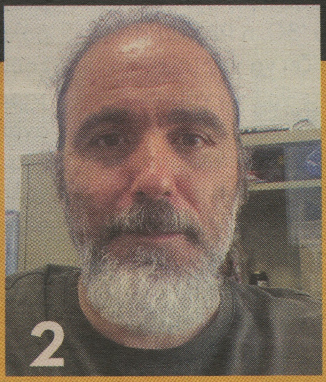

CAMPING

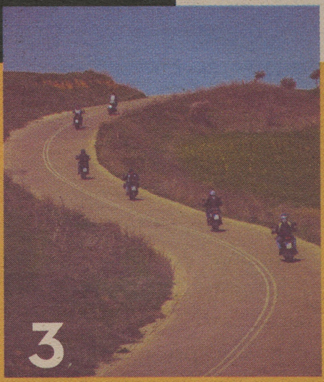
Διακοπές σε camping δίπλα στη θάλασσα σημαίνει «χαλαρή πολυτέλεια». Να ξυπνάς με τον ήχο των κυμάτων και να κοιμάσαι κάτω από τα αστέρια. Η φύση σε αγκαλιάζει, ενώ οι παροχές του camping σου προσφέρουν μια άνεση χωρίς υπερβολές. Απλότητα, ελευθερία και γαλήνη συνδυάζονται σε μια εμπειρία που σε ανανεώνει ουσιαστικά.

Lefka Beach Camping
Νίκος

Το κάμπινγκ προσφέρει εμπειρίες που ξεπερνούν τις ανέσεις ενός ξενοδοχείου. Ακόμα κι αν πας μόνος, γρήγορα γνωρίζεις άλλους και πιάνεις φιλίες. Τα παιδιά παίζουν ελεύθερα, αναπτύσσοντας σεβασμό για τη φύση, γίνονται πιο χαρούμενα και δραστήρια. Η απλότητα του κάμπινγκ ενώνει ανθρώπους και προσφέρει ουσιαστική επαφή με το περιβάλλον.

Camping Elizabeth
Χριστόφορος

«Να φεύγουμε σιγά σιγά». Η αγαπημένη φράση όποιου έχει άδεια, ρεπό, ή την παραμικρή ευκαιρία να ξεφύγει για λίγο από τις υποχρεώσεις του, να συναντήσει τα βουνά, τις παραλίες, να δει ηλιοβασιλέματα, μνημεία, κτίρια, η απλά να κάτσει κάπου ήσυχα να φορτίσει τις μπαταρίες του μόνος ή με την παρέα του. Όλος ο κόσμος μας περιμένει να τον επισκεφθούμε, θα του χαλάσουμε χατίρι;

**Η ομάδα του
Adventure Junkies**

ΗΣΥΧΑ, ΟΜΟΡΦΑ ΚΙ ΑΠΛΑ

1

Αμφιθεατρικό, ήσυχο και ακριβώς πάνω στη θάλασσα, το κάμπινγκ Lefka στην Αργολίδα, μας περιμένει όμορφο και προστατευμένο στον γραφικό κόλπο με τα ήσυχα νερά. Βρίσκεται 15 λεπτά από το Ναύπλιο και κοντά σε σημαντικούς αρχαιολογικούς προορισμούς, όπως η Επίδαυρος και οι Μυκήνες. Μια οικογενειακή επιχείρηση που λειτουργεί αδιάκοπα, με φροντίδα και αγάπη, από το '82. Με άνετες υποδομές, σκιά παντού, εστιατόριο, μίνι μάρκετ και δωρεάν Wi-Fi, είναι ένας μοναδικός προορισμός για κάθε φυσιολάτρη. Η μικρή παραλία του ενδείκνυται και για κολύμπι και για SUP και για χαλάρωση και για τα πιο εντυπωσιακά ηλιοβασιλέματα.

LEFKA BEACH CAMPING
Βιβάρι, Αργολίδα
T.: +30 27520 92334
Fb: Lefka Beach Camping
Ig: lefka_beach_camping

ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΗ, ΜΕΣΑ ΣΤΗ ΦΥΣΗ

2

Λίγο έξω απ' το Ρέθυμνο της Κρήτης, βρίσκουμε το καταπράσινο Camping Elizabeth, που λειτουργεί από το 1967, στην παραλία όπου γεννούν οι θαλάσσιες χελώνες καρέτα καρέτα. Από μια (τότε) ερημική ακτή, έχει εξελιχθεί σε μια δροσερή κατάφυτη παραθαλάσσια όαση, με ενοικιαζόμενα τροχόσπιτα, glamping σκηνές με ιδιωτικό μπάνιο, κοινόχρηστη κουζίνα, ντουζιέρες με πάντα ζεστό νερό, εστιατόριο και ευγενικό και πολύγλωσσο προσωπικό! Κι όλα αυτά, μόλις 3,5 χιλιόμετρα απ' το κέντρο του Ρεθύμνου! Η φιλοσοφία του είναι απλή: επαφή με τη φύση και σεβασμός στο περιβάλλον, χωρίς όμως να λείπει η άνεση.

CAMPING ELIZABETH
Ιωνίας 84, Μισίρια, Ρέθυμνο Κρήτης
T.: +30 28310 28694
www.camping-elizabeth.net
Fb: CAMPING ELIZABETH-RETHYMNO

Φολέγανδρος
Η ήρεμη δύναμη των Κυκλάδων

Η Φολέγανδρος είναι κυκλαδίτικο στολίδι, που διατηρεί την ηρεμία του, ιδανικό για ταξιδιώτες που αναζητούν γαλήνη. Η Χώρα, χτισμένη αμφιθεατρικά σε βράχο πάνω από το Αιγαίο, γοητεύει με τα ασβεστωμένα σοκάκια, τις μικρές πλατείες με δροσερά πλατάνια και τις μπουκαμβίλιες. Τα αυτοκίνητα δεν επιτρέπονται μέσα στη Χώρα, κάτι που ενισχύει την ατμόσφαιρα ηρεμίας και παραδοσιακότητας.

Η γειτονιά του Κάστρου δίνει τον δικό της μεσαιωνικό χαρακτήρα, παραδοσιακά σπίτια και στενά δαιδαλώδη δρομάκια, ενώ το μικρό εκκλησάκι της Παναγίας στην κορυφή προσφέρει εκπληκτική θέα στα γειτονικά νησιά αλλά και ένα υπέροχο ηλιοβασίλεμα.

Οι παραλίες είναι λίγες αλλά μαγευτικές! Το γεγονός ότι κάποιες προσεγγίζονται μόνο με καραβάκι ή με τα πόδια και ότι πολλές είναι «ανοργάνωτες», τις κάνει να παραμένουν παρθένες. Οι πεζοπορίες και τα μονοπάτια ενδείκνυνται για όσους θέλουν να γνωρίσουν στο έπακρο τη γη της Φολέγανδρου.
Σε αντίθεση με τα πιο πολυσύχναστα κυκλαδίτικα νησιά, η Φολέγανδρος διατηρεί έναν πιο χαλαρό, οικογενειακό αλλά και ζευγαρίστικο ρυθμό -όπως και τον μποέμ χαρακτήρα της- με απρόσκοπτη επαφή με τη φύση, την κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική, το άγριο τοπίο και τα υπέροχα νερά της.

Ας ελπίσουμε ότι η αναγνωρισιμότητα που έχει πάρει το νησί, δεν θα κοστίσει στη φύση και στους ανθρώπους που το ζούνε όλο τον χρόνο.

Κείμενα: Ηλέκτρα Τζώρτσου / Φωτογραφία: Μυρτώ Στέλιου

Θα τα βρεις στη Φολέγανδρο

Αυθεντική κυκλαδίτικη ομορφιά, πολιτισμός και ιστορία, προσφέρουν στους επισκέπτες εμπειρίες που ξεκινούν από τη φύση και φτάνουν ως την παράδοση.

Φάρος Ασπροπούνιας

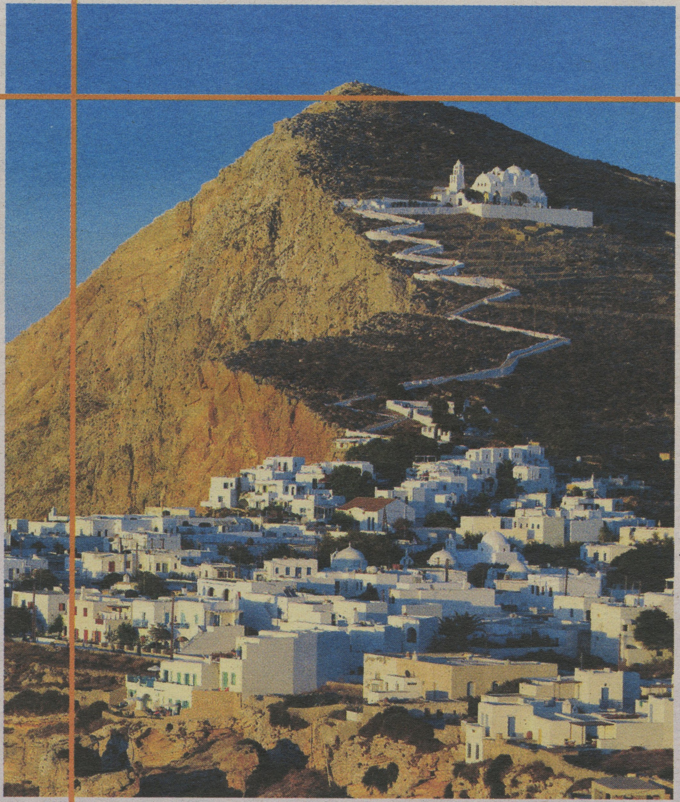
Ο Φάρος της Ασπρόπουντα χτίστηκε το 1919 σε ύψος 58 μ. πάνω από τη θάλασσα και το φανάρι του έχει ύψος 11 μ. Το φως του είναι ορατό σε απόσταση 17 ν.μ. Στην αρχή της λειτουργίας του ο φάρος άναβε με φυτίλι, στη συνέχεια με μηχανισμό πετρελαιοατμού και από το 1986 λειτουργεί με ηλιακή ενέργεια. Στο φάρο θα φθάσετε με τα πόδια είτε από το Λιβαδάκι (15') είτε από την Άνω Μεριά (60').

Χρυσοσπηλιά

Η Χρυσοσπηλιά, μήκους 300 μ. στη βορειοανατολική πλευρά του νησιού, βρίσκεται περίπου 30 μ. πάνω από τη θάλασσα. Διαιρείται σε δύο θαλάμους: στο δάπεδο του πρώτου θαλάμου έχουν βρεθεί ρωμαϊκές δεξαμενές και πλήθος οστράκων, ενώ τον δεύτερο θάλαμο κοσμούν εντυπωσιακοί σταλακτιτικοί σχηματισμοί.

Χώρα

Η Χώρα είναι το στολίδι του νησιού. Γνήσια κυκλαδίτικη ομορφιά, πεζοδρομημένη, με λιθόστρωτα, πλατείες, γραφικά ξωκλήσια και χαμηλά δέντρα, πράγμα σπάνιο για χώρα στις Κυκλάδες. Πολιτισμός, νυχτερινή ζωή και παραδοσιακή αρχιτεκτονική συνδυάζονται μοναδικά.

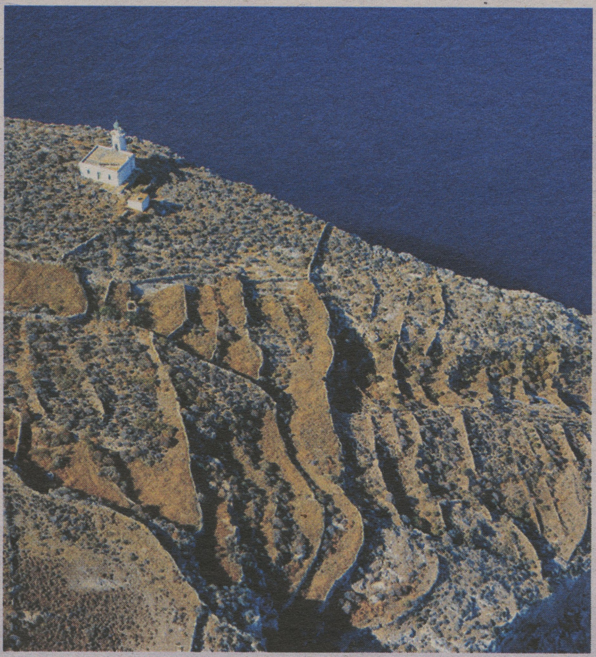

Κάστρο (Χώρα)

Το Κάστρο είναι ο παλαιότερος οικισμός της Χώρας, κατοικημένος αδιάκοπα από τον Μεσαίωνα. Χτισμένο στο χείλος γκρεμού, διαθέτει σπίτια άνω των 1.000 ετών. Διατηρεί την αρχιτεκτονική του φυσιογνωμία, με κύριους δρόμους την Κάτω και Μέσα Ρούα, και δύο εισόδους: τη Λότζια και το Παραπόρτι.

Παναγία

Η Παναγία, σκαρφαλωμένη στον βράχο πάνω από τη Χώρα, είναι χτισμένη, κατά πάσα πιθανότητα, στη θέση αρχαίου ναού. Στον αυλόγυρο και στο εσωτερικό του ναού θα δείτε αρχαίες επιγραφές, γλυπτά και βάσεις αγαλμάτων. Η εικόνα της Παναγίας που φυλάσσεται στην εκκλησία, συνδέεται με πειρατικές ιστορίες και θρύλους της Φολεγάνδρου. Σύμφωνα με το παλιό φολεγανδρίτικο έθιμο, το Πάσχα γίνεται περιφορά της εικόνας σε όλα τα σπίτια του νησιού.

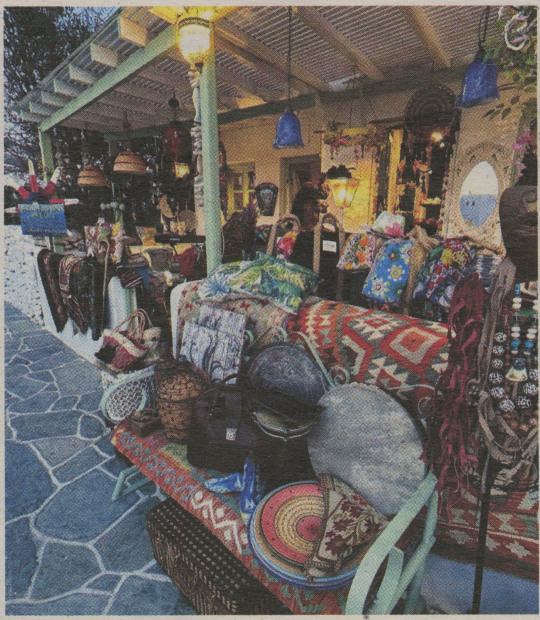
Οικομουσείο

Το Οικομουσείο στην Άνω Μεριά διατηρεί ζωντανή την παράδοση της φολεγανδρίτικης αγροτικής ζωής. Σε αυθεντική θημωνιά παρουσιάζονται παλιά εργαλεία, έθιμα, τρόποι καλλιέργειας και αυτάρκειας. Η υπαίθρια δομή του προβάλλει τη διαχρονική σχέση κατοίκων και τοπίου μέσα από βιωματική εμπειρία.

Φολέγανδρος

Αιγαιοπελαγίτικη ομορφιά

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ SPOT ΣΤΟ ΚΑΛΝΤΕΡΙΜΙ Για 16η σεζόν ο Ανδρέας Μπονάτσος, που έχει επιλέξει να τη Φολέγανδρο ως δεύτερο σπίτι του, προσφέρει τόσο την εμπορική όσο και τη μουσική του παρουσία στον τόπο. Το πολύχρωμο «μαγαζάκι της καρδιάς του», που διατηρεί στο καλντερίμι είναι ένα σημείο συνάντησης ανθρώπων, μουσικών, πολιτισμών. Εκεί θα βρεις αντικείμενα από δεκάδες γωνιές της γης στις οποίες έχει ταξιδέψει ο Ανδρέας (με αυτά διακοσμεί σπίτια και ξενοδοχεία στο νησί). Ανάμεσα στα καπελίνα, τα χαλιά, τα ποτήρια, τα παρεό και τις αντίκες, θα βρεις και τον ίδιο στο πιάνο του κάθε δειλινό, να προσφέρει τα mini sunset concerts του με θέα τον υπέροχο ουρανό της Φολεγάνδρου, τραγουδώντας από Χατζιδάκι μέχρι Λούτσιο Ντάλα, καθώς και τις μεγάλες του επιτυχίες.

Πάντα φιλόξενος και κεφάτος, ο πολύγλωσσος Ανδρέας είναι έτοιμος να προσφέρει στους ανθρώπους και στο νησί που τόσο αγάπησε και τον αγάπησε κι αυτό.

ANDREAS BONATSOS GALLERY

Χώρα, Φολέγανδρος // Τ.: 22860 41512
Ig: bonatsosandreas // Fb: andresbonatsos

ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ • Η ΗΡΕΜΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ •

«Κάθε μέρα ξεκινά με προβλήματα και τελειώνει με θετική αποτίμηση»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ: ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΞΑΝΘΗΣ

Μιλήσαμε με τον δήμαρχο Φολεγάνδρου, Κυριάκο Μαρινάκη, έναν νέο άνθρωπο που δοκιμάζεται σε ένα νησί με αυξανόμενο τουρισμό αλλά και χρόνιες δυσκολίες, και τις προκλήσεις που αυτό συνεπάγεται.

Κύριε Μαρινάκη, εκλεγήκατε δήμαρχος στο νησί. Είναι η πρώτη φορά που συμμετείχατε στις δημοτικές εκλογές;

Κατά την τετραετία 2019-2023 έλαβα μέρος στις δημοτικές εκλογές ως υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος και αφού εκλέχθηκα ανέλαβα καθήκοντα προέδρου σχολικής επιτροπής. Κατόπιν ώριμης σκέψης και με όραμα ένα καλύτερο μέλλον για τον τόπο που γεννήθηκα και μεγάλωσα, αποφάσισα το 2023 να συμμετέχω στις δημοτικές εκλογές ως υποψήφιος δήμαρχός.

Κίνητρο για την υποψηφιότητά μου ήταν το γεγονός πως και η ανάληψη καθηκόντων ως δήμαρχος αντιπροσώπευε στην ουσία την οργάνωση και τη σωστή διοίκηση μιας επιχείρησης μεγαλύτερης εμβέλειας, στην παρούσα περίπτωση του Δήμου, αντικείμενο οργάνωσης και αντίστοιχης επιχείρησης που διαχειρίζομαι ως επαγγελματίας τουριστικής επιχείρησης από νεαρή ηλικία.

Έχουν περάσει κοντά 2 χρόνια. Οι πρώτες εμπειρίες; Τα περιμένατε πιο εύκολα ή πιο δύσκολα;

Κάθε αρχή θεωρείται και δύσκολη αλλά είναι και πρόκληση για την επίτευξη των στόχων που θέτουμε. Κάθε μέρα ξεκινά με πολλά προβλήματα και το βράδυ κλείνει με θετική αποτίμηση. Η πρώτη εμπειρία που μου έχει μείνει ανεξίτηλη στο μυαλό μου ήταν η πρόκληση να εκτελέσω χρέη οδηγού ασθενοφόρο και να οργανώσουμε αεροδιακομιδή ασθενούς, καθώς το νησί δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθεί σε τέτοια περιστατικά. Η αίσθηση του κινδύνου μιας ζωής και η δυνατότητα να προσφέρω την απαραίτητη βοήθεια αποτέλεσε κίνητρο για δράση, οργάνωση και υπέρβαση των ανθρώπινων δυνατοτήτων μας.

Υπάρχει ένας μέσος τύπος Φολεγανδρίτη; Περιγράψτε τον μας! Με τα προτερήματά του, αλλά και τα ελαττώματα...

Η Φολέγανδρος είναι ένα ορεινό νησί με πετρώδες έδαφος και απότομες ακτές. Το περιβάλλον σίγουρα επηρεάζει τους ανθρώπους. Ο μέσος τύπος Φολεγανδρίτη σίγουρα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως πολύ εργατικός και φιλόδοξος αλλά και επίσης σκληρός ως άνθρωπος και τοπικιστής. Η εικόνα αυτή αντικατοπτρίζει το νησί καθώς το μεγαλύτερο ποσοστό των επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στο νησί είναι Φολεγανδρίτες.

Οργανωτικότητα, όραμα, αποφασιστικότητα. Όλα χρειάζονται. Αλλά ποιο είναι πιο κρίσιμο άραγε;

Για τη σωστή διοίκηση του νησιού απαραίτητα στοιχεία είναι η οργανωτικότητα, το όραμα και η αποφασιστικότητα. Οργανωτικότητα σίγουρα για τη δρομολόγηση των απαραίτητων ενεργειών για την επίλυση προβλημάτων, όραμα για την επίτευξη των στόχων που έχουμε θέσει και αποφασιστικότητα για τη σωστή διαχείριση καταστάσεων ανάγκης. Η αποφασιστικότητα είναι το πιο κρίσιμο στοιχείο καθώς σε κρίσιμες καταστάσεις θα πρέπει να παρθούν και ανάλογες κρίσιμες αποφάσεις.

Πείτε μας τα 2-3 πιο σημαντικά προβλήματα του νησιού. Η αλλιώς, τι λείπει από το νησί;

Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα του νησιού είναι η ελλιπής στελέχωση του Π.Π.Ι Φολεγάνδρου, καθώς το σημαντικότερο είναι το αίσθημα ασφαλείας για την υγεία. Το ζήτημα της κατασκευής του λιμανιού, καθώς αποτελεί πύλη εισόδου και εξόδου του νησιού και τρίτον είναι η περιορισμένη επάρκεια του νερού, καθώς στο νησί λειτουργεί σύστημα αφαλάτωσης για να μπορούν να εξυπηρετούνται οι πολίτες.

Εντάξει, λέμε πως ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία της Ελλάδας. Αλλά πολλοί στέκονται κριτικά σε αυτήν τη μονοδιάστατη αντίληψη. Η στάση σας; Η δική σας γνώμη;

Ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία της Ελλάδας. Ωστόσο για να λειτουργήσει ο τουρισμός απαραίτητη προϋπόθεση είναι να λειτουργήσουν σωστά και ο πρωτογενής και δευτερογενής τομέας γιατί σύμφωνα με ένα παλιό ρητό «να κάνεις δουλειά που δεν την κάνουν άλλοι» Με τη σύμπραξη όλων, τότε θα λειτουργήσει σωστά.

Η Φολέγανδρος έχει μια έντονη πολιτική ιστορία. Τη «βαραίνει» ακόμα στις μέρες μας; Ή έχει ξεχαστεί;

Οι ρυθμοί ανάπτυξης της Φολεγάνδρου πλέον δεν αφήνουν περιθώρια σε κάποιον να σκεφτεί την πολιτική ιστορία της. Βέβαια στο υπόβαθρο υπάρχει ακόμη αλλά όχι σε τόσο έντονο ρυθμό όσο κάποιες δεκαετίες πριν.

Υπάρχουν νέοι άνθρωποι στο νησί; Έχετε κάποια σχέδια για αυτόν τον κόσμο που στην πραγματικότητα είναι το μέλλον;

Τα τελευταία δύο χρόνια έχουν γίνει αρκετές προσπάθειες για τις συνθήκες διαβίωσης των νέων του νησιού. Εγινε ανακαίνιση στη σχολική μονάδα του νησιού, κατασκευή δύο χωρών παιδικής χαράς σύμφωνα με τα πρότυπα του υπουργείου και βρίσκεται σε εξέλιξη η κατασκευή του γηπέδου ποδοσφαίρου 5x5 και γηπέδου τένις.

Είστε βέρος Φολεγανδρίτης. Πείτε μας την πρώτη σας εικόνα από παιδί.

Είμαι Φολεγανδρίτης 5ης γενιάς. Ως πρώτη εικόνα θυμάμαι την εντύπωση που μου έκανε η ταβέρνα στην Άνω Μεριά όπου πραγματοποιούνταν εκδήλωση με τοπικά όργανα και νησιωτική μουσική.

Πώς θα χαρακτηρίζατε τον τόπο; Και πείτε μας μια αγαπημένη σας μεριά, ένα σημείο...

Η άγρια ομορφιά με τα ροδοκόκκινα ηλιοβασιλέματα και το αεράκι του Αιγαίου είναι η εικόνα του ελληνικού νησιού. Αγαπημένο σημείο του νησιού είναι η περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα με το ομώνυμο εκκλησάκι στο τέλος της Άνω Μεριάς, όπου μπορείς να απολαύσεις ένα από τα πιο όμορφα ηλιοβασιλέματα του Αιγαίου και άνετα μπορεί να συγκριθεί με το ηλιοβασίλεμα της Σαντορίνης.

Τελειώνει η πενταετία. Δυο τρία πράγματα που εύχεστε να τα έχετε υλοποιήσει;

Τελειώνοντας η πενταετία εύχομαι να επιλυθούν τα ήδη υπάρχοντα και προαναφερθέντα προβλήματα, όπως η στελέχωση του Π.Π.Ι., το ζήτημα της επάρκειας νερού, η κατασκευή του λιμανιού.

Φολέγανδρος

Αιγαιοπελαγίτικη ομορφιά

ΤΡΕΙΣ ΧΩΡΟΙ, ΜΙΑ ΚΥΚΛΑΔΙΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ.

Το κλασικό κι αγαπημένο μπαλκόνι με εστιατορική αύρα και θέα στο κυκλαδίτικο τοπίο, σερβίρει φρέσκα ζυμαρικά και χειροποίητη πίτσα. Το Ζυμαράκι bus station, σε μια αυλή με vintage και απόλυτα καλοκαιρινή ατμόσφαιρα, φιλοξενεί το παλιό λεωφορείο του νησιού – ένα «κινούμενο» σύμβολο που επί 40 χρόνια μετέφερε ντόπιους και ταξιδιώτες. Εδώ απολαμβάνουμε φαγητό και ποτό, ακόμα και μέσα στο ίδιο το λεωφορείο! Το Ζυμαράκι House, το μικρότερο «αδελφάκι», ήρθε με ενοικιαζόμενα δωμάτια και μια καταπράσινη αυλή γεμάτη νυχτολούλουδα και βουκαμβίλιες. Το bar του είναι έτοιμο να φιλοξενήσει αξέχαστες εκδηλώσεις, από γάμους μέχρι πάρτι – πάντα με φόντο τη μαγεία του νησιού.

ΤΟ ΖΥΜΑΡΑΚΙ

Χώρα, Φολέγανδρος // Τ.:2286 041020
Ig: tozimaraki // Fb: Το ζυμαράκι Το zimaraki

Στη μαγευτική Χώρα της Φολεγάνδρου, το Ζυμαράκι ξετυλίγεται σε τρεις ξεχωριστούς χώρους, καθένας με τη δική του γοητεία.

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΥΝΑΝΤΑ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Τι πιο ωραίο και ταιριαστό με τις καλοκαιρινές διακοπές από το φαγητό σε ταβέρνα μετά το μπάνιο και με θέα τη θάλασσα! Ο Ψαρομήλιγκας πραγματοποιεί ακριβώς αυτή τη σκέψη και την εικόνα που οι περισσότεροι από εμάς έχουμε για τα καλοκαίρια μας. Οικογενειακή ταβέρνα με φρέσκο ψάρι, κρέας, μαγειρευτά, όλα από την παραδοσιακή ελληνική κουζίνα. Η οικογένεια 45 χρόνια τώρα μαγειρεύει όπως θα μαγείρευαν στο σπίτι τους, και αυτό φαίνεται στα πιάτα!

Ο ΨΑΡΟΜΗΛΙΓΚΑΣ

Παραλία Αγκάλης, Φολέγανδρος
Τ.: 2286 041116

ΚΑΠΟΥ ΝΑ ΦΩΛΙΑΖΕΙΣ ΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΣΟΥ

Στην καρδιά της Χώρας της Φολεγάνδρου, με φόντο την πλατεία, το ασβεστωμένο εκκλησάκι και τη βραδινή περατζάδα, το μπαρ εδώ και 33 χρόνια παραμένει πιστό στην έντεχνη μουσική. Στο εσωτερικό του, εμπνευσμένο από περιστερώνες, φωλιάζει και διαχέεται η καλή ενέργεια του Λευτέρη, της ψυχής του μαγαζιού. Με κοκτέιλ, ποτά και το διάσημο ρακόμελο με κρητική ρακί, γίνεσαι ένα με το νησί και τους ανθρώπους γύρω σου.

ΑΣΤΑΡΤΗ

Χώρα Φολεγάνδρου
Fb: ASTARTI bar-Folegandros

ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ • Η ΗΡΕΜΗ ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ •

Φωνές του νησιού

Έξι άνθρωποι που ζουν και δραστηριοποιούνται στο νησί μάς μίλησαν. Μοιράστηκαν στιγμές, συνήθειες, διαδρομές και σκέψεις για το παρόν και το μέλλον ενός τόπου που γνωρίζουν καλά και νοιάζονται βαθιά.

Γιάννης Κλειδουχάκης (EVO)

Ο Γιάννης Κλειδουχάκης επισκέφθηκε πρώτη φορά τη Φολέγανδρο το 1991 με τους γονείς του για διακοπές. Από τότε αποφάσισε ότι θέλει να γίνει ο τόπος του, και πλέον δραστηριοποιείται και επαγγελματικά εκεί. Αγαπημένο του σημείο είναι η Χρυσοπηγή – ένα παλιό παρατηρητήριο των Ιταλών, με απέραντη θέα από την Κρήτη μέχρι τη Σίφνο. Το ηλιοβασίλεμα από εκεί, με τον ήλιο να βυθίζεται στη θάλασσα, το θεωρεί το πιο όμορφο. Η καλύτερη εποχή για εκείνον είναι ο Σεπτέμβριος, όταν ο κόσμος είναι πιο χαλαρός και ο καιρός εξαιρετικός. Η αλλαγή που θεωρεί απαραίτητη είναι η ολοκλήρωση του λιμανιού. Πιστεύει ότι η Φολέγανδρος έχει την πιο όμορφη Χώρα των Κυκλάδων. Μια αγαπημένη διαδρομή: με ηλεκτρικό ποδήλατο από τη Χώρα στο μονοπάτι του Χριστού, που καταλήγει στα Φηρά.

Μαργαρίτα (Amoudaki & Belegra)

Γεννημένη στο νησί, η Μαργαρίτα θα πρότεινε να ξεκινήσεις κανείς την παραμονή του στο νησί με μια βουτιά στην αγαπημένη της παραλία, την Αγκάλη. Η πιο ξεχωριστή εποχή για εκείνη είναι το Πάσχα. Το νησί πρασινίζει, ανθίζουν τα λουλούδια και ζωντανεύουν τα έθιμα. Την Κυριακή του Πάσχα η εικόνα της Παναγίας κατεβαίνει από την εκκλησία και περιφέρεται στο νησί – κάθε σπίτι ανοίγει με κεράσματα και ποτά. Την επόμενη ακολουθεί ο Πετούσης, από κει και μέσω του βουνού στο λιμάνι, όπου η εικόνα ανεβαίνει σε καΐκι και διά θαλάσσης φτάνει μέχρι το ύψος της εκκλησίας. Κάποιες αλλαγές, όπως οι νέοι δρόμοι που ανοίχτηκαν, θεωρεί ότι είναι για καλό. Όμως προειδοποιεί πως η δόμηση χρειάζεται προσοχή – να μη γίνουν υπερβολές, με σεβασμό και μέτρο.

Λευτέρης Γαβαλάς (Ασιάρτη)

Ντόπιος και βαθιά συνδεδεμένος με τον τόπο του, ο Λευτέρης Γαβαλάς αγαπά ιδιαίτερα την πλατεία της Χώρας. Θεωρεί τον Ιούνιο την πιο όμορφη εποχή στο νησί – τότε που όλοι είναι φρέσκοι, ξεκούραστοι, και το νησί έχει μια ωραία, καθαρή ενέργεια, με τον καιρό να είναι πάντα σύμμαχος. Νιώθει τυχερός που ζει εκεί, αν και ποτέ δεν περίμενε να δει τόσα πολλά αυτοκίνητα στο νησί. Αντιλαμβάνεται ότι κάποιες αλλαγές επιβάλλονται στο νησί χωρίς τη συναίνεση των κατοίκων. Το τραγούδι που τον συνδέει με τον τόπο είναι «Οι βαλίτσες» του Γιάννη Διονυσίου.

Ανδρέας Μπονάτσος (Andreas Bonatsos Gallery)

Για τον Ανδρέα, αγαπημένο σημείο είναι η ανάβαση στην Παναγιά. Εκεί προσεύχεται, βρίσκει γαλήνη και θαυμάζει τη θέα. Αγαπημένη του εποχή είναι το φθινόπωρο – χωρίς μελτέμια, με λίγοστό κόσμο και απίθανες θάλασσες. Εκτιμά ότι, ευτυχώς, ο χαρακτήρας του νησιού δεν έχει αλλοιωθεί. Παρ' όλα αυτά, τονίζει την ανάγκη να ολοκληρωθεί το λιμάνι, ώστε να ανταποκρίνεται στη ζήτηση, με περισσότερα δρομολόγια. Το τραγούδι που τον συνδέει με το νησί είναι η «Οδόν Ονείρων».

Βασίλης Κλειδουχάκης (Το Ζυμαράκι)

Η Φολέγανδρος είναι ο τόπος του και ο παράδεισός του εδώ και 20 χρόνια. Σοβαρό πρόβλημα του νησιού είναι η έλλειψη επαρκούς υγειονομικής περίθαλψης, ειδικά τον χειμώνα. Επίσης, επισημαίνει ότι σιγά σιγά χάνεται η ταυτότητα του νησιού. Οι αγρότες μειώνονται, τα χωράφια μένουν ακαλλιέργητα και οι παραδοσιακές εικόνες με τα γαϊδουράκια σβήνουν. Το νησί έχει πλούσια παράδοση και ιστορία. Λέει πώς είναι καθήκον των κατοίκων να διαφυλάξουν αυτή την κληρονομιά και να αγωνιστούν για τη διατήρηση της αυθεντικότητας, ώστε οι επόμενες γενιές να συνεχίσουν να βλέπουν όμορφα τοπία στον ορίζοντα, χωρίς μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες και πάρκα με ανεμογεννήτριες. Αγαπημένη του εποχή είναι ο Οκτώβρης. Η θάλασσα παραμένει ζεστή, η ατμόσφαιρα καθαρίζει, και τα χρώματα του ηλιοβασιλέματος και της φύσης αποκτούν άλλη μαγεία. Το φως του ήλιου σε συνδυασμό με τα συννεφάκια που κάνουν την εμφάνισή τους, και δημιουργούν εικόνες που δύσκολα βρίσκεις σε άλλη εποχή.

Αποστόλης Ψαρομήλιγκος (Ψαρομήλιγκας)

Ο Αποστόλης είναι ντόπιος και ξεχωρίζει την άνοιξη και το φθινόπωρο ως τις πιο δημιουργικές περιόδους για το νησί. Αυτές οι εποχές προσφέρουν ωραίες θερμοκρασίες, την ευκαιρία για ουσιαστικές επαφές με τους ντόπιους, όμορφες εικόνες και παραδοσιακά προϊόντα. Θεωρεί πως η αυξημένη αναγνωρισιμότητα του νησιού το καλοκαίρι έχει (και) αρνητικές επιπτώσεις. Πιστεύει ότι πρέπει να προστατευτεί η κυκλαδίτικη αρχιτεκτονική και το φυσικό τοπίο και να υπάρχει ελεγχόμενη ανάπτυξη, φιλική προς το περιβάλλον και τους κατοίκους.

Φολέγανδρος

Αιγαιοπελαγίτικη ομορφιά

ΟΛΗ ΜΕΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑ Το Amoudaki, στην παραλία της Αγκάλης, είναι το ιδανικό all day cafe bar για εξαιρετικό καφέ που πολλοί προτιμούν για να ξεκινήσουν τη μέρα τους, snacks, brunch και δροσερά cocktails. Τις φημισμένες φοκάτσιες, την πλούσια ομελέτα ή το club sandwich –μαζί με πολλές ακόμη επιλογές για όλη τη μέρα– μπορείς να τα απολαύσεις στα τραπεζάκια του ή να τα πάρεις μαζί σου στην παραλία. Ξεκίνα και κλείσε τη μέρα σου δίπλα στη θάλασσα, με γεύσεις που θα κάνουν την παραμονή σου ακόμη πιο… νόστιμη!

AMOUDAKI

Παραλία Αγκάλης, Φολέγανδρος // Τ.: 2286 041680
Ig: amoudaki // Fb: Amoudaki Cafe & Apartments

Η ΑΛΕΓΚΡΑ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΝΗΣΙΟΥ Στη Χώρα της Φολεγάνδρου, το Belégra σε καλωσορίζει με όνομα που τιμά την ντόπια «μπελέγρα» – την ανοιχτόκαρδη, κεφάτη γυναίκα. Έτσι και το μαγαζί, πρόσχαρο και φιλόξενο, σε τρατάρει τα καλούδια του από νωρίς το απόγευμα. Με φιλοσοφία που ισορροπεί ανάμεσα στο μεζεδοπωλείο και το εστιατόριο (δοκίμασε οπωσδήποτε χταπόδι, χουνκιάρ μπεγιεντί, πατατοσαλάτα, γεμιστό καλαμάρι και κότσι χοιρινό), το dinner σου στη χώρα του νησιού θα αποκτήσει τη μεσογειακή γεύση που χρειάζεσαι.

BELÉGRA

Χώρα Φολεγάνδρου // Τ.: 2286 027623
Ig: belegra_aegeantastes // Fb: Belegra Aegean Tastes

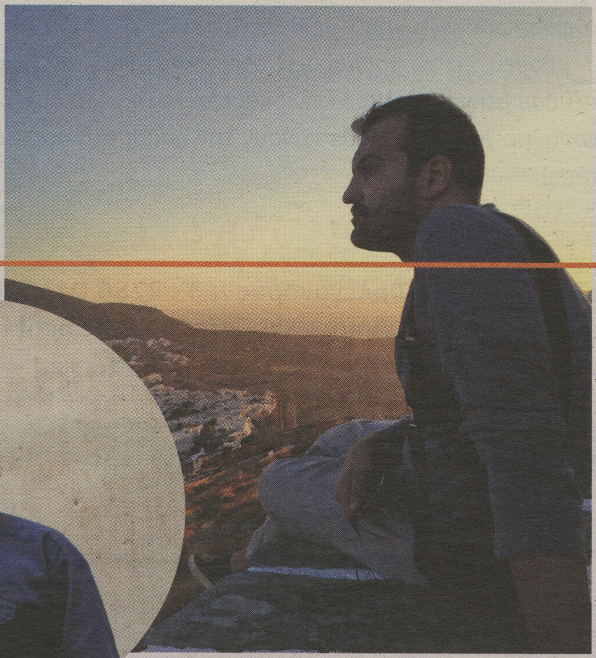
Άγρια, ξερή, βραχώδης, απόκρημνη, εντυπωσιακή, καθηλωτική. Για πολλούς, η μικρή Σαντορίνη. Ένα μικρό νησί των Κυκλάδων, με μια Χώρα χτισμένη πάνω στον γκρεμό, να κοιτάζει τη Θήρα και να αποπνέει ένα vibe μοναδικό. Οι επιλογές είναι λίγες, αλλά αρκετές για να περάσεις ποιοτικά τις διακοπές σου, μακριά από την πολυκοσμία και τις περιττές πολυτέλειες. Το πρόγραμμα έχει ως εξής: καφεδάκι και πορτοκαλόπιτα κάτω από τον μεγάλο πλάτανο στην κεντρική πλατεία της Χώρας (μία από τις τρεις). Ύστερα, διαλέγεις μία από τις τιρκουάζ παραλίες του νησιού – με την απαραίτητη προϋπόθεση να έχεις μαζί σου ομπρέλα. Το μεσημέρι επιστρέφεις για ταβερνάκι και τρως, σχεδόν υποχρεωτικά, ματσάτα –τα σπιτικά ζυμαρικά του νησιού– με ό,τι συνοδεία τραβάει η όρεξή σου. Μετά λίγη σιέστα, και ξεχύνεσαι για την απογευματινή σου βόλτα, η οποία περιλαμβάνει cocktail στους μύλους με θέα το ηλιοβασίλεμα, και πιο αργά ψημένη ρακή στην πλατεία, εκεί όπου καταλήγουν όλοι. Αν είσαι τυχερός και πετύχεις και κανένα πανηγυράκι, έγινες. Οι μετακινήσεις γίνονται με αμάξι, λεωφορείο ή βαρκάκι, αναλόγως τη διάθεση και τον προορισμό. Αγαπημένη παραλία: Κάτεργο. Καλές βουτιές!

Αγγελική Δημάκη

Στο γκαράζ του πλοίου, κόλλησαν στο αμάξι μια χαρτοταινία που έγραφε τον προορισμό του: «Φολέγανδρος». Μόλις φτάσαμε την κολλήσαμε με τη σειρά μας στο ντουλαπάκι εντός του αυτοκινήτου. Εκεί έμεινε για μήνες· φαίνεται θέλαμε να την κουβαλάμε μαζί μας. Το μπαλκόνι μας κοιτούσε από ψηλά στα άγρια όρια του νησιού και τον μακρύ Βορρά – στο παρελθόν μου. Ο αέρας ήταν μαζί μας φιλικός. Βρήκε παιχνίδι, να μας σκουντά όσο ανεβαίναμε στην Παναγία ή στην Άνω Μεριά. Μας δρόσιζε τη νύχτα όπως μόνο αυτός ξέρει. Στο Κάτεργο μόνο το παράκανε, την πήρε και την σήκωσε την ομπρέλα μας και την πέταξε στο χέρι του τουρίστα μπροστά μας. Καλός άνθρωπος, γέλασε. Αλλά πώς να θυμώσει κάνεις στο Κάτεργο. Από το οικομουσείο κράτησα ένα παρελθόν, κοινό για όλους, και μια λεμονιά χτισμένη γύρω γύρω για προστασία από τον αέρα – μια πολύτιμη λεμονιά. Πριν φύγουμε προλάβαμε να πιούμε μια ρακή με ντόπιους. Θυμάμαι τα πρόσωπά τους, ήταν γελαστά. Η χαρτοταινία δεν υπάρχει πια, αλλά νομίζω δεν τη χρειαζόμαστε για να χούμε τόσα από το νησί μαζί μας.

Αντώνης Τσιώνης

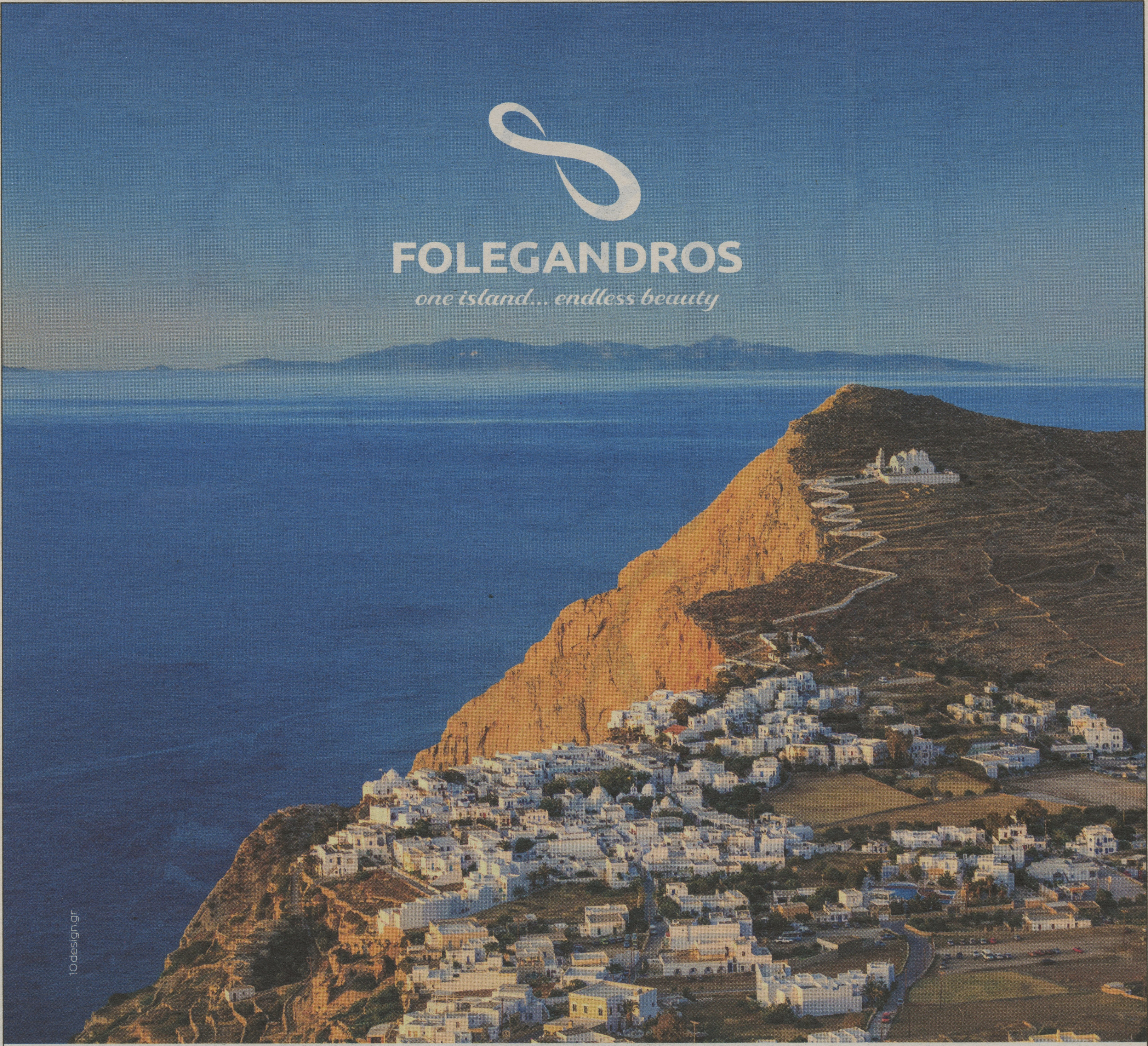

Πήγαν, είδαν και είπαν

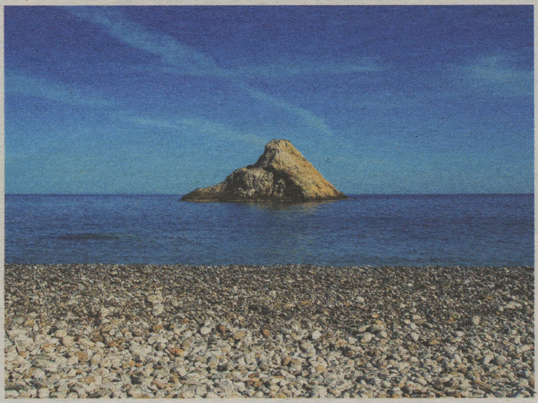
Δε γίνεται να έχεις περάσει από τη Φολέγανδρο και να μην έχεις να πεις κάτι γι' αυτή. Ζητήσαμε από 3 ανθρώπους που την έχουν επισκεφτεί να μας καταγράψουν τις σκέψεις τους.

Έχω πατήσει το πόδι μου σε ελάχιστα νησιά του Αιγαίου. Ένα απ' αυτά είναι και η Φολέγανδρος.
Ήταν το δεύτερο καλοκαίρι του covid, σε στάση 24 ωρών πριν τη Σίκινο. Σαν σφηνάκι καλοκαιριού, σαν τρέιλερ ταινίας σε θερινό. Όλα στη ζωή τα συνδέω με μουσική. Εκείνο το καλοκαίρι, τα ελληνικά ραδιόφωνα είχαν βάλει φουλ τη Φολέγανδρο στη λίστα τους.
Από τη μία το γλυκανάλατο της Μποφίλιου (την πετύχαμε παρεμπιπτόντως να τρώει σ' ένα σοκάκι με τον άντρα της), κι από την άλλη το «Αεράκι» της Φουρέιρα, με το αγοράκι το λαίμαργο και τον φάρο στη Φολέγανδρο – το προτιμώ χίλιες φορές, πραγματικά. Κατεβήκαμε για μπάνιο στο Λατινάκι. Ήσυχη παραλία, διάφανα, ρηχά νερά. Αγνή, ανεπιτήδευτη ομορφιά.
Το απόγευμα στην ασυναγώνιστη Χώρα της. Λευκά σκαλάκια, αυλές, λουλούδια, σαν καρτ ποσταλ.
Το βράδυ, Άνω Μεριά για σουβλάκια. Ένα έπος.
Η Φολέγανδρος, αν και ζευγαρονήσι με Ζ κεφαλαίο, σε καλοδέχεται και ως μπάκουρα.
Και μένεις να φεύγεις με μια νοσταλγία που δεν σου ανήκει. Μέχρι την επόμενη φορά!

Θανάσης Καρανίκας

FOLEGANDROS
one island... endless beauty
10design.gr

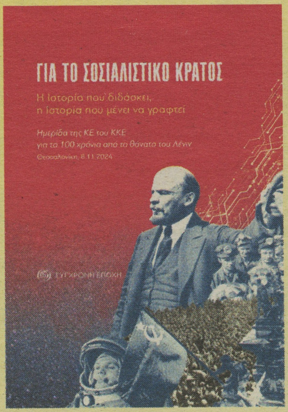
Βιβλία στον ήλιο

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΙΝΑΙ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΕΠΟΧΗ για να επιβραδύνουμε τους ρυθμούς μας και να αφιερώσουμε χρόνο σε ό,τι μας γεμίζει. Μέσα στη χαλαρή ατμόσφαιρα των διακοπών ή στα ήσυχα απογεύματα της πόλης, ένα καλό βιβλίο γίνεται ο καλύτερος σύντροφος. Μας ταξιδεύει, μας ξεκουράζει, μας εμπνέει. Όποια κι αν είναι τα γούστα μας —λογοτεχνία, μυστήριο, ιστορία, πολιτική ή ποίηση— το καλοκαίρι είναι η ευκαιρία να βρούμε εκείνη την ιστορία που θα μας κρατήσει συντροφιά… υπό τον ήλιο.

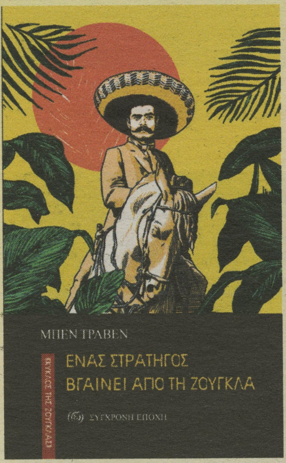
// ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ

Εκδοτικό: Σόλωνος 130, Αθήνα | Τ.: 210 33 20 800
Βιβλιοπωλείο Αθήνας: Μαυροκορδάτου 3, Αθήνα | Τ.: 210 38 29 835
Ig: syghroni_epoxh | Fb: Εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή | www.sep.gr

ΓΙΑ ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ.
Η Ιστορία που διδάσκει, η Ιστορία που μένει να γραφτεί
Συλλογικό - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει τα υλικά της Ημερίδας της ΚΕ του ΚΚΕ «Για το Σοσιαλιστικό κράτος», που πραγματοποιήθηκε στις 8 Νοέμβρη 2024, στη Θεσσαλονίκη, με αφορμή τα 100 χρόνια από το θάνατο του Λένιν. Αποτελεί εκδοτική αποτύπωση της προσπάθειας του ΚΚΕ για τη συνέχεια της μελέτης της σοσιαλιστικής οικοδόμησης κατά τον 20ό αιώνα, και ιδιαίτερα σε σχέση με ζητήματα που αφορούν το εποικοδόμημα, την οργάνωση και λειτουργία του κράτους της εργατικής εξουσίας, τη συσχέτιση με τις εξελίξεις στην οικονομία.

ΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΓΑΙΝΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ
Συγγραφέας: Μπεν Τράβεν

Η συνέχεια του βιβλίου Η εξέγερση των κρεμασμένων βρίσκει τον Ινδιάνο Κάντιδο και τους συντρόφους του να βγαίνουν από τη ζούγκλα του Μεξικού άσχημα οπλισμένοι και αποφασισμένοι να κερδίσουν «Γη και Ελευθερία». Στον δρόμο τους θα συναντήσουν αποσπάσματα των ομοσπονδιακών στρατευμάτων και της χωροφυλακής, με τα οποία θα πρέπει να συγκρουστούν, εάν θέλουν να φτάσουν στο σκοπό τους. Θα καταφέρει, άραγε, ο στρατός των βρόμικων, πεινασμένων και λειψά οπλισμένων Ινδιάνων να νικήσει τους άρτια εκπαιδευμένους και οπλισμένους ομοσπονδιακούς στρατιώτες και χωροφύλακες; Προς τα πού θα γείρει, άραγε, η πλάστιγγα;

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
Συγγραφέας: Βάλτερ Χόλιτσερ
Επιμέλεια: Σεβαστή Κοσμοπούλου

Ο συγγραφέας μελετά το ζήτημα της ανθρώπινης σεξουαλικότητας, την ιστορική πορεία διαμόρφωσής της με διαλεκτική-υλιστική μέθοδο, σκιαγραφώντας τελικά το πραγματικό περιεχόμενο της επαναστατικοποίησης των ερωτικών-σεξουαλικών σχέσεων. Σε αυτή την κατεύθυνση αξιοποιεί και το πλούσιο έργο των Μαρξ, Ένγκελς, Λένιν και άλλων εκπροσώπων του επαναστατικού εργατικού κινήματος.

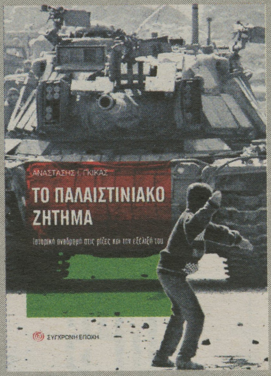
ΝΤΜΙΤΡΙ ΣΟΣΤΑΚΟΒΙΤΣ
για τον ίδιο και την εποχή του

Μέσα από ομιλίες, συνεντεύξεις και άρθρα του ίδιου του Σοστακόβιτς –του κορυφαίου συνθέτη του 20ού αιώνα που η ζωή και το έργο του ταυτίστηκε με την υπόθεση της επανάστασης και της σοσιαλιστικής οικοδόμησης–, η έκδοση αναδεικνύει τη διαλεκτική σχέση μεταξύ της ζωής και του έργου του μεγάλου σοβιετικού συνθέτη, η οποία αποτυπώνεται στην αντίληψή του για τη μουσική δημιουργία. Στην έκδοση περιέχονται ακόμα σημειώσεις του Σοστακόβιτς με σκέψεις του πάνω στη σύνθεση, τις πρόβες, καθώς και τις πρώτες εκτελέσεις των έργων του.

01

Τι σας ώθησε στο να γράψετε τώρα αυτό το βιβλίο;

Απόσπασμα από τη συνέντευξη του Αναστάση Γκίκα, που παραχώρησε στο site μας με αφορμή το βιβλίο του *Το Παλαιστινιακό Ζήτημα, Ιστορική αναδρομή στις ρίζες και την εξέλιξή του* το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή.

Το βιβλίο υπήρξε το προϊόν μιας διπλής αναγκαιότητας: Να καλυφθεί ένα ιστοριογραφικό κενό που έτσι κι αλλιώς υπήρχε (ελάχιστα είχαν γραφτεί έως τότε στα ελληνικά για το Παλαιστινιακό Ζήτημα) σε μια περίοδο όπου η ιστορική αλήθεια γύρω από το πως φτάσαμε έως εδώ και γιατί δεχόταν μια άνευ προηγουμένου επίθεση προπαγάνδας και διαστρέβλωσης (σε έναν πόλεμο συνειδήσεων που εξαπολύθηκε σχεδόν ταυτόχρονα και συνέχισε να διεξάγεται παράλληλα με τον πραγματικό πόλεμο).

Πράγματι, από τις πρώτες μέρες του πολέμου, η συντριπτική πλειοψηφία των κυρίαρχων ΜΜΕ, των αναλυτών, κοκ., στην Ελλάδα και διεθνώς, έσπευσαν να εμφανίσουν τα όσα συνέβαιναν σε αυτή τη μαρτυρική γωνιά του κόσμου ως γεγονότα που ξεκίνησαν τότε, δίχως ιστορική συνέχεια και βάθος.

Ωστόσο, η Ιστορία του Παλαιστινιακού Ζητήματος δεν ξεκίνησε στις 7 Οκτωβρίου του 2023.

Επομένως η γνώση του χθες είναι απαραίτητη προκειμένου να «διαβάσουμε» και να κατανοήσουμε το σήμερα.

Σκανάρετε και διαβάστε την πλήρη συνέντευξη:

02

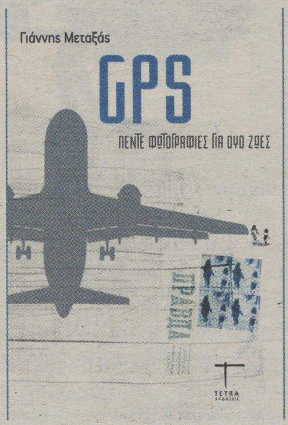
Ανδριανουπώλεως 6, Αθήνα
Τ.: 210 93 13 016 // FB: Tetra

TETRA
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ένας πολλαπλασιαστής δημιουργίας

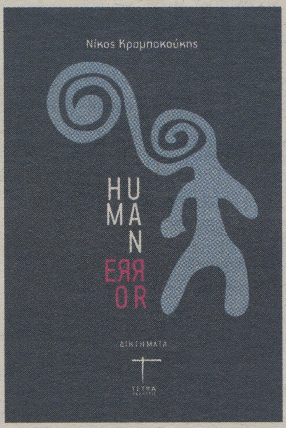
Tetra λέγεται ένας νέος εκδοτικός οίκος, που δημιουργήθηκε από τον Φώτη Βλαστό και την Έλλη Κακούρη, δυο ανθρώπους που αγαπούν πολύ τη γλώσσα, την αφήγηση, τις λέξεις και τη λογοτεχνία. Tetra είναι το πρόθημα που πολλαπλασιάζει επί τέσσερα το δεύτερο συνθετικό μιας λέξης.

Ο νέος αυτός εκδοτικός οίκος, έχει την προσδοκία να αποτελέσει τον πολλαπλασιαστή της προσπάθειας κάθε συγγραφέα που εκδίδει το βιβλίο του, στη συνάντησή του με τους αναγνώστες, μέσα από πολλαπλές δραστηριότητες επικοινωνίας. Πέρα από τις ευκαιρίες παρουσιάσεων και συζητήσεων που οργανώσαμε, κάποια από τα βιβλία μας έχουν ήδη αποτελέσει τη βάση πρόσθετης καλλιτεχνικής δημιουργίας, με την παραγωγή video art, θεατρικών παραστάσεων και μουσικών συνθέσεων.

GPS - ΠΕΝΤΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΓΙΑ ΔΥΟ ΖΩΕΣ
Συγγραφέας: Γιάννης Μεταξάς

Το μυθιστόρημα βασίζεται σε ένα γεγονός πραγματικό, την πτώση ενός Boeing 747, που εξαφανίστηκε την 1η Σεπτεμβρίου 1983, και αποτέλεσε την αφορμή για την επέκταση της χρήσης του GPS και εκτός του στρατιωτικού πλαισίου. Ο συγγραφέας αφηγείται την ιστορία δύο κοριτσιών που σώθηκαν από την πτώση του αεροσκάφους, επινώντας αληθοφανείς ερμηνείες, εξυφαίνοντας τον τρόπο που λειτουργούν οι ανθρώπινες σκοπιμότητες και αγγίζοντας θέματα όπως ο αμείλικτος ανταγωνισμός των δύο υπερδυνάμεων και ο συντεταγμένος πόλεμος που διεξήγαν, ουσιαστικά ενάντια στον άνθρωπο και την αλήθεια.

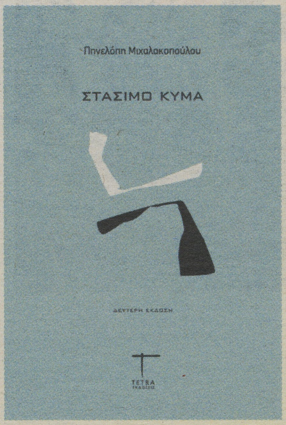
HUMAN ERROR
Συγγραφέας:
Νίκος Κραμποκούκης

Αυτή η συλλογή διηγημάτων περιλαμβάνει πρωτότυπες ιστορίες που εξερευνούν το αδιέξοδο του σύγχρονου ανθρώπου. Καθώς οι ήρωές του αναρωτιούνται αν πρέπει να μπουν σε safe mode ή να κάνουν restart, να απομακρυνθούν ή να πλησιάσουν, να κρυφτούν ή να εκτεθούν, ο συγγραφέας μας οδηγεί στην υπέρβαση του ρομπότ που αισθάνεται, του ανθρώπου που θυμάται αυτό που έχει ξεχάσει, που κατορθώνει να βρει αυτό που του έκλεψαν, που επανεφευρίσκει την συνάντηση με τον άλλο. Καθώς ήρωες και περιβάλλοντα αλλάζουν μορφές και συνθήκες, η δυστοπία παραμένει αδύναμη μπροστά στην ελπίδα.

ΑΠΟΜΕΣΗΜΕΡΟ
Συγγραφέας:
Στέργιος Κωνσταντζίκης

Η συλλογή διηγημάτων Απομεσήμερο περιλαμβάνει είκοσι μικρές ιστορίες. Ο συγγραφέας, παιδί της Θεσσαλονίκης, αλλά και μαθητής των δασκάλων της καλύτερης παράδοσης της νεοελληνικής πεζογραφικής ενασχόλησης με την μικροϊστορία (Τσίρκας, Κουμανταρέας, Ιωάννου), καταθέτει με απέριττο και τρυφερό τρόπο το απόσταγμα της ζωής του μέσα στη νεοελληνική πραγματικότητα. Η πένα του Κωνσταντζίκη ξεγυμνώνει, με παιδική σχεδόν τόλμη, τις δολιχοδρομίες του κοινωνικού και του ψυχολογικού βίου καθημερινών ανθρώπων: του παππού με τις μνήμες της Κατοχής, της χήρας, των νεόνυμφων, του μεσήλικα «πρόσφυγα» μέσα στην ίδια τη ζωή του.

ΣΤΑΣΙΜΟ ΚΥΜΑ
Συγγραφέας:
Πηνελόπη Μιχαλακοπούλου

Αυτή η συλλογή ποιημάτων αποτελεί την πρώτη εμφάνιση της ποιήτριας στα ελληνικά γράμματα. Γλωσσολόγος με θητεία στις εικαστικές τέχνες, η Μιχαλακοπούλου φιλοτεχνεί με λιτότητα και ευαισθησία «εικαστικά» ποιήματα, όπου όσα λέγονται και όσα υπονοούνται βοηθούν τον αναγνώστη να συνθέσει την εμπειρία που αποκόμισε η ποιήτρια από την πολύχρονη επαφή της με την ελληνική και παγκόσμια ιστορία και τέχνη. Κατορθώνει έτσι να μετατρέψει το προσωπικό σε παγκόσμιο, το καθημερινό σε διαχρονικό, το φευγαλέο σε στάσιμο. Αλλά και αντίστροφα.

03

BELL

Εμμανουήλ Μπενάκη 22, Εξάρχεια | Τ.: 211 40 80 820
Ig: bell_books | Fb: Εκδόσεις BELL | www.harlenic.gr

Αυτό το «ένα βιβλίο το χρόνο»

Χάρης Νικολακάκης,
εκδότης BELL

Λένε ότι το καλοκαίρι είναι η καλύτερη εποχή για να διαβάσει κανείς ένα βιβλίο. Προσωπικά πιστεύω ότι όλες οι εποχές είναι καλές για να διαβάζεις βιβλία, αλλά θα συμφωνήσω στο ότι το καλοκαίρι –στις διακοπές– διαβάζουν οι περισσότεροι αυτό το «ένα βιβλίο το χρόνο» που τους αναλογεί. Γιατί, κακά τα ψέματα, στην Ελλάδα ζούμε και γνωρίζουμε ότι οι συστηματικοί αναγνώστες είναι λίγοι.

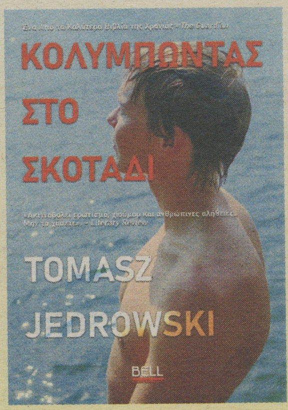
Πολλοί, από την άλλη, μιλούν απαξιωτικά για «τα βιβλία της παραλίας». Μην τους ακούτε. Δεν υπάρχουν «βιβλία παραλίας». Υπάρχουν μόνο τα βιβλία που έχουν κάτι να σου πουν, τα βιβλία που θα σε κάνουν να ξεκολλήσεις από την οθόνη του κινητού. Και μόνο εσύ ξέρεις ποια είναι αυτά.

Είναι πάρα πολλά τα βιβλία που κυκλοφορούν εκεί έξω. Μη διστάσετε να τα ψάξετε, να τα ξεφυλλίσετε, να διαβάσετε τις πρώτες σελίδες τους. Και πού ξέρετε; Μπορεί αυτό το «ένα βιβλίο το χρόνο» να γίνει και δύο και τρία και περισσότερα. Αυτό το καλοκαίρι, ας είναι μια νέα αρχή στη σχέση μας με μια μορφή τέχνης που είναι για πολλούς και όχι για λίγους.

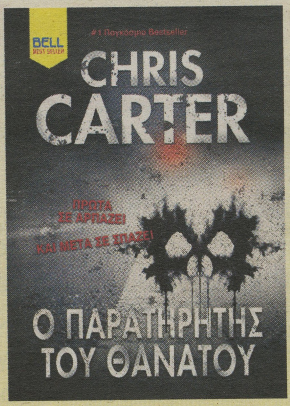
ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥΣ
Συγγραφέας: Γρηγόρης Αζαριάδη

Ο Γρηγόρης Αζαριάδης, αναμφισβήτητα μια από τις πιο ξεχωριστές και πρωτοπόρες πένες της σύγχρονης αστυνομικής λογοτεχνίας, επιστρέφει με το πιο διαφορετικό, το πιο σκοτεινό, το πιο ατμοσφαιρικό crime μυθιστόρημα που έχει γράψει μέχρι σήμερα! Το πολυαναμενόμενο Καμία Προσευχή για τους Πεθαμένους είναι μια δυνατή ιστορία εγκλημάτων και εκδίκησης που διαδραματίζεται στην ελληνική επαρχία το 1986 και «απαντάει σε ένα βασικό ερώτημα: πόσο "εγκληματίας" μπορεί να χαρακτηρίζεται όποιος τιμωρεί με το ίδιο νόμισμα όποιους τον θυματοποίησαν;» (Γιάννης Πανούσης, ομότιμος καθηγητής Εγκληματολογίας).

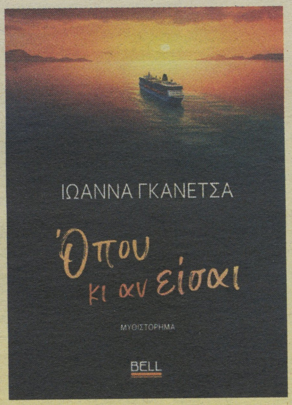
ΚΟΛΥΜΠΩΝΤΑΣ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ
Συγγραφέας: Tomasz Jedrowski

Μία εξαιρετική ιστορία για δύο ανθρώπους που τους ενώνει ο έρωτας, αλλά τους χωρίζει το πολιτικό χάσμα. Τοποθετημένο στην Πολωνία των αρχών της δεκαετίας του '80, με φόντο τη βίαιη παρακμή του κομμουνισμού, το Κολυμπώντας στο Σκοτάδι είναι ένα δυνατό μείγμα ιστορίας αγάπης, μεταπολεμικής πολιτικής, ίντριγκας και ιστορίας. Το βιβλίο του Γεντρόφσκι «είναι προορισμένο να γίνει ένα κλασικό έργο της κουίρ λογοτεχνίας, και η σαρωτική πολιτική του διάσταση ανοίγει νέους δρόμους στο είδος» (Sydney Morning Herald).

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ
Συγγραφέας: Chris Carter

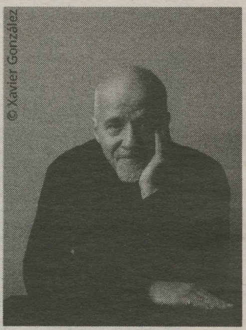
Αναμονή τέλος! Αυτή είναι η 13η και τελευταία (μέχρι στιγμής) υπόθεση του ντετέκτιβ Ρόμπερτ Χάντερ. Ο μοναδικός Κρις Κάρτερ επιστρέφει με μια ιστορία που υπόσχεται –και θα το καταφέρει, όπως πάντα – να σας κόψει την ανάσα και να σας κάνει να εύχεστε να μην τελειώσει ποτέ! Ο Παρατηρητής του Θανάτου είναι εδώ και το μόνο που μπορούμε να σας συμβουλεύσουμε είναι να το διαβάσετε σιγά-σιγά. Γιατί το 14ο βιβλίο της σειράς δεν ξέρουμε ακόμα πότε θα εκδοθεί. Γνωρίζουμε όμως ότι θα εκδοθεί ταυτόχρονα με την πρώτη αγγλική έκδοση. Απολαύστε υπεύθυνα...

ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΕΙΣΑΙ...
Συγγραφέας: Ιωάννα Γκανέτσα

Όταν ο Νικόλας χάνει την Ανδριάνα, επιβιβάζεται στο κρουαζιερόπλοιο The World για να σκορπίσει τις στάχτες της στα μέρη που ταξίδεψαν μαζί – την τελευταία επιθυμία της πριν φύγει από τη ζωή. Στο ταξίδι του πένθους γνωρίζει τη Μόνικα, μια καλλιτέχνιδα που δέχεται να δουλέψει στο πλοίο. Μαζί διασχίζουν τον κόσμο και ανακαλύπτουν τις πηγές της απώλειας, τον έρωτα, τη φιλία και τις εκπλήξεις της ζωής, σε ένα ταξίδι ψυχής και ανατροπών.

© Xavier González

Ο Paulo Coelho στις Εκδόσεις Κλειδάριθμος

Ο Paulo Coelho, ένας από τους πλέον πολυδιαβασμένους και αγαπημένους συγγραφείς παγκοσμίως, ανήκει πλέον στο εκδοτικό δυναμικό των Εκδόσεων Κλειδάριθμος. Τι είναι, όμως, αυτό που κάνει τον συγγραφέα αυτό τόσο αγαπητό και το έργο του τόσο διαχρονικά επίκαιρο; Οι ιδέες, η φιλοσοφία και τα θέματα με τα οποία ασχολείται στα έργα του ο Coelho ευθυγραμμίζονται με τις επιθυμίες αναρίθμητων αναγνωστών που αναζητούν ο καθένας τον δικό του δρόμο, καθώς και νέους τρόπους να κατανοήσουν τον κόσμο.

Από τις Εκδόσεις Κλειδάριθμος αναμένεται να κυκλοφορήσει το σύνολο του έργου του συγγραφέα, ξεκινώντας από την επανακυκλοφορία του εμβληματικού μυθιστορήματος ***Ο Αλχημιστής***, το οποίο είναι ήδη διαθέσιμο σε όλα τα ενημερωμένα βιβλιοπωλεία σε νέα μετάφραση από τα πορτογαλικά. Οι σελίδες του ***Αλχημιστή***, μεταφέρουν ένα αναλλοίωτο στον χρόνο μήνυμα: Αν έχουμε εμπιστοσύνη στον εαυτό μας και στην εσωτερική δύναμη και σοφία μας, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε κάθε δυσκολία με σθένος και αξιοπρέπεια.

Αποκαλυπτική, αφυπνιστική και βαθιά ανθρώπινη, η ιστορία του Ανδραλουσιανού βοσκού που αναζητά τον δικό του θησαυρό αποδεικνύει τη δύναμη των ονείρων μας και πόσο σημαντικό είναι να ακούμε την καρδιά μας.

εκδόσεις ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ
www.klidarithmos.gr

Ανακαλύψτε περισσότερα

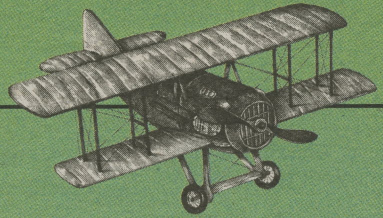
ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΥΛΗΣ

ΦΤΟΥ

ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

«Αυτό το βιβλίο δεν είναι γραμμένο για σοβαρούς ανθρώπους. Δόξα σοι ο Θεός, υπάρχουνε ακόμα ανθρωποι που τους αρέσουνε τα απλά πράγματα, οι ιστορίες και τα παραμύθια».

Φώτης Κόντογλου

Ατάκα του μήνα

- Τι θα κάνουμε αν γίνει Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος

- Μπάνιο με τσουκνίδα

Κουβέντες της αυλής

ΓΙΑΛΟΣ

Του Τ.Β.

Πολύς θόρυβος. Βέβαια άλλο το κλάμα κι άλλο η γκρίνια. Άλλο το παράπονο κι άλλο η μίρλα. Άλλο το «να σου πω λίγο;» κι άλλο το «ψου-ψου-ψου». Αν βάλουμε και τους τρεις τέσσερις ήχους του «παραδόθηκε», το πράγμα αγριεύει. Η εποχή προστάζει «δήλωση». Περιποιημένη και στιλάτη. Κυρίως άμεση, μην τυχόν και χάσει καμιά εξέλιξη, όχι ότι την επηρεάζει. Μην τυχόν και μείνει τίποτα μέσα μας, έτσι που τελικά το μέσα γίνεται κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση ή κι αδειάζει. Μην τυχόν και γίνει κάποιο λάθος, λάθος που κατά βάθος κανέναν δε νοιάζει. Κι αν εκ των ενόντων βγαίνουν πια τα πάντα ή έστω ό,τι καλό, ας σταματούσε πού και πού αυτός ο θόρυβος. Κουδούνια μας κρεμάνε για να μας βρίσκουν κι εμείς νομίζουμε ότι βαράμε καμπάνες. Όμως ο γιαλός είναι μεγάλος και τα κύματα ψηλά.

*Ανάγλυφη μορφή του Στέφανου Ψαρρά «Λούμπα» στο κωδωνοστάσιο της Παναγίας της Φιλωτίτισσας, στη Νάξο.

ΦΤΟΥ ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΝΤΙΑ ΠΑΝΟΛΑΣΚΟΥ

Πάω εκεί που πατώνω

Πάω εκεί που πατώνω, φοράω ένα αποκαλυπτικό μαγιό στο μπούστο και με χάρη μπαίνω σιγά σιγά και άκρως φοβισμένη στο νερό!

Οι προσπάθειες να μάθω κολύμπι, κατέληξαν άκαρπες, η πρώτη απόπειρα μάλιστα, στις πλάτες του μπαμπά, μάλλον τραυματική...

«Έλα, βρε, ανέβα!», μου είπε, κι εγώ πιάστηκα από τον λαιμό του –ήμουν δεν ήμουν έξι– και τυλίχτηκα σαν φίδι πάνω του, «μην με αφήσεις, όμως, εντάξει;» του είπα.

Και με άφησε!!! Μπλουμ. Και κάπου εκεί, τέλειωσαν ή αρχίσαν όλα...

Καμιά πλάτη δεν βρέθηκε να ακουμπήσω, να εμπιστευτώ ξανά, κι έτσι αποφάσισα πως μπορεί να μη μάθω να κολυμπάω, αλλά στη ζωή όφειλα από κόντρα και μια τσαλακωμένη αξιοπρέπεια, να πηγαίνω μόνο στα βαθιά!

Και πήγαινα, ουουουου, με το κεφάλι με πατητές με μακροβούτια, χωρίς δεύτερη σκέψη και ίχνος αγωνίας... Στην παραλία είχα όμως πάντα την καλύτερη θέση στην ξαπλώστρα – η αδυναμία, βλέπεις, δαγκώνεται από μια κάποια αισθητική, σαν να τη χρωστάει κι έτσι μου ανταπέδιδα με στιλ, νάζι κι άλλα τέτοια. Τεχνικές που καπελώνουν με τσιγάρο, βιβλίο και μπλαζέ ύφος τη μέθοδο (Μοντεσόρι) του μπαμπά που με έκαψε ανεπιστρεπτί.

Αν αγαπώ τη θάλασσα; Μου αρέσει να την κοιτάζω, το χειμώνα περισσότερο, τότε που έχω τη δικαιολογία να μην μπω μέσα της κι έτσι μπαίνει αυτή σε μένα, με κατακτά, σαν ένα παθιασμένο αλισβερίσι, που χάσκει πεινασμένο.

Αν μου έμεινε απωθημένο; Νομίζω ναι, αλλά με τον καιρό με βοήθησε να δω περισσότερο τα κύματα, να περιμένω το σωστό, να τα μελετάω όπως το βλέμμα κάποιου που λαχταράς, αλλά ένας φόβος σε κρατάει στην άκρη.
Αν μου αρέσει το καλοκαίρι; Αμέ! Οι νύχτες όταν μυρίζουν νυχτολούλουδο, η παραλία όταν είναι άδεια και ξημερώνει, τα τριζόνια, που είναι σόι των λογισμών μου και φλυαρούμε στη δική μας διάλεκτο...

Βρίσκω τα πιτσιρίκια, λοιπόν, με τα μπρατσάκια στα ρηχά και πάω κοντά, τα προσέχω τάχα (το τέλειο καμουφλάζ) κι έτσι πιάνουμε κουβέντα, τα συμβουλεύω μάλιστα να προσέχουν κι αυτά με υπακούν και μου χαμογελάνε. Μέχρι τη στιγμή που με αυθεντική απορία και μετά από κάμποση ώρα που πλατσουρίζουν δίπλα μου, με πυροβολούν με την ερώτηση του εκατομμυρίου: «Κυρία, δεν ξέρετε μπάνιο;»

Εκεί πέφτει το χειροκρότημα, είναι η στιγμή που ζω τις απόλυτες διακοπές μου και τους ψιθυρίζω: «Όχι δεν ξέρω, αλλά είναι μυστικό, να μείνει μεταξύ μας»!

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΛΗ ΑΜΠΑΖΗ

Γέννημα Χιώτης, θρέμμα Κυφελιώτης. Σπούδασε μαθηματικά, αλλά τον κέρδισε η καλλιτεχνία. Ο πιο καλός ο μαθητής της «Ανωτάτης Ζαμπετικής» αναφωνεί «ΖΗΤΩ τα λαϊκά κορίτσια!» Μουσικοσυνθέτης, στιχουργός, ερμηνευτής και συγγραφέας. Κυκλοφορούν τα βιβλία του: *Ένας αγάπησε μία* και *Η ψυχή της πόλης*. Περιοδεύει και παιζοτραγουδά με την μπάντα του σε συναυλιακούς χώρους, θέατρα και μουσικές σκηνές. Εσχάτως, ο «παντελώς χειροποίητα» μποέμ τραγουδοποιός, μάγος του αρπέζ και γλυφοβιδωτός τραγουδιστής, «ανεξήγητα αρέσει», ερμηνεύοντας, με σπάνιες κινήσεις των άκρων και το σώμα του μέλλοντος, «τραγούδια περιΩπής».

fb: Pantelis Ampazis Παντελής Αμπαζής

Καλοκαίρι στην Κυψέλη: Η Ανθή, οι νεραντζιές κι ένας καινούργιος έρωτας!

Ο Ιούνιος στην Κυψέλη δεν μπαίνει απλώς. Εισβάλλει. Με μια μυρωδιά από γιασεμί, νεραντζιές, ανάμεικτα με τσίκνα από σουβλάκι και παγωτό φιστίκι. Κάθε γωνιά της Φωκίωνος Νέγρη ξεχειλίζει από ήλιο, κουβέντες στα παγκάκια και στα πεζούλια της πλατείας και επεκτατικές καρέκλες καφενείων που λες και προσπαθούν να κάνουν κατάληψη στην πόλη.

Κάπου ανάμεσα στα τραπεζάκια, στους σκύλους που έχουν βγάλει βόλτα τα αφεντικά τους και μεσήλικες που συζητούν για το '90 λες και ήταν χθες, ξεχωρίζει μια ξεχωριστή νεανική φιγούρα. Η Ανθή. Ψηλόλιγνη σαν μπαλαρίνα, με καστανόξανθα σγουρά μαλλιά και ένα υπέροχο κίτρινο φορεματάκι με κόκκινες παπαρούνες. Μοιάζει ολόκληρη με κινητό μπουκέτο.

Η Ανθή δεν περπατάει. Ίπταται. Ή μάλλον ίπταται και πλέει ταυτόχρονα. Σαν να έχει ειδική άδεια από τις αόρατες αρμόδιες αρχές για να αιωρείται ακριβώς πέντε εκατοστά πάνω από το πεζοδρόμιο. Κρατά πάντα ένα μικρό ματσάκι λουλούδια –όχι αγορασμένα, όχι!– κομμένα με μαεστρία από το πεδίον του Άρεως, που είναι απέναντι ακριβώς από το σπίτι της. Τα λουλούδια της, λέει, «τα διαλέγει η θεά τύχη και τα εγκρίνει το απέραντο σύμπαν».

Την μικρή Ανθή όλοι την αγαπούν. Όχι μόνο γιατί λες και φέρνει το θέρος με την παρουσία της, αλλά γιατί είναι πάντα πρόσχαρη και έχει μια καλή κουβέντα για τον καθένα. Από τον κυρ-Νίκο τον περιπτερά μέχρι τη γιαγιά Μαρίκα που ταΐζει τις αδέσποτες γάτες της γειτονιάς με τρυφερά ψιλοκομμένα φιλέτα γαλοπούλας.

Ένα απόγευμα, εκεί που η Ανθή χάζευε τα παλιά σπίτια με τα μικρά μπαλκόνια γεμάτα πολύχρωμες γλάστρες και δαντελένιες κουρτίνες που ανεμίζουν σαν σημαίες ρομαντισμού στην Φωκίωνος που ακόμα αντιστέκεται, σταμάτησε μπροστά στον μοναχικό καλλιτέχνη του δρόμου. Ο νεαρός τραγουδούσε με την κιθάρα του για «ένα κορίτσι με λουλούδια στα μαλλιά». Τον κοίταξε, την κοίταξε και έτσι απλά γεννήθηκε το πρώτο θερινό φλερτ. Εκεί, ανάμεσα σε μια πάλι πολυκατοικία του '60 και μια ανθισμένη νεραντζιά στο πεζοδρόμιο.

Η πλατεία με τα παρτέρια το κατάλαβε πρώτη. Το πεζοδρόμιο έκανε ένα ανεπαίσθητο τίναγμα από χαρά. Τα περιστέρια άρχισαν να χορεύουν σουίνγκ. Οι καφετέριες χαμήλωσαν τη μουσική για να ακούσουν τους ψίθυρους της αγάπης. Ακόμα και οι σκύλοι της περιοχής –συνήθως αδιάφοροι για όλα– έριξαν μια φευγαλέα ματιά πίσω από τα κάγκελα.

Την επόμενη μέρα, η Ανθή κρατούσε πάλι λουλούδια. Αυτή τη φορά όμως, δεν ήταν κομμένα από εκείνη. Ήταν δώρο από εκείνον! Ένα μικρό μπουκέτο με μαργαρίτες. «Για τη μούσα της Φωκίωνος», της είπε. Κι εκείνη χαμογέλασε με τον άδολο τρόπο που ανοίγουν τα μπουμπούκια στον ήλιο.

Έκτοτε, ο θερμός Ιούνιος της Κυψέλης τους πήρε από το χέρι και τους οδήγησε σε ρομαντικές βόλτες στα πέριξ γεμάτες λουλούδια, αγκαλιές και παγωτό καϊμάκι. Και κάθε φορά που κάποιος τους έβλεπε, κάτι μέσα του ήθελε να ανθίσει κι αυτό. Γιατί στην Κυψέλη, κάθε καλοκαίρι τα λουλούδια δεν φυτρώνουν μόνο σε γλάστρες και παρτέρια. Φυτρώνουν και στις καρδιές των ανθρώπων...

WWW.AMPAZIS.GR

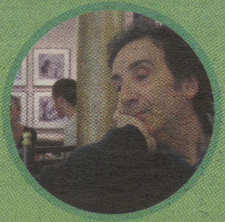
ΗΠΑΤΗΘΗΝ DECEIVED
ANGELOS PAPADIMITRIOU 1996
ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 1996

ΙΟΥΛΙΟΣ 2025

Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΧΩΡΑΕΙ ΟΛΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΑΓΓΕΛΟ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

«Κολυμβητής με χταπόδι», Άγγελος Παπαδημητρίου, πορσελάνη, 1980, φυσικό μέγεθος

Φωτογραφίες: Άγγελος Παπαδημητρίου

«Εσύ, παιδί μου, είσαι γεννημένος για φτωχός», θυμάμαι να μου λέει επί λέξει η νεαρή και όμορφη μητέρα μου, κάνοντας αέρα με την ελαφριά, ψάθινη βεντάλια της, αποκαμωμένη από την αυγουστιάτικη μεσημεριανή ζέστη.

Είχε δίκιο! Πού ξανακούστηκε ένα καθωσπρέπει παιδάκι, μέσα σε μια καθωσπρέπει οικογένεια, όχι μόνο να μη δυσανασχετεί με τον καύσωνα, ως όφειλε, αλλά να τον απολαμβάνει κι από πάνω, γυρίζοντας σαν τη σβούρα, αενάως, ντάλα μεσημέρι. Αυτό το κακό προνόμιο το είχαν μόνο τα γυφτάκια κι εγώ, που, μεταξύ μας, στο χρώμα τουλάχιστον, δεν μας ξεχώριζες — από πού έπαιρνα αυτή την ενέργεια, ακόμα δεν το έχω ξεκαθαρίσει.

Πρώτα αγάπησα το καλοκαίρι και μετά το ελεύθερο πεδίο που μου άφηνε η οικογένειά μου, καθώς σύσσωμη έπεφτε ξερή στα μέσα δροσερά δωμάτια για τη μεσημεριανή σιέστα, ή προσαρμόστηκα στις «τροπικές» συνθήκες λόγω της ανάγκης μου να μένω έστω για λίγο μόνος, μακριά από τη στοργική ματιά τους; Τέλος πάντων, τι σημασία έχει, είτε έτσι είτε αλλιώς, έμαθα να είμαι δημιουργικός όταν «απουσίαζαν» οι άλλοι, σαν να είχα ανάγκη να κρατήσω μόνο για μένα κάποιο ιερό μυστικό.

Το τι σκάρωνα πίσω από την πλάτη τους δεν λέγεται! Στον μικρό κήπο του σπιτιού, πάνω σε έναν χωμάτινο λοφίσκο, είχα φτιάξει με πηλό ολόκληρο μικρό ναό, αφιερωμένο στον αγαπημένο μου θεό Ερμή, που τόσο με είχε γοητεύσει στο μάθημα της Μυθολογίας με την εξυπνάδα του και τα φτερωτά του πόδια. Δίπλα στο μικρό του άγαλμα όλοι οι άλλοι θεοί με τα χαρακτηριστικά τους γνωρίσματα, πολύχρωμοι, ζωγραφισμένοι με χρώματα τέμπερας, δέχονταν σχεδόν καθημερινά θυσίες μυρμηγκιών, λουλουδιών... μέχρι που έφτασα στο πιο ακραίο που έκανα ποτέ στη ζωή μου και που ποτέ δεν το συγχώρεσα στον εαυτό μου: θυσίασα ένα μικρό σπουργιτάκι.

Το μόνο που με παρηγορεί εκ των υστέρων είναι ότι η αχαλίνωτη παιδική φαντασία μου σταμάτησε εκεί και δεν προχώρησε σε πιο «ζουμερές» προσφορές... Κάπως έτσι ανακάλυψα τα μυστικά της δημιουργίας, τη μυστικότητα που έχει ανάγκη την ιερότητα, την απομόνωση, την απάρνηση των αγαπημένων σου, την παιδική κακία, τη σαχλαμάρα κι αυτήν τη γλύκα της μοναξιάς που χρειάζονται και η γάτα και ο άνθρωπος για να κάνουν κακά τους.

Κι όλο εξελίσσεσαι κι όλο αλλάζουν οι συνθήκες, να, εγώ δεν έχω πια σπίτι, σπίτι μου είναι όλη η Αθήνα, και περιμένω να έρθει ο Αύγουστος, να αδειάσει από όλους τους ομοίους μου, τη σημερινή μου «οικογένεια» δηλαδή, που φυσικά έχουν ιερό καθήκον να φύγουν για διακοπές.

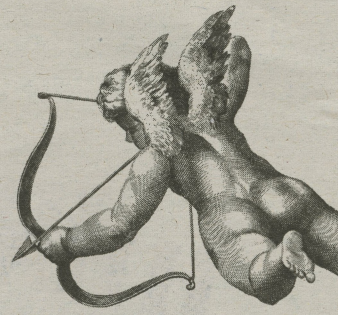
Έτσι θα μείνω μόνος μου εδώ μαζί με τους φτωχούς που δεν μπορούν να φύγουν, φτωχός κι εγώ (μετά τα εξήντα είμαστε όλοι φτωχοί), απολαμβάνοντας πραγματικά τη ζωή μου με βάθος, χωρίς μέσον, μυστικά, δημιουργικά, δεν με ξέρεις, δεν σε ξέρω, υποφέρεις κι υποφέρω, χωρίς μπερδέματα, εκεί που μετρά ακριβώς αυτό που είσαι. Λέω τώρα, κοίταξε, μετά από τόσα χρόνια, πόσο βαθιά ξέρουν οι γονείς τα παιδιά τους! Οτιδήποτε ανήκει στη σφαίρα του πλούτου και της ευμάρειας το βλέπω σαν κάτι ξένο, μολονότι γεννήθηκα μέσα σ' αυτό. Ποτέ όμως, όταν το έχασα, δεν το ζήλεψα, δεν το αντιπάθησα, δεν το μετασχημάτισα σε ιδεολογία, μη σας πω ότι το συμπαθώ κιόλας, ενώ αυτή την αυγουστιάτικη φτώχεια που μας χωράει όλους σαν ξενοδοχείο τρίτης κατηγορίας τη λατρεύω, με βοηθά να είμαι καλλιτέχνης, όπως με δέχεται ορθάνοιχτη λόγω ζέστης, αναγνωρίζοντάς με σαν δικό της παιδί με όλα μου τα πρόσωπα.

Άγγελος Παπαδημητρίου, 2018

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΓΙΑ ΕΡΩΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΑΝΤΩΝΗ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟ
Ψυχολόγο Τακτικό μέλος του Συλλόγου Ελλήνων Ψυχολόγων και ιδρυτή των γραφείων Drakopoulos Dating.

Η σημασία της επίλυσης συγκρούσεων σε μια σχέση

Είναι εξαιρετικά σημαντικό χαρακτηριστικό η ικανότητα επίλυσης συγκρούσεων. Είναι θεμελιώδες για την υγεία και τη μακροβιότητα κάθε σχέσης. Ας το αναλύσουμε περαιτέρω:

Γιατί οι συγκρούσεις είναι αναπόφευκτες;

Είναι ουτοπικό να πιστεύει κανείς ότι μια σχέση μπορεί να είναι εντελώς απαλλαγμένη από διαφωνίες ή συγκρούσεις. Κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός, με διαφορετικές εμπειρίες, απόψεις, ανάγκες και τρόπους σκέψης. Είναι φυσικό και υγιές αυτές οι διαφορές να οδηγήσουν περιστασιακά σε τριβές. Στην πραγματικότητα, η απουσία οποιασδήποτε διαφωνίας μπορεί να υποδηλώνει ότι κάποιος από τους δύο (ή και οι δύο) καταπιέζει τις ανάγκες του ή αποφεύγει την αντιπαράθεση, κάτι που μακροπρόθεσμα είναι εξίσου επιβλαβές.

Ο τρόπος αντιμετώπισης μετράει

Αυτό που διαχωρίζει τις υγιείς σχέσεις από τις δυσλειτουργικές δεν είναι η ύπαρξη συγκρούσεων, αλλά ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται και επιλύονται. Μια διαφωνία μπορεί να γίνει μια ευκαιρία για:

Βαθύτερη κατανόηση: Μέσω της σύγκρουσης, οι σύντροφοι μπορούν να μάθουν περισσότερα ο ένας για τις ανάγκες, τις ευαισθησίες και τα όρια του άλλου.

Ανάπτυξη δεξιοτήτων επικοινωνίας: Η ανάγκη επίλυσης προβλημάτων ενθαρρύνει την ανάπτυξη καλύτερων δεξιοτήτων ακρόασης και έκφρασης.

Ενίσχυση της σύνδεσης: Όταν ένα ζευγάρι ξεπερνά μια δυσκολία μαζί, η σχέση τους μπορεί να γίνει πιο δυνατή και ανθεκτική.

Αποτελεσματικοί Τρόποι Επίλυσης Συγκρούσεων

Για να επιλύσετε αποτελεσματικά τις συγκρούσεις, είναι σημαντικό να υιοθετήσετε ορισμένες στρατηγικές:

Ψυχραιμία και αυτοέλεγχος: Προσπαθήστε να μην αντιδράτε παρορμητικά όταν είστε θυμωμένοι ή απογοητευμένοι. Ένα διάλειμμα για να ηρεμήσετε μπορεί να είναι πολύ χρήσιμο.

Εστίαση στο πρόβλημα, όχι στο πρόσωπο: Κριτικάρετε τη συμπεριφορά ή το ζήτημα που σας απασχολεί, όχι τον ίδιο τον σύντροφό σας. Χρησιμοποιήστε φράσεις όπως «αισθάνομαι...» αντί για «εσύ πάντα...».

Ενεργητική ακρόαση: Ακούστε πραγματικά τι λέει ο/η σύντροφός σας, χωρίς να διακόπτετε ή να σκέφτεστε την απάντησή σας. Προσπαθήστε να κατανοήσετε την οπτική του/της.

Αναζήτηση συμβιβασμού: Δεν είναι πάντα απαραίτητο να υπάρχει νικητής και ηττημένος. Συχνά, η καλύτερη λύση είναι ένας συμβιβασμός που ικανοποιεί και τις δύο πλευρές σε κάποιο βαθμό.

Ετοιμότητα για συγνώμη και συγχώρεση: Αναγνωρίστε τα λάθη σας και ζητήστε συγνώμη ειλικρινά. Επίσης, να είστε πρόθυμοι να συγχωρέσετε τον/την σύντροφό σας. Η πικρία και η μνησικακία δηλητηριάζουν τη σχέση.

ΦΤΘΥ
ΞΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η ΑΧΡΗΣΤΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

από τον Ο Τί;Πῶς;

Η νταρντάνα

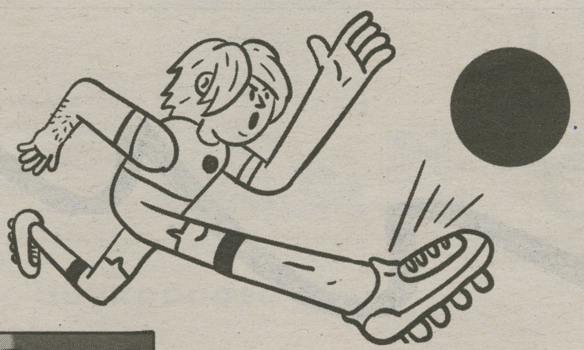
Πως, άραγε, θα φανταζόσασταν μια γυναίκα αν την χαρακτήριζαν "νταρντάνα"; Ασφαλώς, κάπως ωραία και ψηλή περισσότερο από το συνηθισμένο, αλλά και σχετικά εύσωμη, με τις μάλλον έντονες καμπύλες της και τα "πιασίματά" της (όπως θα έλεγαν κάποια αδιόρθωτα αρσενικά που δεν λένε να πειθαρχήσουν στις σύγχρονες αντι-σεξιστικές γλωσσικές και εκφραστικές επιταγές).

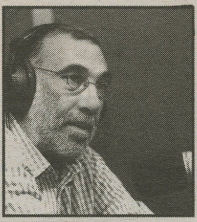
Γιατί, όμως, μια τέτοια γυναίκα αποκαλείται "νταρντάνα"; Ας ξεκινήσουμε, όμως, με το τι είναι μία "νταρντάνα". Δεν είναι μία γυναίκα. Είναι ένα πλεούμενο. Μάλιστα, στις γλώσσες της Εσπερίας, από όπου μας ήρθε, ονομάζεται "ταρτάνα (tartana)" και όχι "νταρντάνα", έχει δε ιταλικές ή/και προβηγκιανές ρίζες και απώτερη καταγωγή από μια αραβική λέξη "ταριντά" που σημαίνει "σκάφος".

Τί σόι σκάφος ήταν (μιας και ουσιαστικά δεν χρησιμοποιείται εδώ και κάπου έναν αιώνα); Ήταν ένα σκάφος που το χρησιμοποιούσαν για την αλιεία και το παράκτιο εμπόριο κατά κύριο λόγο στις ευρωπαϊκές και στις αφρικανικές χώρες της Δυτικής Μεσογείου, αν και κάποια στιγμή το αντιγράψανε οι ρώσοι για πολεμική χρήση, ενώ ο Μπαλζάκ αναφέρει σε ένα έργο του μία "ελληνική ταρτάνα".

Δεν χρειαζόταν πλήρωμα με πολλά μέλη γι' αυτό και η χρήση του ήταν διαδεδομένη. Ως σκάφος δεν ήταν πολύ μεγάλο ακόμα και για την εποχή του. Χαρακτηριζόταν από ένα πολύ ψηλό για το μήκος του κατάρτι και ήταν εξοπλισμένο με ένα βασικό τριγωνικό πανί και άλλα περίτεχνα δευτερεύοντα πανιά, τριγωνικά ή τραπεζοειδή. Φαίνεται δε πως είχε εντυπωσιάσει κάποιους με το ωραίο σουλούπι της και τις καμπύλες επιφάνειες των πανιών της και γι' αυτό ίσως συνδέθηκε με τις ωραίες ψηλές και κάπως "γεμάτες" (όπως τις προτιμούσαν τότε) γυναίκες, τις οποίες συνοδεύει ως χαρακτηρισμός ως σήμερα.

Τώρα, το πως επικράτησε το "ντ" στη θέση του "τ" είναι ένα μυστήριο.

Η Ποίηση των γηπέδων

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΑΚΗ ΔΙΟΓΟ

Ο νεκρός χορός

Στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, διεξάγονταν πυγμαχικοί αγώνες για τη διασκέδαση των ναζί, οι οποίοι ήθελαν τον ηττημένο πυγμάχο να οδηγείται στους θαλάμους αερίων. Και σε μια προσπάθεια να αποδείξουν την ανωτερότητά τους, οι Άριοι διοργάνωναν άνισους αγώνες με εύσωμους και μυώδεις Γερμανούς αξιωματικούς απέναντι σε πυγμάχους μικρότερης σωματικής διάπλασης. Ενας από αυτούς ήταν ο τσιγγάνος πυγμάχος Γιόχαν «Ρουκέλι» Τρόλμαν ο οποίος ήταν και ιδιαίτερα δημοφιλής στο πυγμαχικό κοινό της χώρας για το ιδιαίτερο και «χορευτικό» στυλ του.

Η Γκεστάπο συνέλαβε τον Τρόλμαν τον Ιούνιο του 1942, ενώ βρισκόταν στο Ανόβερο. Βασανίστηκε κατά τη διάρκεια της κράτησής του και τον Οκτώβριο του ίδιου έτους, φυλακίστηκε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Neuengamme στο Αμβούργο. Προσπάθησε να κρατήσει χαμηλό προφίλ, αλλά αναγνωρίστηκε από τον Άλμπερτ Λιουτκεμάγερ, αξιωματούχο της πυγμαχίας. Έκτοτε, χρησιμοποιήθηκε στις μάχες που έστηναν οι αξιωματικοί για τη διασκέδασή τους. Λίγο αργότερα θα μεταφερθεί σε άλλο στρατόπεδο όπου ο «Capo» Εμίλ Κορνίλιους θα τον αναγνωρίσει ξανά. Οι Capo ήταν πρώην εγκληματίες φυλακισμένοι που συνεργαζόντουσαν με τους Ναζί για προνομιακή μεταχείριση. Ο Κορνίλιους θα τον προκαλέσει σε αγώνα, βλέποντάς τον σε άθλια κατάσταση και προχωρημένη ηλικία. Παρόλα αυτά ο Τρολμαν θα κερδίσει και αυτή τη μάχη με το γνωστό «αντιγερμανικό» στυλ του, κάτι που ο Κορνίλιους δεν θα του συγχωρήσει. Την επόμενη μέρα τον βρήκε την ώρα που έκανε καταναγκαστική εργασία και τον σκότωσε χτυπώντας τον με ένα φτυάρι στο κεφάλι.

Ο συγγραφέας Μι Δέλτα "συναντήθηκε" με τον εικονογράφο Πότη Κεϊμάλη και δημιούργησαν το βιβλίο «Νεκρός Χορός» (Εκδόσεις Μικρός Ήρως). Σε μια ιστορία ψυχοσύνθεση των πυγμάχων, που ακροβατούσε διαρκώς σε μια τεντωμένη κλωστή μεταξύ επιβίωσης και έμμεσης δολοφονίας – πολλές φορές και συγκρατουμένων τους. Ένα διήγημα – δήλωση για να μην ξεχαστεί το «Αόρατο Ολοκαύτωμα» όπως επικράτησε να χαρακτηρίζεται η εξόντωση των Ρομά. Μέσα σε αυτό το ιστορικό πλαίσιο ζει και αγωνίζεται ο πρωταγωνιστής του βιβλίου, Τζόναθαν Τρόλμαν. Οι αγώνες του οποίου, τόσο εκείνοι στο ρινγκ όσο και εκείνοι στη ζωή, αποκτούν ακόμη μεγαλύτερη σημασία.

Το διήγημα αυτό βασίστηκε σε ιστορικά γεγονότα, και αποτελεί μια προσπάθεια, ώστε όλοι όσοι αγαπούν τα λεγόμενα «μαχητικά σπορ», να παραμείνουν στη σωστή πλευρά της ιστορίας, διδασκόμενοι τον σεβασμό στη διαφορετικότητα. Αποτελεί μια βαθιά σιωπηλή υπόκλιση σε όλους εκείνους και εκείνες που τους κατάπιε η κοιλιά του κτήνους.
Ο Μι Δέλτα στην εισαγωγή του στο βιβλίο αναφέρει: «Όσοι όμως επέζησαν και μας μετέφεραν τις εμπειρίες που βίωσαν, μας άφησαν μια πολύ σημαντική παρακαταθήκη. Μια παρακαταθήκη που υπενθυμίζει πως ο άνθρωπος, για να παραμείνει άνθρωπος, πρέπει να παλεύει κάθε στιγμή στη ζωή του, μεταφορικά και, κάποιες φορές, κυριολεκτικά».

ΑΡΧΑΙΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΑ ΘΑΥΜΑΤΑ

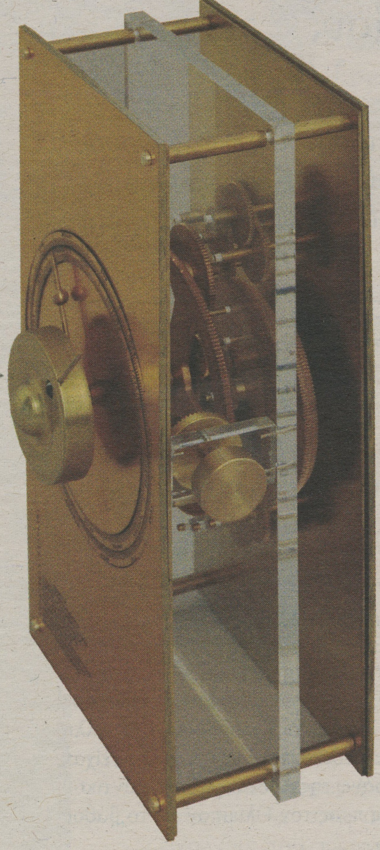
Της Ηλέκτρας Τζώρτσου

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ «ΚΩΣΤΑ ΚΟΤΣΑΝΑ» είναι μοναδικό στο είδος του. Αυτό από μόνο του σου εξάπτει την περιέργεια για να μπεις και να ανακαλύψεις, τι άλλο; Τις τεχνολογικές ανακαλύψεις των αρχαίων Ελλήνων, οι οποίες σε σχέση με άλλους τομείς (τέχνες, φιλοσοφία, επιστήμη) είναι σχετικά άγνωστες στο ευρύ κοινό.

Πινδάρου 6 & Ακαδημίας, Κολωνάκι | www.kotsanas.com

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΩΝ (2ος αι. π.Χ.)

Ο πρώτος υπολογιστής - laptop της ιστορίας

Πρόκειται για μια εκπληκτική υπολογιστική μηχανή που ανακαλύφθηκε εντελώς τυχαία από Σύμιους σφουγγαράδες, το 1900, σε αρχαίο ναυάγιο έξω από το νησί των Αντικυθήρων.

- Η κατασκευή του μηχανισμού τοποθετείται περίπου στο 120 π.Χ. και πιθανολογείται ότι υπήρξε δημιούργημα κάποιου ροδιακού ή μικρασιατικού εργαστηρίου, με εμπνευστές τον Ίππαρχο ή τον Ποσειδώνιο.
- Ο μηχανισμός αποτελείτο από δείκτες, κλίμακες και 35 οδοντωτούς τροχούς (γρανάζια), οι οποίοι κινούνταν με τη χρήση χειρολαβής. Θεωρείται μάλιστα το αρχαιότερο σωζόμενο μηχάνημα με γρανάζια.
- Η βασική του λειτουργία είναι ο εντοπισμός και η πρόβλεψη σημαντικών αστρονομικών και ημερολογιακών γεγονότων, όπως οι εκλείψεις ηλίου και σελήνης καθώς και η τέλεση σημαντικών αθλητικών εορτών (π.χ. Ολυμπιακοί Αγώνες).
- Η πρόσθια όψη του μηχανισμού φέρει μια κυκλική κλίμακα των 365 ημερών του έτους ενώ η οπίσθια τους κύκλους του Μέτωνα, του Σάρου, του Καλλίππου, του Εξελιγμού και των αθλητικών αγώνων.

Για τη μελέτη και ερμηνεία του μηχανισμού υπάρχει η Διεθνής Ομάδα Μελέτης του Μηχανισμού των Αντικυθήρων, η οποία συνεχίζει το έργο της άοκνα μέχρι και σήμερα.

ΑΝ...

Αν οι Σύμιοι σφουγγαράδες δεν είχαν δώσει σημασία στο περίεργο, σκουριασμένο αντικείμενο που βρήκαν στο ναυάγιο των Αντικυθήρων, σήμερα ο αρχαιότερος υπολογιστής του κόσμου ίσως κοσμούσε... το πάτωμα μιας βάρκας. Κάποιος θα τον είχε βάλει για να μην φεύγει το τελάρο με τα χταπόδια, ή θα τον είχε δέσει στο πανί για να μην το παίρνει ο αέρας: «Ρίξε εκείνο το μπρούτζινο το παλιό, το βαρύ – κάνει καλή δουλειά!» Μπορεί κάποιος να το έκανε τασάκι για το τσιμπούκι του ή βάση για να ακουμπάει το τάβλι. Ίσως να είχε καταλήξει σε κάποιο καΐκι ως προπέλα.

Και κάπου στο μέλλον, οι αρχαιολόγοι θα έψαχναν ακόμα πώς γινόταν να προβλέπουν οι αρχαίοι τις εκλείψεις, ενώ το μυστικό θα ήταν κάτω από κάποιον μουσαμά βάρκας ή θα είχε τη μορφή αυτοσχέδιου τραπεζιού, με τον μηχανισμό να στέκει πάνω σε ένα αναποδογυρισμένο καφάσι μπίρες, με ουζάκι και μεζέ στην επιφάνειά του.

Σταυρόλεξο

ΤΟΥ ΛΕΑΝΔΡΟΥ ΣΛΑΒΗ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1. Μπορεί να είναι και... θανάτου.
2. Επιτοίχια φωτιστικά.
3. Νεοελληνική πρόθεση. - Συντονίζει τις εβραϊκές οργανώσεις της χώρας (αρχικά). - Διεθνής συντομογραφία όρου αγώνων πάλης ή πυγμαχίας.
4. Δεν είναι μερικός (γενική).
5. Παραπέμπει σε μέλλοντα χρόνο (αντίστροφα). - Στη Γερμανία υπάρχει και... χρέους (γενική - αντίστροφα).
6. Αρνητικό μόριο της αρχαίας ελληνικής. - Η ονομασία σειράς παλιών ελληνικών βιβλίων τσέπης.
7. Αιμοσταγής αφρικανός δικτάτορας της δεκαετίας του 1970 (αντίστροφα). - Από το όνομα κινέζου κομμουνιστή ηγέτη που αντιλαχθηκε στις μαοϊκές ακρότητες.
8. Αν το κάνω δεν βυθίζομαι.
9. Υψηλόβαθμος διοικητικός τίτλος στις παραδουνάβιες ηγεμονίες την οθωμανική εποχή.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1. Και με αυτόν σκάβουν (αντίστροφα). - Ομόηχα φωνήεντα.
2. Σε αυτές έχουν αναθέσει κάποια καθήκοντα.
3. Συνεχόμενα στο αλφάβητο σε αντίστροφη σειρά. - Ιδιωματική μορφή ποσοτικού επιρρήματος (αντίστροφα).
4. Χωριό του Νομού Ιωαννίνων που βρίσκεται στην αρχή ομώνυμου φαραγγιού. - Μπίλι ...: έλληνας σχεδιαστής μόδας, θύμα του AIDS.
5. Μπορεί να είναι σατανικός ή πανούργος (αιτιατική - αντίστροφα).
6. Χωριό της Αιτωλοακαρνανίας. - Βυζαντινή νότα.
7. Προτρεπτικό. - Γερμανός αστρονόμος (1571-1630) που διατύπωσε νόμους σχετικά με την κίνηση των πλανητών γύρω από τον Ήλιο.
8. «Έγινε της ....», έκφραση κυρίως παλιότερων δεκαετιών που σήμαινε ότι προκλήθηκε μεγάλη αναστάτωση... (ονομαστική).
9. Περιώνυμος όσιος αιγύπτιος ασκητής, προσωποποίηση του κάτισχνου ανθρώπου.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1									
2								■	
3			■				■		
4									
5			■						
6				■					
7	■					■			
8								■	
9									

από τον
Θανάση Βέμπο
Ερευνητή του ανεξήγητου, συγγραφέα

Τι ήταν οι Ρουκέτες-Φαντάσματα του Ελληνικού Εμφυλίου;

Το φθινόπωρο του 1946 και εν μέσω της πολιτικής έντασης που θα οδηγούσε στο «επίσημο» ξέσπασμα του εμφύλιου σπαραγμού, περίεργα ουράνια φαινόμενα προβλημάτισαν και έριξαν λάδι στη φωτιά.

Στις 9.9.1946, ο Παύλος Σαντορίνης τότε υφηγητής της Εφαρμοσμένης Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, σημαντική προσωπικότητα με πρωτοποριακό έργο στο εξωτερικό και, όπως θα γινόταν γνωστό χρόνια αργότερα, μέλος μυστικής επιτροπής για την έρευνα περί της προέλευσης των «πυραύλων», μίλησε στο ραδιοφωνικό σταθμό Αθηνών και είπε ότι θα πρέπει να πρόκειται για εξαιρετικά προηγμένο όπλο.

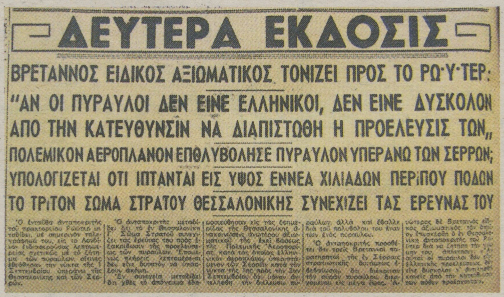
Στις 8.9.1946 αναφέρθηκε ότι την προηγούμενη μέρα, στη 1 πμ, «υπεράνω του Θερμαϊκού και παρά το Καραμπουρνάκι εξερράγη πύραυλος με κατεύθυνσιν εκ βορειοανατολικών προς δυσμάς». Άλλοι «πύραυλοι» θεάθηκαν την ίδια νύχτα πάνω από την Κοζάνη και τα Σέρβια. Μισή ώρα νωρίτερα, ένας άλλος είχε περάσει πάνω από τα Φάρσαλα και τη Λάρισα.

Στην αμέσως μεταπολεμική εποχή, στο κλίμα έντασης που θα οδηγούσε στον Ψυχρό Πόλεμο και στον απόηχο των γερμανικών πυραυλικών επιδρομών με V1 και V2 στο Λονδίνο, ο πύραυλος είχε αναχθεί στη νέα απειλή. Πύραυλος συν ατομική βόμβα αποτελούσαν τη συνταγή για την εξάπλωση ενός σχεδόν υπερφυσικού τρόμου που επί δεκαετίες θα αποτελούσε ένα από τα βασικά σύμβολα του Ψυχρού Πολέμου.

Δείτε το σχετικό βίντεο σκανάροντας εδώ:

ΤΟ 1946 ΗΤΑΝ Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ. Την 1η Σεπτεμβρίου, μέσα σε κλίμα αυξανόμενης έντασης πραγματοποιήθηκε το δημοψήφισμα για την επάνοδο του βασιλιά Γεωργίου Β΄. Το αποτέλεσμα ήταν σχεδόν 70% υπέρ της επανόδου. Η επιστροφή του βασιλιά θα σήμαινε αυτομάτως και την κλιμάκωση του Εμφυλίου.

ΣΤΙΣ 5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ, Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, δήλωσε ότι «ιπτάμενοι πύραυλοι» είχαν θεαθεί στους ουρανούς της βόρειας Ελλάδας. Συγκεκριμένα, δώδεκα πύραυλοι είχαν εντοπιστεί τη νύχτα της 1ης Σεπτεμβρίου, ημέρας του δημοψηφίσματος, από Έλληνες στρατιωτικούς διοικητές και Βρετανούς αξιωματικούς στη Θεσσαλονίκη. Οι υπόλοιποι είχαν θεαθεί από διάφορες περιοχές –από τη Σταυρούπολη ως την Καστοριά, και πάνω από τις Σέρρες και τη Δράμα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΝΙΖΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΡΩ·Υ·ΤΕΡ:

"ΑΝ ΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ, ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΔΥΣΚΟΛΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ ΝΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΘΗ Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ"

ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΕΠΟΛΥΒΟΛΗΣΕ ΠΥΡΑΥΛΟΝ ΥΠΕΡΑΝΩ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ;

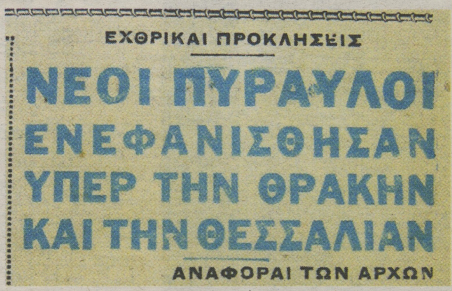
ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΙΠΤΑΝΤΑΙ ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΕΝΝΕΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΠΕΡΙΠΟΥ ΠΟΔΩΝ

ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΑΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΟΥ

Βραδυνή **6.9.1946**

ΗΔΗ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΟΥ 1946 ΕΝΑ ΚΥΜΑ «ΠΥΡΑΥΛΩΝ-ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ» είχε ξεσπάσει στους ουρανούς της Σκανδιναβίας. Η πιο ευλογοφανής θεωρία ήταν ότι επρόκειτο για δοκιμές νέων όπλων –πιθανώς σοβιετικών. Έτσι δεν είναι καθόλου απρόσμενο που η απειλή αυτή εμφανίστηκε στους ουρανούς της Βόρειας Ελλάδας, μιας περιοχής επικίνδυνα κοντά στους βόρειους γείτονες που την εποχή εκείνη ήταν άσπονδοι εχθροί, εφοδιάζοντας τους κομμουνιστές αντάρτες και προβαίνοντας σε διάφορες προκλήσεις. Οι «πύραυλοι» είχαν εμφανιστεί μάλιστα τη νύχτα του κρίσιμου δημοψηφίσματος. Συνεπώς «έπρεπε» να έχουν κάποια σχέση με το αντίπαλο δέος.

ΟΠΩΣ ΗΤΑΝ ΦΥΣΙΚΟ, ΕΝΑ ΚΥΜΑ ΦΗΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΕΠΙΒΕΒΑΙΩΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΞΕΣΠΑΣΕ μετά την ανακοίνωση. Οι εφημερίδες της Θεσσαλονίκης έγραψαν πως, σύμφωνα με έναν ανώτερο αξιωματικό της Βασιλικής Πολεμικής Αεροπορίας, ένα ελληνικό μαχητικό που πετούσε πάνω από τις Σέρρες το βράδυ της 1ης Σεπτεμβρίου όχι μόνο είχε εντοπίσει τους πυραύλους αλλά και πολυβολήσει έναν απ' αυτούς. Η Αεροπορία ούτε επιβεβαίωσε, ούτε διέψευσε τις

ΕΧΘΡΙΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

ΝΕΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΕΝΕΦΑΝΙΣΘΗΣΑΝ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΘΡΑΚΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ

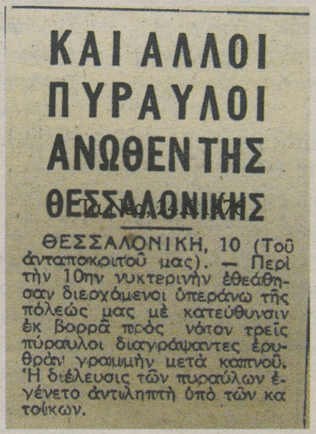
ΑΝΑΦΟΡΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Βραδυνή **9.9.1946**

φήμες. Στις 7 Σεπτεμβρίου η Ακρόπολις έγραψε ότι «προ τριών νυκτών λάμψεις εθεάθησαν εις μέγα ύψος εν τη περιοχή της Καστοριάς». Την ίδια μέρα, άλλη εφημερίδα ανέφερε ότι δυο από τους πυραύλους είχαν εκραγεί «ο μεν υπεράνω της Αρδέας με εκκωφαντικόν κρότον, ο δε έτερος προς τον Όλυμπον εις το βάθος της Θεσσαλονίκης».

ΣΤΙΣ 5 ΠΜ ΤΗΣ 6ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΕΝΑΣ «ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΠΥΡΑΥΛΟΣ» πέρασε σε ύψος 500 μ πάνω από τα Σέρβια κατευθυνόμενος προς νότο. Το ίδιο ή κάποιο παρόμοιο αντικείμενο έγινε αντιληπτό την ίδια ώρα σε ύψος 5.000 μ πάνω από τη Θεσσαλονίκη, αλλά και πάνω από το χωριό Νικηφόρο της Δράμας. Στις 7 Σεπτεμβρίου, στις 4:30 πμ θεάθηκε «πύραυλος» πάνω από τη Λάρισα κατευθυνόμενος προς νότο.

ΤΟ ΚΥΜΑ ΤΩΝ ΠΥΡΑΥΛΩΝ-ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ. Στο πλαίσιο της εκλογίκευσης και του υποσυνείδητου θαψίματος κάθε τέτοιου σμήνους περιστατικών, το θέμα αποδόθηκε σε «ομαδική ψύχωση οφειλόμενη σε κομμουνιστική προπαγάνδα», δεδομένου ότι δεν είχε βρεθεί ποτέ ούτε ένα ίχνος των πυραύλων…

ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ ΑΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 10 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν ἐθεάθησαν διερχόμενοι ὑπεράνω τῆς πόλεως μας μὲ κατεύθυνσιν ἐκ βορρᾶ πρὸς νότον τρεῖς πύραυλοι διαγράψαντες ἐρυθρὰν γραμμὴν μετὰ καπνοῦ. Ἡ διέλευσις τῶν πυραύλων ἐγένετο ἀντιληπτὴ ὑπὸ τῶν κατοίκων.

Ακρόπολις **11.9.1946**

Νεγκλιζέ

Μισόγυμνες ιστορίες ερωτικών συναντήσεων με πρωταγωνίστριες γυναίκες και κορίτσια της πόλης με την υπογραφή της Γεωργίας Δρακάκη. Μες στα διαμερίσματά τους και πάνω στα βαμβακερά τους σεντόνια χτυπά η αληθινή καρδιά της Αθήνας. Γιατί η Αθήνα είναι στ' αλήθεια νεγκλιζέ.

ΑΠΟ ΤΗ
ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΡΑΚΑΚΗ

Τα μπούτια της Καλλιόπης

Καλλιόπη λέγαν την γιαγιά της. Με πράσινα, ελαφίσια μάτια, σαν τα δικά της. Της πρότειναν να το κάνει Κάλλια ή Κάλλι, αλλά αυτή δεν αρνήθηκε ποτέ την ενέργεια αυτού του παλιομοδίτικου ονόματος. Για Πόπη, ούτε λόγος. Όχι, αυτή την λέγαν Καλλιόπη, σαν τη γιαγιά της την Καλλιόπη.

Μέχρι το απόγευμα εκείνου του καλοκαιριού (ημερομηνία που έμελλε να εξαφανιστεί στην στοργική πάχνη του χρόνου που περνά και τα κάνει όλα ένα), η Καλλιόπη φορούσε λουλουδέ φουστάνια ως την μέση της γάμπας at least, είχε πιασμένο το μαλλί, φορούσε το λιποζάν το κόκκινο που φραουλογυάλιζε τα χείλη της και ως εκεί. Μια γυναικολογική εγχείρηση ρουτίνας την καθήλωσε για δύο εβδομάδες στο σπίτι της και βίωσε από το κρεβάτι την αλλαγή της εποχής από άνοιξη σε καλοκαίρι –θυμήθηκε την αγαπημένη της Φρίντα Κάλο που ζωγράφιζε επί σειρά ετών καθηλωμένη στο κρεβάτι της, ή τέλος πάντων, τη Σάλμα Χάγιεκ, γιατί έτσι της είχε εντυπωθεί η Φρίντα. Καταραμένο σινεμά και καταραμένες γυναίκες του σινεμά. Η Καλλιόπη ένιωθε τόσο άχρωμη, μια αόρατη φοιτήτρια σαν άλλες χιλιάδες φοιτήτριες της Αθήνας και του κόσμου και το διάφανο δέρμα του σώματος και της ψυχής της καθρέφτιζε τα είδωλά της τα κινηματογραφικά: τα σκισίματα στις φούστες της Μαλένας, τα σαρκώδη, αγχωμένα χείλη της γουντιαλενικής Jasmine και πόσα άλλα, πόσες άλλες.

Έκανε ντους, αφαίρεσε οριστικά τις αυτοκόλλητες γάζες, φόρεσε το αγαπημένο της βρακί και βγήκε στο νεοταξίτικο σεργιάνι του 2025, το αιώνιο νυφοπάζαρο, με τις προσποιητές αδιαφορίες και τα βλέμματα καρφωμένα στα κινητά, τα κορίτσια και τα αγόρια, και τα αγοροκόριτσα, και τα κουήρια και τα απροσδιόριστα και τα προσδιορισμένα. Καριόλα Φωκίωνος Νέγρη! Πόσος ερωτισμός ξοδεμένος στο ασπρόμαυρο χτες.

Η Καλλιόπη φόρεσε τη μίνι φούστα που είχε αγοράσει πέρσι για να τη βάλει στα γενέθλιά του, αλλά εκείνος αποφάσισε τελευταία στιγμή να μην τα γιορτάσει και ακύρωσε το πάρτυ και η ευκαιρία για μπουτάκια έξω της Καλλιόπης χάθηκε για πάντα. Δεν την είχε καλέσει καμιά φιλενάδα απόψε, δεν είχε να πάει σε κανένα live, απλώς βγήκε μόνη της, όπως διάβαζε και έβλεπε ότι κάνουν τα cool κορίτσια, πάντα αυτάρκη, πάντα δυνατά, πάντα ανεξάρτητα, πάντα δίχως την ανάγκη καμίας προσοχής –άλλο που όλοι γυρνούν να τα κοιτάξουν– όχι, όχι, αυτές δε νοιάζονται γι' αυτό, αυτές κόβουν από τις ξένες μάντρες γιασεμιά με τρόπο ξετσίπωτα ανενόχλητο και ξεάγχωτο, σα να τους ανήκουν όλα τα γιασεμιά και όλες οι μάντρες αυτής της πόλης.

Η Καλλιόπη (αλίμονό της) δεν ήταν καθόλου μα καθόλου cool. Ζήλευε τις ομορφότερές της. Ζήλευε τις βυζαρούδες. Ζήλευε τις πρασινομάτες. Ζήλευε τα πολύ μακριά μαλλιά που θα γλυκοχόρευαν σίγουρα μέσα και γύρω από την τέλεια αποτριχωμένη κωλοχαράδρα των κοριτσιών που τα διέθεταν, όταν αυτές θα στήνονταν στα τέσσερα για να γαμηθούν με τους αγαπημένους τους. Η Καλλιόπη ένιωθε ότι δεν την είχε κοιτάξει ποτέ κανείς όπως ήθελε στ' αλήθεια, ή τουλάχιστον όχι όπως κοιτούν οι άντρες τις γυναίκες στο σινεμά. Τι νόημα έχει να είσαι next door girl αν δεν σε χρίσει το βλέμμα κάποιου Ωραία, με «Ω» κεφαλαίο, όπως έγραφε η δόλια η Πολυδούρη, που μόνο γιατί την κοίταξε αυτός ο έρμος ο Καρυωτάκης, μόνο γι' αυτό ήταν ωραία, σαν κρίνο ολάνοιχτο. Πού να τα ξεστόμιζε αυτά, σε ποια φίλη, σε ποιον ψυχοθεραπευτή; Λαχταρούσε κάποια στιγμή να μπορέσει να τα μοιραστεί χωρίς να την κρίνει κανείς, καμιά, για προβληματική, για κακή φεμινίστρια, για κομπλεξική. Είχε την βαθιά πίστη ότι κι άλλες, κι άλλοι σκέφτονταν όπως αυτή.

Για την ώρα, ήξερε το πλάνο της: με το μαύρο μίνι και το μαύρο μεταξωτό πουκάμισο από πάνω, με το baby oil στα πόδια, με τα μαλλιά λυμένα κι ας έφταναν μέχρι τους ώμους μόνο, με κραγιόν της αδερφής της κανονικό, σκούρο μπορντό και με τα ψηλοτάκουνα μαύρα σανδάλια της μάνας της θα περπατούσε πάνω κάτω τη Φωκίωνος. Μέχρι να την πονέσει το άρτι εμφανισθέν, νεανικό της κότσι που, στάνταρ, μετά τα σαράντα της θα ήταν εμφανές και θα πρόδιδε την ηλικία της απροκάλυπτα, αλλά ποιος χέστηκε, μετά τα σαράντα ούτως ή άλλως μια γυναίκα έχανε οριστικά τη λάμψη της και αρκούσε να είναι «καλή για την ηλικία της».

Το σχέδιο πήγαινε μια χαρά (είχε ήδη ανέβει μέχρι την πλατεία Κυψέλης και τώρα κατέβαινε πάλι) μέχρι που διασταυρώθηκε με ένα ζευγάρι πιασμένο αγκαζέ. Το βλέμμα του άντρα καρφώθηκε στα μπούτια της, τα λευκά της τα μπούτια που 'χε να δει ο ήλιος από τα παιδικά της καλοκαίρια. Άκουσε την γυναίκα να παραπονιέται: «Καλά, αυτήν την κατίνα την ημίγυμνη βρήκες να κοιτάξεις;». Η Καλλιόπη συνέχισε τον δρόμο της και φώναξε: «Δεν με λένε Κατίνα, καλέ. Πόπη με λένε! Πόπη!» Ένιωσε μια αόρατη κάμερα σκηνοθέτη από τον ιταλικό νότο να την κινηματογραφεί αδυσώπητα. Και χαμογέλασε, με τον τρόπο μιας σταρ, με τον τρόπο μιας εκκολαπτόμενης Μπλανς Ντιμπουά.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΜΠΕΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Αθήνα. Καλοκαίρι. Ο ήλιος χαστουκίζει. Τα λάστιχα λιώνουν. Κι όμως! Υπάρχουν ένα σωρό κόλπα για να δροσιστούμε μόνοι μας ή ακόμα καλύτερα με παρέα (η επιβίωση είναι ομαδικό σπορ). Ένα παγκάκι στη σκιά, μια βεντάλια, ένα παγωτό ξυλάκι/χωνάκι/κυπελάκι μοιρασμένο στα δύο, ένα θερινό σινεμά, μια φέτα καρπούζι, ένα κοκτέιλ, μια παγωμένη μπίρα. Μια χορταστική βόλτα στο Πεδίον του Άρεως/στον Εθνικό Κήπο/στον Βοτανικό Κήπο Χαϊδαρίου: μονοπάτια, δέντρα, ησυχία – κι αν είμαστε τυχεροί και αεράκι.

Κι είναι και κάποια μαγαζιά που είναι μικρά θαύματα. Που δεν ξήλωσαν τη νεραντζιά για το έξτρα τραπεζάκι. Μικρά καφέ σε αυλές με γιασεμιά, ταβέρνες σε πλατείες που τις φυλάει σκιά. Καλύτερα κι από air condition. Ψάξ' τα. Ή μάλλον ας το, θα σου τα παρουσιάσουμε εμείς σ' αυτό το αφιέρωμα. Ετοιμάσου για παγωμένη λεμονάδα και για αληθινή ανάσα δροσιάς. Δύο βαθμοί κάτω, λοιπόν. Όχι απλώς για να αντέξουμε, αλλά για να γουστάρουμε κιόλας (κι όταν θα έρθει με το καλό το φθινόπωρο, να έχουμε να θυμόμαστε ότι το καλοκαίρι στην Αθήνα δεν είναι μόνο μπετόν και παράπονο).

ΔΥΟ ΒΑΘΜΟΙ ΚΑΤΩ

Γράφουν:
Ηλέκτρα Τζώρτσου
Στεργιάνα Τζέγκα

FRATTI BISTRO

Μια ανάσα απ' το Ηρώδειο και πέντε λεπτά απ' το Μουσείο της Ακρόπολης, το Fratti Bistro είναι το all-day στέκι που θες. Μέσα στο πράσινο, με δροσιά και χαλαρή μουσική, σερβίρει από τις 7 το πρωί καφέ, πρωινό, finger food, γευστικές ποικιλίες και πολλά άλλα μεσογειακά πιάτα, ενώ το βράδυ μεταμορφώνεται σε cozy spot για κρασί ή κοκτέιλ –ακριβώς αυτό που χρειάζεσαι μετά τις παραστάσεις του Ηρωδείου. Η κάβα του ανανεώνεται διαρκώς και είναι ιδανικό για ένα σύντομο διάλειμμα, για ραντεβού, για δουλειά ή για παρεΐστικες εξόδους. Εδώ, η Αθήνα γίνεται λίγο πιο ήσυχη, λίγο πιο νόστιμη και πολύ πιο δροσερή.

Φράττι 1, Ακρόπολη
Τ.: 210 92 14 146
IG: @fratti.bistro
FB: Fratti bistro

ΚΥΒΕΛΗ

Στην καρδιά της Κυψέλης, πάνω στην πλατεία Αγίου Γεωργίου, η Κυβέλη ξεδιπλώνει την καλοκαιρινή της γοητεία σε καταπράσινο φόντο. Δικαίως μία επίσκεψη εκεί μπορεί να θεωρηθεί απόδραση μέσα στην πόλη. Ατμόσφαιρα οικεία και φιλική, με τη μεσογειακή κουζίνα να σε ταξιδεύει με πιάτα εμπνευσμένα από την ελληνική παράδοση, φροντισμένα με δημιουργικές πινελιές από ντόπιες πρώτες ύλες. Το σκηνικό θυμίζει ένα παρεΐστικο καλοκαιρινό τραπέζι, με την πλατεία να δίνει τον δικό της παλμό. Η Κυβέλη είναι το σημείο όπου καλοκαιρινή διάθεση και γειτονιά συναντιούνται, σε έναν συνδυασμό με πολλή γεύση!

Επτανήσου 15, Πλατεία Αγίου Γεωργίου, Κυψέλη
Τ.: 21 0821 9406
Ig: kyveli_kypseli
Fb: Κυβέλη
www.kybeli.gr

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΣΩΣΤΗ, ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Όταν η γειτονιά ενώνεται, η πλατεία ζωντανεύει

Μία πλατεία η οποία για πολλές δεκαετίες έσφυζε από ζωή. Γεμάτη συνοικιακά μαγαζάκια, παιδιά να παίζουνε, μία στάση για ανάπαυλα, για κουβέντα, για συνάντηση. Με τα χρόνια η πλατεία ερήμωσε. Τα μαγαζιά κλείσανε και αφέθηκε στην παρακμή. Ευτυχώς, τα χρόνια της κρίσης, κάτοικοι του Νέου Κόσμου σε συνεργασία με τον Δήμο αποφάσισαν να ζωντανέψουν ξανά την πλατεία. Άνοιξαν και πάλι οι πρώτες επιχειρήσεις, ο κόσμος της γειτονιάς ξεκίνησε να την επιλέγει ως σημείο εξόδου. Καθαρίστηκε, φροντίστηκε και πραγματικά είναι από τις πολύ όμορφες πλατείες της πόλης. Γεμάτη δέντρα, παγκάκια, προσφέρει και πάλι στους κατοίκους και στους επισκέπτες τη σκιά και την ανοιχτωσιά της. Για όσες οικογένειες επιλέγουν τα μαγαζιά της πλατείας του Αγίου Σώστη για την έξοδό τους, λειτουργεί και ως ένας φυσικός χώρος όπου τα παιδιά μπορούν παράλληλα να παίζουν. Ζωντανές πλατείες σημαίνει ζωντανές πόλεις, ας τις προσέχουμε, ας τις φροντίζουμε, ας τις προστατεύουμε!

Η ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΑΝΟΙΧΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ

Υπάρχουν σημεία στην πόλη που δεν τα ορίζει η αρχιτεκτονική ή ο σχεδιασμός, αλλά οι συνήθειες των ανθρώπων που τα «κατοικούν». Ένα παγκάκι γίνεται τόπος εξομολόγησης. Ένα δέντρο προσφέρει σκιά και ακούσια συντροφιά. Μια πλατεία, ακόμη κι αν δεν είναι η πιο γνωστή, μπορεί να γίνει το κέντρο του κόσμου για όποιον κάθεται εκεί. Οι χώροι που ανήκουν σε όλους, αποκτούν αξία όταν οι άνθρωποι τους γεμίζουν με παρουσία, βλέμματα, βήματα, λέξεις, παιχνίδι.

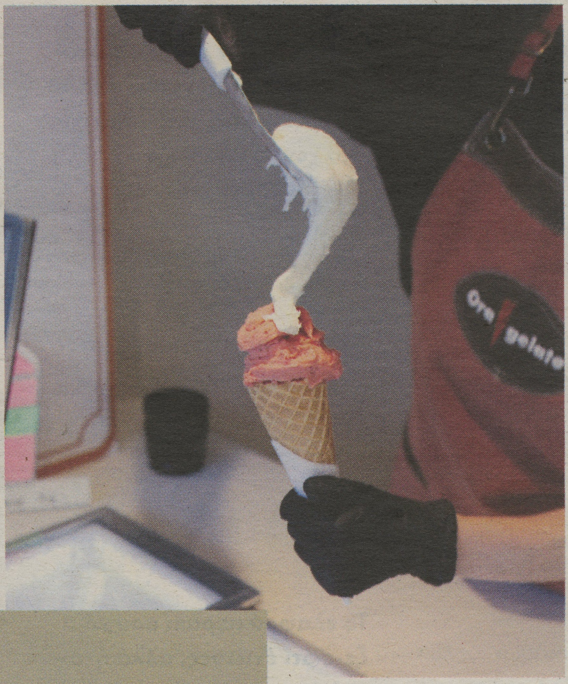

ΤΟ ΠΛΑΤΕΙΑΚΙ ΜΑΣ

Το πλατειάκι μας μπορεί να ήταν γέννημα της κρίσης, αλλά κατάφερε να ξεπεράσει όλες τις δυσκολίες και να το έχουμε κοντά μας ακόμη και σήμερα, 13 χρόνια μετά· παιδί της κρίσης και της αντοχής, όπως οι πρόσφυγες που ήρθαν στον Νέο Κόσμο, και οι ιδιοκτήτες Μάκης και Άγγελος είναι η τρίτη γενιά αυτών, που μεγάλωσαν και ζουν εκεί. Σεβόμενοι τη μνήμη και την παράδοση αλλά μιλώντας και τη γλώσσα του σήμερα, στο Πλατειάκι θα βρούμε καθημερινά γιαουρτλού, σουτζούκι, παστουρμά, πικάντικα, σάλτσες, αλλά και τα αγαπημένα καλαμάκια και τον γύρο. Οικογενειακή ατμόσφαιρα, απλότητα με ποιότητα και μία ατμόσφαιρα που θυμίζει κάτι από τα παλιά με φόντο την πλατεία του Αγίου Σώστη.

Θεοκλήτου Β' 4, Πλ. Άγιου Σώστη, Νέος Κόσμος // Τ.: 210 93 15 136
Fb: Το πλατειάκι μας // Ig: toplateiakimas // www.toplateiakimas.gr

ORA GELATO

Στην ανοιχτωσιά και στη δροσιά της πλατείας του Αγίου Σώστη, το Ora Gelato ήρθε κι έδεσε. Μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο έχει καταφέρει να δροσίζει και να γλυκαίνει τα απογεύματα και τα βράδια του Νέου Κόσμου. Ο Μάκης και ο Άγγελος, με αγάπη και επιμονή, σπούδασαν την τέχνη του ιταλικού gelato, προμηθεύτηκαν αυθεντικά ιταλικά μηχανήματα, πάντα με γνώμονα τις σωστές πρώτες ύλες: φρέσκο αγελαδινό γάλα από μοναστήρι στη Θήβα και φρέσκια κρέμα γάλακτος. Το παγωτό σερβίρεται στους -13°C για την τέλεια υφή! Αν και όλες οι γεύσεις έχουν του πιστούς τους, δοκίμασε φιστίκι, αλατισμένη καραμέλα, bitter σοκολάτα ή σορμπέ μάνγκο και φράουλα και θα καταλάβεις.

Θεοκλήτου Β' 4, Πλ. Άγιου Σώστη, Νέος Κόσμος // Τ.: 21 0931 5135
Ig: ora_gelato // Fb: Ora gelato

ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΔΡΟΣΙΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Όταν το θερμόμετρο αγγίζει τα κόκκινα κι εσύ είσαι ακόμα στην πόλη, η αθηναϊκή καλοκαιρινή καθημερινότητα γεμίζει ευφάνταστες, λίγο αστείες και λίγο απελπισμένες απόπειρες να ξεγελάσουμε τη ζέστη και τους εαυτούς μας.

01

Το παγωμένο κουταλάκι του παγωτού. Εναλλακτικά το βάζεις και κάτω από τα μάτια για τις σακούλες.

02

Ο ήχος των φύλλων ή του νερού. Αν δεν έχεις κλιματισμό ή ανεμιστήρα, τα βάζεις σε ηχητικά στο YouTube μπας και ξεγελαστείς.

03

Τα χέρια σου που περνάς από όποιον βασιλικό και γιασεμί βρεις μπροστά σου.

04

Η βεντάλια της διπλανής στο λεωφορείο που όλο και γέρνεις για να σε πιάνει και σένα.

05

Ο ήχος του κλιματιστικού… του διπλανού διαμερίσματος.

06

Ακίνητος για κανένα πεντάλεπτο μπροστά σε ένα σιντριβάνι, σκεπτόμενος: «Να το κάνω ή να μην το κάνω;»

07

Αναδρομή σε παλιές φωτογραφίες με μπουγέλο από το δημοτικό και με το λάστιχο στο χωριό κάποια στιγμή τη δεκαετία του '90.

08

Το παγωμένο χέρι από το φρέντο ή τον φραπέ το οποίο το ακουμπάς σε όλα τα γυμνά σημεία του σώματος.

09

Η στιγμή που εκτιμάς το κρύο χιούμορ του θείου σου.

10

Λευκά ή αέρινα ρούχα μπας και… αλλά όχι.

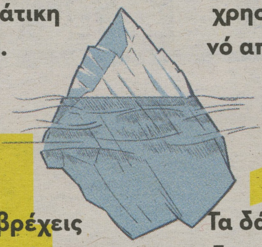

11

Οι φλούδες αγγουριού που σου κολλάει στο κούτελο όσο φτιάχνεται μαζί χωριάτικη για μεσημεριανό.

12

Το παγωμένο πλαστικό μπουκαλάκι του νερού το οποίο χρησιμοποιείται ως προσωρινό αποσυμφορητικό μετώπου/αυχένα/μηρού.

13

Το ελαφρύ αεράκι που νομίζεις ότι ένιωσες, αλλά ήταν απλώς το καυσαέριο από το λεωφορείο που πέρασε.

14

Η ιεροτελεστία του να βρέχεις τις πατούσες στην μπανιέρα, έστω και αν μετά γλιστράς στο πάτωμα σαν παρκετέζα.

15

Τα δάκρυα στα μάτια, όταν βάζεις το βράδυ ντοκιμαντέρ με παγόβουνα στην Ανταρκτική για να σε πάρει ο ύπνος.

16

Τα δέκα λεπτά στο κλιματιζόμενο σούπερ μάρκετ, που γίνονται σαράντα.

17

Η στιγμιαία σκέψη να κάνεις ντουλάπα το ψυγείο.

18

Το ρεύμα που κάνει το μετρό όταν φτάνει στην αποβάθρα.

SECRET RELAXING BAR

Το Secret Relaxing Bar είναι το μικρό, δροσερό μυστικό της γειτονιάς! Ένα συνοικιακό μαγαζί, με νησιώτικη ατμόσφαιρα, ιδανικό για να χαλαρώσεις μετά τη δουλειά ή να περάσεις όμορφα ένα καθημερινό βράδυ με παρέα, ξεφεύγοντας από την καθημερινή ρουτίνα και το αστικό στρες. Με φρέσκα υλικά, signature cocktails και all-time classic επιλογές, σε κερδίζει από την πρώτη επίσκεψη. Φιλική ατμόσφαιρα, προσεγμένος φωτισμός και chill vibes που σε κάνουν να νιώθεις σαν να βρίσκεσαι σε καλοκαιρινή αυλή, ακόμα κι αν είσαι στην καρδιά της πόλης. Αν ψάχνεις το επόμενο στέκι σου, μόλις το βρήκες!

Κερκύρας 48, Κυψέλη
Τ.: 2108824858
Ig: secret_relaxingbar
Fb: secret_relaxingbar

DJANGO GELATO

Όποιος θέλει μια αληθινή εμπειρία παγωτού (και ξέρει) πηγαίνει στο Django Gelato! Από το ξεκίνημά του (2005) στη Σύρο και μέχρι σήμερα, η ομάδα δημιουργεί καθημερινά χειροποίητο παγωτό μπροστά στα μάτια μας, με φυσικά υλικά, φρέσκα φρούτα Ελλήνων παραγωγών και βιολογική ζάχαρη από ζαχαροκάλαμο. Εδώ δε βρίσκουμε απολύτως τίποτα επεξεργασμένο. Υπάρχει μόνο γλύκα ατόφια και το πιο φρέσκο παγωτό. Είναι zero waste, slow food και κουταλιά στην κουταλιά... μάς ταξιδεύει στη δροσιά.

Βεΐκου 15, Αθήνα
Τ.: 211 42 22 029
Fb: Django Gelato Athens
Ig: @djangogelato_ath
www.djangogelato.com

Ο ΚΗΠΟΣ ΤΗΣ ΓΑΡΔΕΝΙΑΣ

Κόντρα στο ρυθμό της πόλης, χωμένος στην καρδιά του πεδίου του Άρεως, βρίσκεται ο Κήπος της Γαρδένιας. Μια ανάσα από το κέντρο, αλλά μία πραγματική ανάσα ανάμεσα σε ανθισμένα φυτά και τρεχούμενα νερά, ο Κήπος της Γαρδένιας είναι το διάλειμμα που δεν ήξερες ότι χρειαζόσουν, είτε είσαι γείτονας, περαστικός ή θαμώνας. Η δροσιά από το σιντριβάνι σε συνδυασμό με μια δροσερή σπιτική λεμονάδα και ένα φιλόξενο χαμόγελο θα σε κάνουν να θες να επιστρέψεις πριν προλάβεις να φύγεις καν!

Εντός Πεδίου Άρεως
Τ.: 698 01 45 342
Ig: kiposgardenia
Fb: Ο κήπος της Γαρδένιας - Gardenia

ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ ΚΗΠΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ:
Η πιο δροσερή βόλτα εντός Αττικής!

Ποιος είπε δηλαδή ότι για να πάρεις μια γερή ανάσα δροσιάς πρέπει να φτάσεις ως την Πάρνηθα; Στο Χαϊδάρι, μόλις 8 χιλιόμετρα από το κέντρο της Αθήνας, σε περιμένει ένας καταπράσινος παράδεισος 1.860 στρεμμάτων: ο Βοτανικός Κήπος Ιουλίας και Αλεξάνδρου Ν. Διομήδους (για τους φίλους, **Βοτανικός κήπος Χαϊδαρίου**).

Εδώ θα βρεις πάνω από 4.000 είδη φυτών, ελληνικά κι εξωτικά, και έναν δενδρώνα που φιλοξενεί είδη από κάθε γωνιά της Γης, ακόμα και από την Ωκεανία. Στον Ανθώνα (ο οποίος περιλαμβάνει και 25 λίμνες) τα παρτέρια ανθίζουν όλο τον χρόνο. Στο Τμήμα Ιστορικών Φυτών ακολουθούμε μυθολογικά χνάρια (εδώ ο επισκέπτης βρίσκει φυτά που αναφέρονται στον Όμηρο και την Παλαιά Διαθήκη – τέλειο;).

Αν απλώς θέλεις ησυχία και δροσιά, δεν θα σε κρίνει κανείς: πάρε καφέ, πάρε την κάμερα ή το βιβλίο σου, διάλεξε μονοπάτι ή παγκάκι, και κάτσε στη δροσιά και την ηρεμία μέχρι να νιώσεις ανανεωμένος.

Ο Βοτανικός Κήπος δεν είναι μόνο για βοτανολόγους. Είναι για όλους εμάς που χρειαζόμαστε λίγο πράσινο, αλλά δεν μπορούμε ή δεν έχουμε όρεξη να πάρουμε τα βουνά. Είναι το τέλειο spot, πραγματικά και η είσοδος είναι φυσικά **δωρεάν**.

ΠΑΓΩΤΟ: ΠΑΙΔΙΚΗ ΧΑΡΑ ΧΩΡΙΣ ΗΛΙΚΙΑ

Η σωτηρία το καλοκαίρι είναι πολύ μεγάλο πράγμα. Η πιο αγνή και καλοκαιρινή είναι αυτή που μπαίνει σε χωνάκι ή σε κυπελάκι και την μοιράζεσαι. Ναι, το παγωτό τρώγεται καλύτερα με δύο κουταλάκια. Τότε σίγουρα έχεις σωθεί.
Όταν έξω λιώνουν και τα πεζοδρόμια, όταν ούτε ανεμιστήρας δε σε σώζει, τότε εμφανίζεται το παγωτό. Δροσερό, θεϊκό, βελούδινο, παραδείσιο, με χίλιες γεύσεις, να μην ξέρεις ποια να πρωτοδιαλέξεις. Γλύκα, δροσιά, κατευθείαν στην καρδιά. Η αναβολή του ρεαλισμού, το παύσατε πυρ, το τώρα τρώω παγωτό και δεν απαντάω στο τηλέφωνο γιατί θα λιώσει, το γευστικό ισοδύναμο του να μπαίνεις στη θάλασσα για πρώτη φορά «φέτος». Κάθεσαι στο παγκάκι και στάζει στο χέρι σου λίγο φυστίκι. Ατόφια παιδική χαρά, αλλά χωρίς ηλικία. Θέλουμε παγωτό. Κι άλλη μπάλα, καλοκαίρι είναι, δε χρειάζεται να μετράμε τις θερμίδες. Και λίγη τρούφα από πάνω, παρακαλώ.

CHOUREAL

Το Choureal είναι γνωστό για το tailor-made ολόφρεσκο προφιτερόλ του (που φτιάχνεται μπροστά στα έκπληκτα μάτια μας), αλλά έχει κι ένα σωρό άλλες εκπλήξεις για εμάς! Τώρα ειδικά, που κατέβηκε και στα Νότια Προάστια της πόλης, αυτές πολλαπλασιάστηκαν! Τα πάντα γίνονται με αγνά υλικά, τα παγωτά είναι δικής τους παραγωγής από φρέσκο ελληνικό γάλα και φρούτα, οι σοκολάτες που χρησιμοποιούνται είναι οι κορυφαίες των κορυφαίων και ακόμα και το χωνάκι είναι χειροποίητο. Απολαύστε το παγωτό και μέσα στο αγαπημένο σας προφιτερόλ! Μερικά από τα highlights του νέου χώρου στη Γλυφάδα; Το μεγάλο παράθυρο από όπου μπορούμε να δούμε την προετοιμασία των γλυκών και τα τραπεζάκια έξω, για να απολαμβάνουμε υπό σκιά και επί τόπου ό,τι μας έχει ετοιμάσει με φροντίδα το Choureal.

- Λαζαράκη 39, Γλυφάδα
Τ.: 210 898 0988
- Διομείας 2, Σύνταγμα
Τ.:210 331 7883
- Ιφικράτους 2, Χαλάνδρι
Τ.: 210 683 9913

www.choureal.com
Fb: Choureal - Choux & Profiterole
Ig: choureal_profiterole

PAGOTOFRENIA

Μια αυθεντική gelateria, η Pagotofrenia, κρυμμένη στη δροσιά της οδού Καραϊσκάκη στο Χαϊδάρι, μας καλεί στην απόλαυση. Ο Άγγελος και η Ναταλία, με αγάπη για το παγωτό και γνώση στην τεχνολογία τροφίμων, δημιουργούν καθημερινά πάνω από 30 γεύσεις χειροποίητου παγωτού, με φρέσκο γάλα και δικές τους συνταγές. Το παγωτό παστεριώνεται και παράγεται στο εργαστήριο του ίδιου του καταστήματος. Εκτός από gelato, προσφέρουν βάφλες, κρέπες, λουκουμάδες και πολλά άλλα καλούδια. Με τραπεζάκια έξω, με καλό καφέ (και σε πολύ φιλικές τιμές), με γεύσεις που γίνονται ανάρπαστες. Εκτός από τις κλασικές, θα βρείτε και άλλες πρωτότυπες που δεν υπάρχουν αλλού! Δοκιμάστε το και θα μας θυμηθείτε.

Στρ. Καραϊσκάκη 39, Χαϊδάρι // Τ.: 210 58 13 602
Fb: Pagotofrenia M&D // Ig: pagoto_frenia

Το ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ σε ΑΠΟ ΔΟ ΜΗ ΣΗ

ΑΠΟ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΤΟΥΤΟ;

Κείμενα: Γαβριέλλα Κασάπη

Η μέρα στο λιμάνι κυλούσε αργά για τον Παύλο, σαν την τελευταία σταγόνα μέλι από το αναποδογυρισμένο δοχείο πάνω από μία φρυγανιά. Σκεφτόταν εκείνο που είχε βρει στην παραλία το προηγούμενο βράδυ.

Έμοιαζε με νεσεσέρ. Ήταν ένα τσαντάκι μικρό, με κοχύλια στο ύφασμά του και μύριζε καλοκαίρι. Στην αρχή πίστεψε ότι κάποια κοπέλα το είχε ξεχάσει εκεί. «Κάποια κοπέλα με πολύ ωραίο στυλ», σκέφτηκε. Όμως ήταν άδειο, κανένα στοιχείο στο εσωτερικό του. Έχωσε το χέρι του μέσα, προσπαθώντας να βρει έστω και το παραμικρό. Ήταν σκοτάδι όμως και δεν έβλεπε καλά. Προς έκπληξή του, έπιασε και έβγαλε έναν φακό. Αυτό ακριβώς που χρειαζόταν. Παραξενεύτηκε. Ο φακός δεν έμοιαζε καν να χωράει εκεί μέσα. Το ξημέρωμα τον βρήκε με το τσαντάκι αγκαλιά και ξύπνιο. Όλο το βράδυ δοκίμαζε και εξερευνούσε το βάθος αυτού του μυστήριου νεσεσέρ.

Έχει φτάσει πια 5 το απόγευμα. Όπου να 'ναι σχολάει και μπορεί να επιστρέψει στην παραλία, εκεί που βρήκε το τσαντάκι. **Ήταν σίγουρος πως κάτι του είχε ξεφύγει.** Δεν νύσταζε. Θα περίμενε εκεί μέχρι να κατέβει ξανά το φεγγάρι απ' τον ουρανό. Θα παρατηρούσε με όλη του την προσοχή. Αυτό ήταν το πλάνο.

Στις 8:33 ακριβώς (όπως έδειχνε το καινούριο του ρολόι, που είχε ψωνίσει από το τσαντάκι) είδε μια κοπέλα να περπατάει στην ακρογιαλιά. Κρυβόταν και είχε τυλιγμένα τα χέρια της στο σώμα της. Φαινόταν να κρυώνει. Ήταν γυμνή. Έμοιαζε βρεγμένη, σαν να βγήκε μόλις από τη θάλασσα. Τα μαλλιά της ήταν νωπά και κυματιστά. Ξαφνιάστηκε. Την πλησίασε. «Ίσως να χρειάζεται βοήθεια». **Έβαλε το χέρι του στο τσαντάκι και έβγαλε μία πετσέτα με κάτι θαλάσσια ζελεδάκια πάνω της.** Της την πρόσφερε δίχως κουβέντα. Δεν ρώτησε από πού ήρθε, ούτε το όνομά της. Αυτό, ας το φανταστεί ο καθένας όπως επιθυμεί.

Μετά από λίγη ώρα, ρώτησε μόνο αν μπορεί να βοηθήσει κάπως. Εκείνη του απάντησε λιτά και περιεκτικά: «Χρειάζομαι μια αγκαλιά». **Εκείνος έβγαλε ένα μεταξωτό ύφασμα από το τσαντάκι –ήταν ένα παρεό στα χρώματα της θαλπωρής– και το τύλιξε στο σώμα της. «Ορίστε».**

CRINOLINO

Στυλ και νοσταλγία

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΟΥ ΕΙΧΕ Η ΜΑΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ από τότε που η γιαγιά της της μετέδωσε το πάθος για το ράψιμο και την τέχνη της λεπτομέρειας, έγινε πραγματικότητα το 2022. Κι από τότε (απ' τη στιγμή που δημιουργήθηκε το Crinolino δηλαδή) φτάνουν στα χέρια μας δημιουργίες με κομψότητα, λειτουργικότητα και φανταστικές girly λεπτομέρειες! Κάθε makeup bag (όπως και όλα τα προϊόντα) είναι χειροποίητο, με προσοχή στη ραφή, στα υφάσματα, στη μαγεία και σχεδιάζεται και κατασκευάζεται εξ ολοκλήρου στην Ελλάδα, στο εργαστήριο της Μαρίας Χριστίνας. Ανακαλύψτε τις υπέροχες συλλογές της!

info:
crinolino.gr // T.: 216 07 05 016 // Ig: crinolino.official

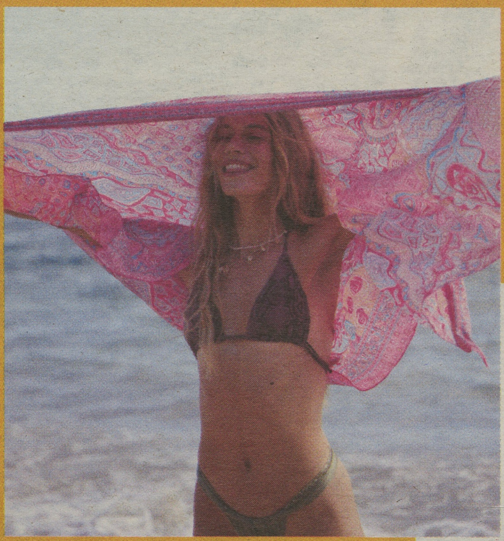
anemeli

Embrace life with a joyful attitude

ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΓΡΑΦΙΣΤΡΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ βρίσκεις χαρά και δημιουργικότητα! Για το καλοκαίρι έχει σχεδιάσει μια συλλογή με πρωταγωνιστές τα πλάσματα της θάλασσας! Knot bags, πετσέτες διπλής όψης, νεσεσέρ και scrunchies με ευφάνταστα και αφάνταστα cute σχέδια! Από καλαμάρια (μαζί με το μελάνι τους φυσικά), μέχρι χταπόδια που... αφήνουν το σημάδι τους, η συλλογή –που έχει τίτλο «Plenty of fish in the sea»– είναι παιχνιδιάρικη και άκρως καλοκαιρινή. Η Μαρία σχεδιάζει, τυπώνει, ράβει... και μας καλεί σε ένα παιχνίδι σεταρίσματος αλλά –γιατί όχι;– και mix'n'match!

info:
www.anemeli.gr
Ig: anemelimaria

MISIRLOO

Καλοκαίρι και Misirloo πάνε παρέα

ΚΑΠΟΙΟΣ ΝΤΥΝΕΙ ΤΗ ΣΕΖΟΝ ΜΕ ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΣΤΥΛ, με ρούχα, τσάντες, αξεσουάρ και πάνω από 70 σχέδια παρεό – από ανάλαφρα βαμβακερά, μέχρι φίνα βισκόζι και παιχνιδιάρικο συνθετικό μετάξι! Λιτές ή πιο εκκεντρικές, πάντα με smart casual χαρακτήρα, οι δημιουργίες της Misirloo μάς ταξιδεύουν σε καλοκαίρια εξωτικά κι αιθέρια, μακριά από κραυγαλέες πολυτέλειες. Η Αγγελική –το πρόσωπο πίσω από το brand– διαλέγει, επιμελείται, φαντάζεται και υλοποιεί. Το αποτέλεσμα; Ένα ευφάνταστο brand με vegan, και όχι μόνο, προϊόντα, που συνδυάζει τη minimal αισθητική με τα trends της εποχής.

«Αν η Misirloo ήταν άνθρωπος, θα ήταν μια θηλυκότητα 20 με 40 χρονών. Θα ήταν εργαζόμενη, ίσως ταυτόχρονα και φοιτήτρια, θα την άγγιζε η τέχνη και θα ήθελε να αποτινάξει κάθε καταπίεση. Θα ήταν τολμηρή, ασταμάτητη και θα έπινε τζιν τόνικ. Θα είχε φλερτς, λίγο άγχος, αλλά κυρίως ακόρεστη όρεξη για ζωή.»

info: misirloo.gr
T.! +30 6947473890
Ig: misirloo.gr
Fb: misirloo.gr

Σε μιάμιση ώρα

Κοντινές παραλίες για σύντομες αποδράσεις από την πόλη

Μερικές φορές, το μόνο που χρειάζεται για να ξεφύγεις από την πίεση της πόλης είναι μια μικρή απόδραση. Σε μιάμιση ώρα από την Αθήνα, μπορείς να βρεθείς σε παραλίες που σου δίνουν την αίσθηση ότι είσαι διακοπές. Η αλλαγή τοπίου, η δροσιά της θάλασσας, το καθαρό φως του ήλιου, η θέα του ορίζοντα σε κάνουν να ξεχνάς καυσαέρια, φασαρία και υποχρεώσεις. Είναι αυτή η μικρή παύση που σε φρεσκάρει. Δεν χρειάζονται πολλά πολλά, μόνο διάθεση.

Μια γρήγορη βουτιά, λίγη άμμος στα πόδια, ένας καφές με θέα, ένα νόστιμο φαγητό ενώ ακόμα έχεις πάνω σου το αλάτι, και νιώθεις άλλος άνθρωπος. Αυτές οι κοντινές εξορμήσεις είναι το reset που όλοι χρειαζόμαστε πού και πού για να πάρουμε ανάσα, να καθαρίσει το μυαλό, να νιώσουμε πιο ανάλαφροι. Μιάμιση μόνο ώρα μακριά, αρκεί... Και το καλύτερο; Είναι τόσο κοντά, που μπορείς να τις απολαμβάνεις ξανά και ξανά.

Γράφουν:
Ηλέκτρα Τζώρτσου
Στεργιάνα Τζέγκα

Τόσο κοντά, τόσο υπέροχα!

Ραφήνα: Πριν φύγεις, μείνε λίγο

Η Ραφήνα είναι ιδανική για μια γρήγορη απόδραση, χωρίς να φύγεις μακριά. Πλατείες με θέα, ένα λιμάνι πάντα σε κίνηση, φρέσκο ψαράκι, άπλα για βόλτες και μια πολύ άνετη παραλία για μπάνιο. Η Ραφήνα είναι πύλη για τις Κυκλάδες μεν, αλλά καλύτερα να μη βιαστείς να φύγεις γιατί είναι και μια σύγχρονη παραθαλάσσια πόλη με μνήμες, γαστρονομικές εκπλήξεις και τον δικό της ρυθμό. Από τα ταβερνάκια της μέχρι το εκκλησάκι του Αϊ Νικόλα, και από εκεί ως την παραλία Μαρίκες, η Ραφήνα έχει τον τρόπο να σε κερδίσει.

Μαραθώνας: Ιστορία και ομορφιά, μια ανάσα από την Αθήνα

Λίγες περιοχές έχουν το έντονο παρελθόν του Μαραθώνα. Εκεί που κάποτε έγινε η μάχη μεταξύ Ελλήνων και Περσών, σήμερα απλώνεται ένας εύφορος κάμπος, λίμνη, θάλασσα και πολύ πράσινο. Οι επιλογές είναι πολλές: βόλτες στη Λίμνη Μαραθώνα, καλό φαγητό με θέα και κοντινές αποδράσεις σε παραλίες. Ο Μαραθώνας προσφέρει γαλήνη και καθαρά νερά. Η ηρεμία αυτή είναι ένας από τους βασικότερους λόγους που μας αρέσει να τον επισκεπτόμαστε.

Κακή Θάλασσα: Μη σε ξεγελάει το όνομα...

Παραθαλάσσιος οικισμός στη νοτιοανατολική Αττική, κοντά στον Λιμένα Μαρκοπούλου, και ανήκει στον δήμο Κερατέας. Βρέχεται από τον Νότιο Ευβοϊκό και διαθέτει οργανωμένη παραλία, δημοφιλή για μπάνιο και αναρρίχηση. Ανατολικά βρίσκεται το μοναστήρι των παλαιοημερολογιτών. Σύμφωνα με τη μυθολογία, όταν οι βάρβαροι επιτέθηκαν στην Ελλάδα, ο Δίας και ο Άδης έσυραν τις ακτές ώστε να μπορούν να μιλάνε και άφησαν το νερό της θάλασσας στο ενδιάμεσο. Καθώς οι Έλληνες ήταν πολύ λίγοι στον αριθμό, ζητήθηκε βοήθεια και από τον Ποσειδώνα: να στείλει εκεί κύματα μεγαλύτερα από τα πλοία των βαρβάρων. Έτσι πήρε την ονομασία της.

Σοφικό Κορινθίας: Ένα χωριό με Ιστορία

Το Σοφικό Κορινθίας είναι ένα ιστορικό χωριό στα νοτιοανατολικά του νομού Κορινθίας. Ο σημερινός οικισμός χτίστηκε τον 14ο αιώνα, όμως, μαρτυρίες ζωής στην περιοχή υπάρχουν ήδη από την κλασσική εποχή. Το χωριό ξεχωρίζει για τη σημαντική εκκλησιαστική του παράδοση από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια και τα μνημεία του έχουν μελετηθεί από διακεκριμένους Πανεπιστημιακούς Καθηγητές και ιστορικών μελετητών-συγγραφέων. Μόλις ένα τέταρτο με το αυτοκίνητο βρίσκουμε πολλές παραλίες, ανάμεσά τους και το Μεγάλο Αμόνι.

ΜΕ ΕΝΑ ΜΟΧΙΤΟ ΚΑΙ ΦΟΝΤΟ ΤΑ ΓΑΛΑΖΙΑ ΝΕΡΑ Αν ψάχνεις το απόλυτο καλοκαιρινό vibe, το βρήκες! Στην υπέροχη παραλία του Σχοινιά, το Coconut Beach Bar συνδυάζει χαλάρωση, διασκέδαση και γευστικές εμπειρίες! Μείνε εκεί που σκάει το κύμα, σε ένα από τα πέντε cozy δωμάτια και πέσε κατευθείαν για βουτιά, όποια ώρα της ημέρας σου ξυπνήσει η όρεξη. Οι μικροί μας φίλοι θα ξετρελαθούν με το τεράστιο φουσκωτό πάρκο 120 τ.μ., ενώ οι μεγαλύτεροι θα απολαύσουν παγωμένα κοκτέιλ σε αναπαυτικές ξαπλώστρες. Κι αν πεινάσεις, η ταβέρνα του Coconut φέρνει στο τραπέζι σου αυθεντικά ελληνικά πιάτα και λαχταριστά θαλασσινά.

Κάθε Σαββατοκύριακο ανεβαίνει η διάθεσή μας με εκρηκτικά Dj set, ενώ η θέα στο πλιοβασίλεμα απλά δεν περιγράφεται – πρέπει να τη δεις! Τέλος, αν ονειρεύεσαι γάμο στην παραλία με φόντο τα γαλάζια νερά ή ένα αξέχαστο παιδικό πάρτι για τα πιτσιρίκια της παρέας, στο Coconut μπορούν να γίνουν πραγματικότητα κι αυτά! Επισκεφτείτε το!

Όλοι οι μικροί εξερευνητές είναι καλεσμένοι στο τεράστιο φουσκωτό πάρκο, για να ανακαλύψουν τον κόσμο του Bob Σφουγγαράκη και των φίλων του!

COCONUT
LIFE ON A BEACH

Λ. Ποσειδώνος 142, Μαραθώνας // Τ.: 694 46 84 597
Fb: Coconut Life On A Beach
Ig: coconut_beachbar

Ο οργανωμένος ταξιδιώτης

πάει μονοήμερη παραλία. Φυσικά το έχει στήσει λες και πάει σε αποστολή!

Κράζεις θαυμάζεις. Όλοι ξέρουν ότι τελικά σε αυτόν τον τύπο ταξιδιώτη θα προστρέξουν όλοι όταν θα κάτσει η στραβή στη μέση του ταξιδιού. Και στην τελική, όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια – κοινώς, αν μπορούσες κι εσύ να είσαι τόσο οργανωτικός, θα το έκανες. Πάλι καλά που υπάρχουμε κι εμείς, οι σπαστικοί, τα ψυχάκια.

Έλεγχος καιρού: Αν δεν το επιβεβαιώσουν δύο εφαρμογές και ο ναυτικός χάρτης, δεν κουνιέμαι. Θάλασσα χωρίς briefing; Ποτέ.

Επιλογή παραλίας: Σύγκριση προσβασιμότητας, κίνησης και παροχών (οργανωμένη ή ελεύθερη), ανάλογα με τη διάθεση της ημέρας. Φυσικά ξέρω από πριν από πού βγαίνει ο ήλιος.

Ώρα αναχώρησης: Αναχώρηση πριν καν οι άλλοι ξεκινήσουν να σκέφτονται να φύγουν. Η καλή θέση θέλει σχέδιο και θυσίες. Επίσης θέλω να απολαύσω τη σιγή πριν το χάος.

Οργάνωση μεταφοράς: GPS έτοιμο αποβραδίς, playlist καλοκαιρινή, πολλά παγουρίνα, ένα για κάθε είδος υγρού – νερό, ποτό, κρύο τσάι. Και φορτισμένο power bank, προφανώς.

Τροφή: Σίγουρα κάτι υγιεινό, σίγουρα και κάτι αμαρτωλό. Άλλωστε είναι γνωστό τοις πάσι ότι η θάλασσα ανοίγει την όρεξη.

Απαραίτητος εξοπλισμός: Ομπρέλα, πετσέτα, αντηλιακό, μαξιλαράκι για τον αυχένα. Θέλω να ηρεμήσω, όχι να γίνω ήρωας – αν ήταν θα πήγαινα στο survivor.

Ενδυματολογικό: Δεύτερο μαγιό, δεύτερη μπλούζα, δεύτερη πετσέτα. Καλύτερα να περισσεύει παρά να λείπει.

Υγειονομική ετοιμότητα: Ένα μίνι φαρμακείο –όχι νεσεσέρ, φαρμακείο– γιατί οι σφήκες δεν ρωτάνε. After sun ασυζητητί. Και παυσίπονα, γιατί άνθρωποι είμαστε.

Προγραμματισμός επιστροφής: Υπολογίζω πότε αρχίζει η έξοδος του λαού και φεύγω λίγο πριν. Δεν λέγεται φυγή, λέγεται στρατηγική.

Ο yolo ταξιδιώτης

πάει μονοήμερη παραλία χαλαρά. Η τύχη ευνοεί τους τολμηρούς!

Σας ξέρω εσάς που φτιάχνετε excel ακόμα και για μια εξόρμηση λίγων ωρών. Τι κούραση! Το καλοκαίρι χρειάζεται θάρρος, αυθορμητισμό, γέλιο στις ατυχίες και να είμαστε ανοιχτοί σε όλα. Παιδιά, μικρότερη τσάντα και περισσότερη ψυχή, παρακαλώ.

Μη με ξυπνάς απ' τις 6. Όταν οι οιωνοί το επιτρέψουν, θα φύγει. Αν είναι να βάζουμε ξυπνητήρι και για τη διασκέδασή μας, τη βάψαμε.

Δεν έχει ιδέα πού να πάει, αλλά έχει καλή πίστη. Λίγο πριν την τελευταία έξοδο βάζει στο google «ωραία παραλία». Έτσι άλλωστε ανακαλύπτεις νέα μέρη. Αλλιώς πας όλο στα ίδια.

Ξεχασιάρης αλλά εφευρετικός. Έχει ρακέτες (πάντα), αλλά ξέχασε το μπαλάκι. Κάνουν και τα κουκουνάρια.

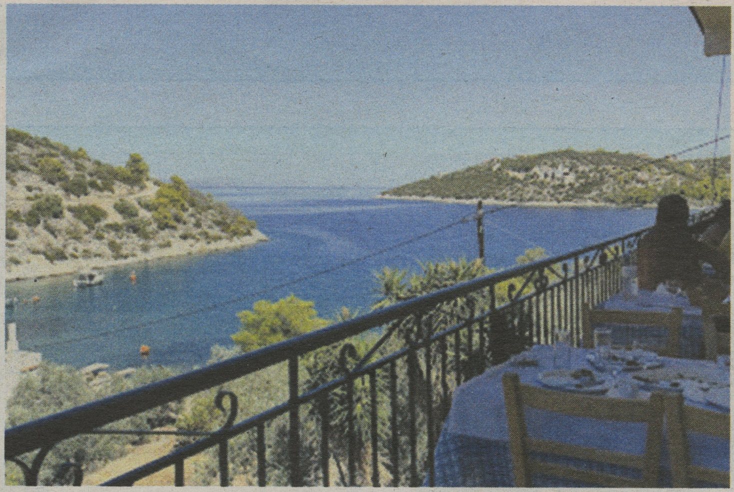
Ελαφρύτερος όλων. Δεν έχει καπέλο (δεν έχει αγοράσει ποτέ), δεν έχει αντιηλιακό, αλλά θα βάλει από κάποιον που θα βρει εκεί δίπλα (μόνο αφού αρχίσει να καίγεται) και κάπως έτσι θα αρχίσει μια νέα φιλία.

Η μουσική όμως... Πριν φύγει μπορεί να μην έχει ελέγξει ότι έσβησε τα φώτα στο σπίτι ή ότι έβγαλε την τοστιέρα από την πρίζα, αλλά έχει φτιάξει από την προηγούμενη μέρα την πιο ταιριαστή playlist στο spotify.

Φαγητό: Δεν είναι από αυτούς που τους φουσκώνει η γλουτένη, που δεν τρώνε τηγανιτά, που τους ξινίζουν όλα. Φούρνος; Καντίνα; Κάτι θα βρεθεί.

Επιστρέφει χαλαρός και λάιτ, όταν σταματήσει να περνάει καλά. Ούτε την κίνηση θα υπολογίσει, ούτε το ξενύχτι. Carpe Diem βρε!

Κάηκε, κουράστηκε, πεινάει, αλλά για αυτόν ήταν η καλύτερη μέρα! Πού και πού δηλώνει: «Την επόμενη φορά θα οργανωθώ». Δεν θα οργανωθεί ποτέ.

ΘΑΛΑΣΣΑ, ΓΕΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ Στο Σοφικό Κορινθίας, η απλότητα έχει γεύση. Στην ψαροταβέρνα Το Αμόνι, μια οικογενειακή επιχείρηση που μας περιποιείται εδώ και 26 χρόνια, θα βρούμε ένα υπέροχο μπαλκόνι με θέα τη θάλασσα του Σαρωνικού, ολόφρεσκα ψάρια και θαλασσινά και μια γλυκιά «εμμονή» στην καλή ποιότητα. Καμία τυποποίηση, τίποτα κατεψυγμένο! Απλή, ελληνική παραδοσιακή κουζίνα με αγνά τοπικά προϊόντα και τα ψάρια να έρχονται απ' το καΐκι, κατευθείαν στο πιάτο μας. Καλή αντάμωση στον απόλυτο γαστρονομικό προορισμό του καλοκαιριού.

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ ΤΟ ΑΜΟΝΙ

Πευκάλι Σοφικού // Fb: Ψαροταβέρνα το ΑΜΟΝΙ
Τ.: 2741 096107 & 2741096387 // Κ.: 6945609206

ΚΑΠΟΙΕΣ ΜΑΓΕΙΡΕΥΟΥΝ ΑΛΛΙΩΣ, σε μια αυλίτσα πάνω από το λιμάνι της Ραφήνας, με φόντο το απέραντο γαλάζιο. Είναι μια ομάδα μαμάδων που μας ετοιμάζει σπιτικά πιάτα, αλλά και άλλα, που φλερτάρουν με τη γκουρμέ κουζίνα: κριθαρότο, κότσι καπνιστό, γαριδομακαρονάδα, ρεβύθια fusion, σολομός με ψητά λαχανικά... Όλα μετά από άπειρες δοκιμές, όλα φτιαγμένα με αγάπη. Κι οι πίτες τους; Χειροποίητες και περήφανες. Επισκεφτείτε την όμορφη Ραφήνα και το «πειραγμένο» μαγειρείο «Κατσαρόλα» και θα φύγετε με μεγάλο χαμόγελο και ζεστή καρδιά.

ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ

Βασιλέως Παύλου 3, Ραφήνα // Τ.: 22944 01808
Fb: ΚΑΤΣΑΡΟΛΑ

ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΘΑΛΑΣΣΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟ 1932
Η ψαροταβέρνα Γιωργάκης, σε προσκαλεί να απολαύσεις το καλοκαίρι με πιάτα γεμάτα θαλασσινή αύρα και παραδοσιακή νοστιμιά. Φρέσκα ψάρια από ντόπιους ψαράδες, ζουμερά χταποδάκια, τραγανά καλαμαράκια και μύδια αχνιστά πρωταγωνιστούν στο τραπέζι, πλάι σε δροσερές σαλάτες και εκλεκτό κρασί. Η φιλική ατμόσφαιρα και η φροντίδα στην εξυπηρέτηση κάνουν κάθε γεύμα μια ξέγνοιαστη εμπειρία. Αν ψάχνεις αυθεντικές γεύσεις δίπλα στο κύμα και πιάτα που αφηγούνται τις δικές τους θαλασσινές ιστορίες, αυτή η ψαροταβέρνα είναι η ιδανική επιλογή!

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ

Παραλία Κακής Θάλασσας, Κερατέα // Τ.: 22990 28214
Ig: giorgakis.seafood // www.giorgakis.gr

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΩΣΤΟ ΚΑΦΕ... ΣΤΟ ΣΩΣΤΟ ΞΕΝΥΧΤΙ! Στην Πλατεία Πλαστήρα της Ραφήνας, το μικρό στο μάτι, αλλά μεγάλο στην ψυχή Drop Cafe, γράφει καθημερινά τη δική του ιστορία. Από τον Ιούλιο του 2021 μάς κρατάει την καλύτερη παρέα, τα πρωινά με ποιοτικό καφέ (σε συνεργασία με την Cafeistas) και τα βράδια με μια κάβα με μεγάλη ποικιλία, ψαγμένα ποτά και παγωμένες μπίρες! Chill μουσική μέχρι τη 1.00, μετά ελληνικά και έξαλλα vibes! Κυρίες και κύριοι, το Drop Cafe! Φιλικό, αυθεντικό, ανεπιτήδευτο. Κοπιάστε!

DROP

Βιθυνίας 13, Ραφήνα // Τ.: 22941 55300
Ig: drop___cafe // Fb: Drop cafe

ΜΕΖΕΔΕΣ ΣΤΑ ΠΙΑΤΑ. ΗΛΙΟΣ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ. ΛΙΓΗ ΖΑΛΟΥΡΑ ΑΠ' ΤΟ ΤΣΙΠΟΥΡΟ ΚΙ ΑΛΛΗ ΤΟΣΗ ΑΠ' ΤΑ ΓΕΛΙΑ. ΜΙΑ ΜΠΟΥΚΙΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΣΣΕΨΕ, ΔΩΡΑΚΙ ΣΤΗ ΓΑΤΑ ΠΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡΕΤΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ. «ΑΛΛΟ ΕΝΑ ΚΑΡ

ΣΤΑ ΣΤΕΚΙΑ

Ο μεζές της πόλης

Τα μεζεδοπωλεία μέσα στις γειτονιές της Αθήνας αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της αστικής καθημερινότητας και κουλτούρας. Είναι σημεία συνάντησης για φίλους, οικογένειες και γείτονες, όπου ο μεζές, το ποτό και η κουβέντα δημιουργούν αίσθηση οικειότητας και ζεστασιάς. Μέσα σε έναν κόσμο που κινείται γρήγορα, αυτά τα μαγαζιά προσφέρουν έναν ρυθμό πιο ανθρώπινο, με γέλια, μουσικές και μυρωδιές. Ταυτόχρονα, δίνουν ζωή στη γειτονιά, στηρίζονται οι μικρές συνοικιακές επιχειρήσεις και ενισχύεται η κοινωνική συνοχή. Με τον απαραίτητο σεβασμό στα πέριξ, κάνουν τις αθηναϊκές γειτονιές πιο φιλόξενες και ζωντανές.

ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ ΤΖΩΡΤΣΟΥ

1 Εναλλακτικός καφενές Βασίλη

Ευφρονίου 70, Καισαριανή
Τ.: 210 72 20 077
Fb: ΕΝΑΛλακτικός ΚΑΦΕνές Βασίλη
Ig: enallaktikos_kafenes_vasilh

Ο εναλλακτικός καφενές του Βασίλη έχει αυτό το σκηνικό που ταιριάζει γάντι στις καλοκαιρινές εξόδους μας στην πόλη. Τα τραπεζάκια έξω ανάμεσα σε φυτά –πάνω απ' όλα ο κισσός, που προσφέρει τη σκιά του, σαν φυσική ομπρέλα. Μεζεδάκια σπιτικά, απλά και πεντανόστιμα, οι πιο φρέσκες πατάτες της Αθήνας, κρασάκι, μπύρα, ρακή που οι λάτρες του είδους σίγουρα θα εκτιμήσουν. Αν νιώσεις άνετα από την πρώτη φορά που θα βρεθείς εκεί, αφέσου σε αυτό – είναι σπάνιο και σίγουρα καθόλου τυχαίο! Φέτος έκλεισε τα 22 χρόνια του και ούτε αυτό είναι τυχαίο...

2 Καστέλλο

Ευριπίδου 88, Αθήνα
Τ.: 210 32 12 789
Fb: Καφενείο Καστελλο // Ig: kafenio_kastello

Από το 1982, το παραδοσιακό καφενείο Καστέλλο φέρνει στην καρδιά της Αθήνας την ψυχή της Καρπάθου και της Κάσου: χειροποίητοι μεζέδες, ντολμαδάκια, ντάκος με κουσουμά από την Όλυμπο, μακαρούνες με τσίκνωση και πεντακάθαρη ρακή, καταφτάνουν με καράβι από τα Δωδεκάνησα για τα μάτια μας μόνο! Ο χώρος στολίζεται με παλιές φωτογραφίες, γεμάτος μνήμες και αυθεντικές ιστορίες, οι οποίες συχνά συνοδεύονται από ζωντανή παραδοσιακή μουσική με λύρες και λαούτα. Το Καστέλλο, μέσα σε 35 τετραγωνικά, καταφέρνει ένα μικρό ταξίδι στα δρομάκια του Νότιου Αιγαίου, όπου το παρελθόν συνυπάρχει χαρούμενα με το παρόν και συνδυάζει γεύση και παράδοση με τον πιο αυθεντικό τρόπο.

ΑΦΑΚΙ ΘΑ ΜΑΣ ΦΕΡΕΤΕ; ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ!» ΚΙ ΥΣΤΕΡΑ ΠΕΡΝΑΝΕ ΑΛΛΕΣ ΔΥΟ ΩΡΕΣ ΚΙ ΟΜΩΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΚΟΜΑ ΕΔΩ. ΚΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. ΠΙΟ ΓΛΥΚΟ, ΠΙΟ ΤΡΥΦΕΡΟ ΜΟΙΡΑΣΜΑ ΑΠ' ΑΥΤΟ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.

3

Η Μυτιλήνη

Διστομίτου 21, Πολύγωνο
Τ.: 210 64 44 125
Fb: Η Μυτιλήνη

Υπάρχει καλύτερος λόγος να πας στο Πολύγωνο, από τις αυθεντικές γεύσεις της αγαπημένης Μυτιλήνης; Δε λέμε για το νησί φυσικά, αλλά για το καφενείο στη Διστομίτου 21. Από το 1968, η οικογένεια Ζακή σερβίρει νοστιμιές με άρωμα μυτιληνιό. Σήμερα, ο Στέφανος έχει εξελίξει το μέρος σε στέκι για όλες τις ηλικίες: πρωινός ελληνικός μερακλήδικος καφές με τους «παλιούς» κι ύστερα απογευματινά τσιπουράκια με τους «νέους». Μεζεδάκια σπιτικά, όπως κεφτεδάκια, φάβα και ομελέτες, σε φιλικές τιμές και πάντα με φρέσκα υλικά. Το vibe είναι ήσυχο, φιλικό, σχεδόν οικογενειακό. Δεν έχει φιοριτούρες και διατηρεί αναλλοίωτο τον παραδοσιακό χαρακτήρα του. Ρώτα τον Στέφανο για τα αποστάγματα κι εκείνος ξέρει τι να σου φέρει. Το καλοκαίρι τα τραπεζάκια έξω είναι ό,τι πρέπει. Εδώ ενώνονται γενιές και γίνονται οι πιο όμορφες κουβέντες. Ένα καφενείο που κουβαλάει την παράδοση φυσικά, χωρίς να χρειάζεται να το παίξει. Αν αγαπάς την απλότητα, θα γίνει και δικό σου στέκι.

4

Μουργόλυκος

Δερβενακίων 26, Δάφνη
Τ.: 210 97 54 766
Ig: mourgolykos // Fb: ΜουργόΛυκος
www.mourgolykos.gr

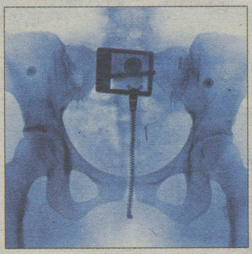
Ο Μουργόλυκος ήρθε πριν 3 χρόνια στη Δάφνη και μένει μέχρι σήμερα σταθερή αξία. Είναι μεζεδοπωλείο με χαρακτήρα: γεύσεις από κάθε γωνιά της Ελλάδας, συνταγές που θυμίζουν μαμά, αλλά με τολμηρές πινελιές και ένα μενού που ανανεώνεται συνεχώς (γιατί αυτή η ομάδα δεν επαναπαύεται ποτέ). Η διακόσμηση; Φτιαγμένη εξ ολοκλήρου από την παρέα του μαγαζιού: ένα «παίρνουμε ό,τι μας αρέσει» στυλ που βγάζει ζεστασιά και χιούμορ. Ο χώρος είναι φιλικός και ανοιχτός, ιδιαίτερα παρεΐστικος, με τα τραπεζάκια έξω να μας περιμένουν για γέλια, καλό φαγητό και μερακλήδικα αποστάγματα (και όχι μόνο).

Από το πρωί στις 9 με καφέ και πρωινό, μέχρι αργά τη νύχτα, ο Μουργόλυκος έχει πάντα κάτι λαχταριστό: χειροποίητες πίτες (παστουρμαδόπιτα, πιπερόπιτα, τυροπιτάρι), πανσετάκια, κεφτεδάκια, μπίρες, κρασιά και το μυστικό πίσω από όλα: πολύ μεράκι. Εδώ δεν έρχεσαι μόνο όταν πεινάς! Έρχεσαι για να χαλαρώσεις, να συνδεθείς, να τσουγκρίσεις και να δοκιμάσεις μεζέδες που μοσχοβολούν Ελλάδα.

ΣΤΗ ΔΙΑΠΑΣΩΝ του Θανάση Καρανίκα (The Tandem Project)

«Και να που πάλι βγάζω δίσκο...»

Ηχητικές μεταμορφώσεις: pop, rap και hardcore, αλλιώς...

LORDE
Virgin
indie-pop, synth-pop, electronica

Η Lorde επιστρέφει με ένα ωμό, τολμηρό άλμπουμ που αφήνει πίσω το παλιό της στυλ και δοκιμάζει κάτι πιο σκοτεινό και άμεσο. Γυμνή από φίλτρα και ρόλους, τραγουδά με ένταση και εσωτερικότητα. Με new-wave pop επιρροές, προσωπικούς στίχους και παραγωγή που κινείται σε ονειρικές αλλά υπόγειες διαδρομές, είναι ίσως η πιο ανθρώπινη δουλειά της μέχρι σήμερα.

TURNSTILE
Never Enough
post-hardcore, indie-rock

Το "Never Enough" των Turnstile είναι ένας δίσκος που εκρήγνυται από δημιουργικότητα, ανακατεύοντας hardcore, dream pop, funk και ηλεκτρονικά στοιχεία. Οι συνεργασίες, οι αλλαγές ρυθμού και η εναλλαγή διαθέσεων κρατούν την ακρόαση συνεχώς ζωντανή. Παρά την πολυμορφία του, το άλμπουμ παραμένει ενιαίο, χάρη στη φωνή του Yates και τον συναισθηματικό του πυρήνα. Είναι μια δουλειά που ξεκάθαρα γκρεμίζει ταμπέλες και φτιάχνει νέους δρόμους.

LITTLE SIMZ
Lotus
hip-hop, soul

Ένας δίσκος γεμάτος ένταση και συναίσθημα, που δείχνει ξανά τη δύναμή της Little Simz ως δημιουργού. Μέσα από πολύχρωμα μουσικά τοπία (από rockabilly έως afro-beat και cosmic soul), συνθέτει έναν ήχο τολμηρά ευρύ αλλά απόλυτα συνεκτικό. Στίχοι κοφτεροί σαν ξυράφι, όπως στο εξαιρετικό "Blood", συνυπάρχουν με χορευτικά highlights όπως το "Enough", αποδεικνύοντας πως το προσωπικό μπορεί να είναι και πολιτικό, και απολαυστικό.

3 συναυλίες για τον Ιούλιο:

CYPRESS HILL, KNEECAP @ TERRA VIBE, ΜΑΛΑΚΑΣΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ

Οι θρυλικοί Cypress Hill επιστρέφουν στη Μαλακάσα για το απόλυτο party της 30ής επετείου του Rockwave Festival, την Κυριακή 13 Ιουλίου. Μαζί τους, οι εκρηκτικοί Ιρλανδοί Kneecap, στο πρώτο τους live στην Ελλάδα, φέρνουν το πιο επαναστατικό και χαοτικό hip hop της γενιάς τους. Δύο διαφορετικές αλλά εξίσου ασυμβίβαστες μπάντες σε ένα ιστορικό double bill κάτω από το Vibe Stage.

DIANA ROSS @ ΚΑΛΛΙΜΑΡΜΑΡΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ

Η θρυλική Diana Ross έρχεται στην Αθήνα για μια και μοναδική, λαμπερή βραδιά στο Καλλιμάρμαρο, την Τετάρτη 16 Ιουλίου. Μια ιστορική εμφάνιση από την απόλυτη ντίβα της soul, με την Έλενα Παπαρίζου στο opening act. Μέρος των εσόδων στηρίζει το έργο της «ΕΛΠΙΔΑΣ».

BETH GIBBONS @ ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΛΙΟΥ

26 χρόνια μετά την πρώτη της εμφάνιση στην Αθήνα με τους Portishead το 1998, η σπουδαία Beth Gibbons επιστρέφει για πρώτη φορά solo στη σκηνή. Με το Lives Outgrown, ένα βαθιά προσωπικό και ατμοσφαιρικό άλμπουμ, υπόσχεται μια καθηλωτική εμπειρία γεμάτη συναίσθημα, με τη χαρακτηριστική φωνή της να οδηγεί σε μια μυσταγωγία γύρω από τη θνητότητα, τη μητρότητα και τον χρόνο. Ίσως το σημαντικότερο live του καλοκαιριού.

15 ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

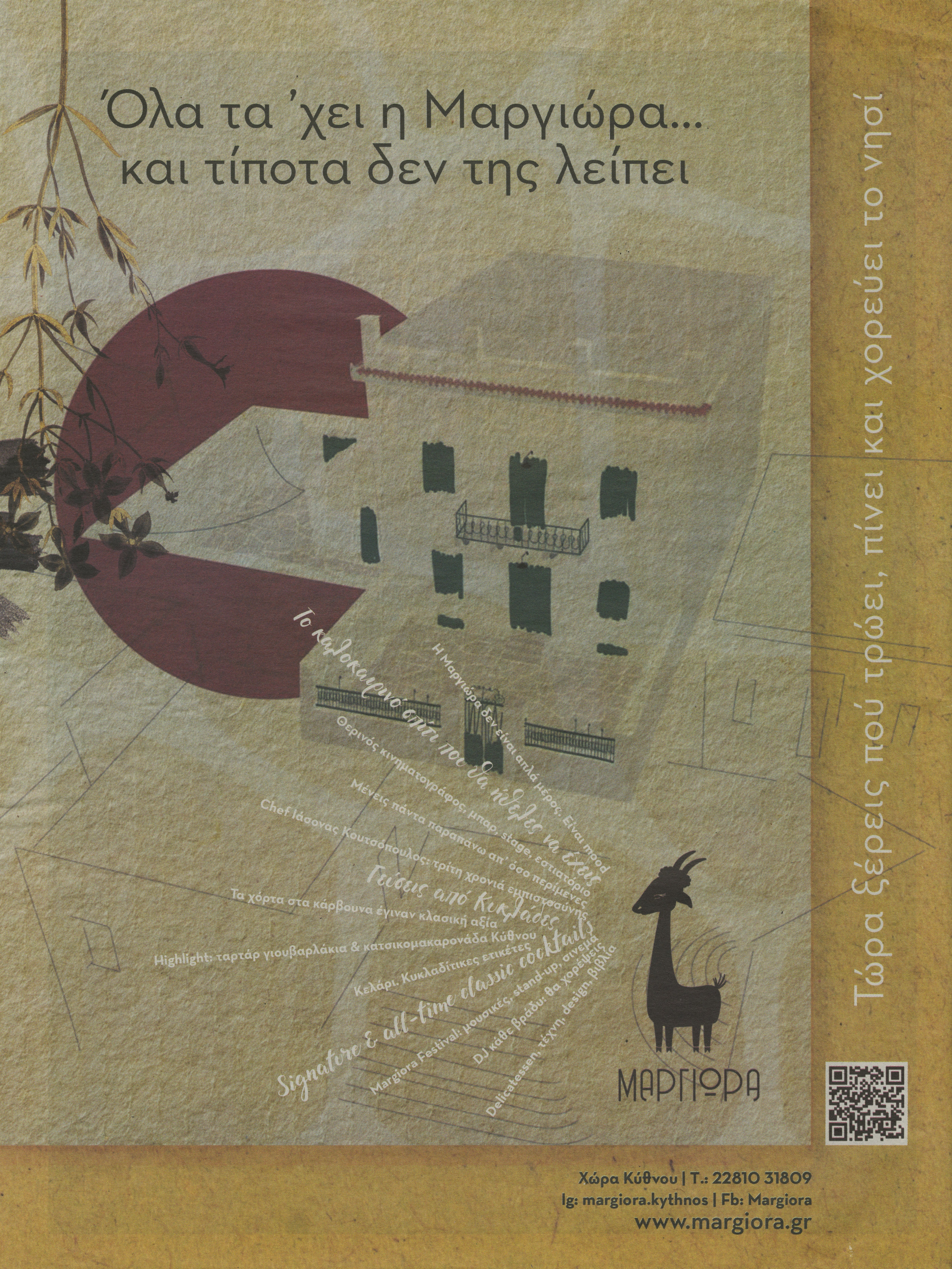
Η «Πλέι-Λίστα» του μήνα

15 νέα τραγούδια από τις τελευταίες κυκλοφορίες, σε ένα ανατρεπτικό (ελπίζουμε...) μίγμα ειδών και διαθέσεων.

(Βρείτε, ακούστε και μοιραστείτε την λίστα στο Spotify στο παρακάτω QR.).

1. **BLOOD ORANGE** The Field
2. **TURNSTILE** Light Design
3. **ARCADE FIRE** I Love Her Shadow
4. **LORDE** Shapeshifter
5. **SHANTI CELESTE** Thinking About You
6. **STORKEN** Renoladd Discosallad
7. **PINKPANTHERESS** Close to you
8. **LITTLE SIMZ, YUKIMI** Enough
9. **WET LEG** davina mccall
10. **MCKINLEY DIXON** Run, Run, Run Pt. II
11. **A CLIPSE** So Be It
12. **ERYKAH BADU & THE ALCHEMIST** Next To You
13. **NOURISHED BY TIME** 9 2 5
14. **ANIMAL COLLECTIVE** Love On the Big Screen
15. **PULP** My Sex

G 92
Galaxy FM
amazing music
www.galaxy92.gr

Όλα τα 'χει η Μαργιώρα...
και τίποτα δεν της λείπει
Το καλοκαιρινό σπίτι που θα ήθελες να έχεις
Η Μαργιώρα δεν είναι απλά μέρος. Είναι mood
Θερινός κινηματογράφος, μπαρ, stage, εστιατόριο
Μένεις πάντα παραπάνω απ' όσο περίμενες
Chef Ιάσονας Κουτσόπουλος: τρίτη χρονιά εμπιστοσύνης
Γεύσεις από Κυκλάδες
Τα χόρτα στα κάρβουνα έγιναν κλασική αξία
Highlight: ταρτάρ γιουβαρλάκια & κατσικομακαρονάδα Κύθνου
Κελάρι. Κυκλαδίτικες ετικέτες
Signature & all-time classic cocktails
Margiora Festival: μουσικές, stand-up, σινεμά
DJ κάθε βράδυ: θα χορέψεις
Delicatessen, τέχνη, design, βιβλία
ΜΑΡΓΙΩΡΑ
Τώρα ξέρεις πού τρώει, πίνει και χορεύει το νησί
Χώρα Κύθνου | Τ.: 22810 31809
Ig: margiora.kythnos | Fb: Margiora
www.margiora.gr